

**14th INTERNATIONAL
HIPPOCRATES CONGRESS
ON MEDICAL AND HEALTH
SCIENCES**

15-16 March

2024

**BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI
ABSTRACT BOOK**

EDITORS-EDİTÖRLER

Prof. Dr. Nizami DURAN
Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

www.hippocratescongress.com

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editors/Editörler: Prof. Dr. Nizami DURAN - Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

| II

ISBN: 978-625-6671-14-0

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: March – Mart 2024

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

CONTENTS – İÇİNDEKİLER

Bibliyometrik Analiz: Yapay Zeka ve Tıp Eğitimi.....	1
Dondurulmuş Tam Kandan RNA İzolasyonu	2
Fabry Hastalığı ile İlişkili miRNA'ların Araştırılması	3
Spirulina'nın İn Vitro 2 Boyutlu Glioblastoma Kültür Modelinde Proliferasyon ve Anjiyogenez Üzerine İnhibitör Etkileri	5
Uyarılmış Wharton Jeli Kaynaklı Mezenkimal Kök Hücre Eksozomlarının Azospermi Modelinde Testis Fonksiyonlarına Etkisinin İncelenmesi	7
Alt Anterior Dişeti Çekilmelerinin Tünel Bağ Dokusu Greftiyle Tedavisi: Bir Vaka Serisi.....	9
Ameloblastom: Olgu Sunumu	11
Beyazlatıcı Diş Macunlarının Ünlversal Renkli Kompozitlerin Renk ve Yüzey Özelliklerine Etkisinin İncelenmesi	12
Çürüksüz Servikal Lezyonlar ve Tedavileri	14
Devital Beyazlatma Ajanlarının Uygulama Protokolü ve Optik Özelliklerinin Değerlendirilmesi: Olgu Sunumu	15
Diş Hekimliğinde Mikroplastikler	17
Eklem Ağrısı ve Buruksizim Konusunda Youtube Videolarının İçerik ve Kalite Analizi	18
Farklı Yöntemlerle Elde Edilen İmplantüstü Geçici Kuronlarla Tedavi Sürecinde Estetik ve Fonksiyonun Sağlanması: Olgu Serisi.....	20
İskeletsel Sınıf I Malokluzyona Sahip Hastaların Farklı Fonksiyonel Ortopedik Tedavi Teknikleri ile Tedavisi: 3 Olgu Sunumu	22
Lateral Kesici Diş Agenezisinin Multidisipliner Tedavisi: Maksiller Kaninin Lateral Kesici Diş Dönüştürülmesi.....	24
Masseter Botox Uygulamalarının Teknik/Etkinlik ve Komplikasyonlar Yönünden Değerlendirilmesi.....	26
Odontojenik Kistlerin Marsüpyalizasyon ile Tedavisi: Vaka Sunumu	28
Periodontolojide Hidrojeller	29
Sağlıklı Sıçanlarda Oluşturulan Palatal Yara İyileşmesi Modelinde Aronia Melanocarpa Bitkisel Ekstratının Oksidatif Stres Üzerine Etkisi.....	31
Şeffaf Plaklarda Güncel Yaklaşımlar: Teknolojik İlerlemeler ve Klinik Uygulamalar	33
Sert Damağın Nadir Görülen Median Palatin Kisti: Bir Olgu Sunumu	35
Ekran Karşısında Çalışanlarda Kuru Göz Semptomlarının Araştırılması	37
Anjina Var, Troponin Yüksek, EKG Değişikliği Var, Anjio Yaptık Anlamlı Epikardiyal Darlık Yok, Peki Ne Olabilir?	38
Annelerin Bakış Açısından Kanserli Çocukların Kardeşlerinin ve Annelerinin Psikososyal Durumları	40
Antifungal İlaç Direncinde Nistatin Profilaksisinin Etkinliği	42
Arı Zehirinden İzole Edilmiş Eksozomların ve Kurkuminin Panc-1 Hücre Hattındaki Endojen Peptit Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi.....	44

Çocukluk Çağında Sık Görülen Davranış Bozuklukları ve Ruhsal Sorunlar	46
Distribütif Şok ile Başvuran Influenza a Olgusunun Yoğun Bakım Takibinde Gelişen Makrofaj Aktivasyon Sendromu Ayırıcı Tanısı ve Klinik Gözlemler: Olgu Sunumu ve Literatürün İncelenmesi.....	48
Her-2 Negatif Metastatik Mide Kanseri 70 Yaş ve Üzeri Hastaların Birinci Basamak Tedavisinde İkili ve Üçlü Kemoterapi Rejimlerinin Karşılaştırılması.....	50
Mild ve Moderate Akut Kolanjitli Hastalarda ERCP Zamanının Prognoza Etkisi	52
Periton Diyalizi Uygulanan Hastalarda Nadir Olarak Görülen Bir Komplikasyon Olan Sklerozan Enkapsüle Peritonit(SEP).....	54
Perkütan Mitral Balon Valvuloplasti Öyküsü Olan Hastada Yıllar Sonra İkinci İşlem, Geçmiş İzi Femoral Vende Striktür	56
Term Bebeklerde Tiroid Görüntülemesi İle Tiroid Fonksiyon Testlerinin Retrospektif Değerlendirilmesi.....	58
Yenidoğan Döneminde Tanı Konulan Siyanotik Konjenital Kalp Hastalıkları- 2.Basamak Tek Merkez Deneyimi.....	60
Bilgisayar Özelliği DSİ Studio Programında Yapılan Traktografi Sonuçlarını Etkiler Mi?	61
Etik Problemin Değerlendirilmesinde Eğitim Aracı Olarak Video Kullanımı.....	63
Sezaryen Ameliyatı Sonrası Skar Doku Masajının Ağrı, Taktil Duyu ve Skar Kalitesi Üzerine Etkisi.....	65
Türkiye'deki Devlet ve Vakıf Üniversitelerinin Dış Hekimliği Fakültelerinin Müfredatlarının İletişim Becerileri Eğitimi Açısından Karşılaştırılması	67
Ameliyathanelerde Çalışan Sağlık ve Güvenliği.....	69
Hemodiyaliz Tedavisi Uygulanan Hastalarda Umut.....	70
Kardiyovasküler Hastalıklar ve D Tipi Kişilik.....	71
Transkutanöz Elektriksel Sinir Uyarımının İyileştirici Gücü: Meme Cerrahisi Sonrası Etkileri Üzerine Sistemik Derleme	72
Omurga Cerrahisi Sonrası Ağrının Yönetiminde Nonfarmakolojik Uygulamalar	74
Tip 2 Diyabetli Bireylerde Hastalık Kabulünün Yaşam Doyumuna Etkisinde Siberkondri Düzeyinin Aracı Rolü.....	75
Yapay Zekâ ve Hemşirelik.....	77
Kanser Tedavisinde Doğal Kaynaklı İlaç Adayı Moleküller.....	78
Okskarbazepinin Dorsal Kök Ganglion Nöronları Üzerindeki Elektrofizyolojik Etkileri.....	80
Van İlinde Haemophilus Influenzae İzolatlarında TEM-1 ve ROB-1 B-Laktamazların Varlığının Araştırılması	82
Xanthoparmelia Stenophylla ve Xanthoparmelia Consersaliken Türlerinin Kimyasal Kompozisyonlarının ve Antioksidan Aktivitelerinin Belirlenmesi	83
Yeni Pirazolin Türevlerinin Olası Antinösetif Etkinliklerinin Araştırılması	84
18-24 Yaş Arası Bireylerin Sağlık Okuryazarlığı İle Fiziksel Aktivite Düzeylerinin İncelenmesi.....	86
Postpartum Dönemdeki Kadınlarda Gebelik Sırasında Klinik PilatesYapma Durumlarına Göre Pelvik Taban Disfonksiyonu, FonksiyonelDurum, Yorgunluk, Depresyon ve Yaşam Kalitesi Düzeylerinin Karşılaştırılması	87

Sporcu Çocuklarda Göreceli Yağ Kütlesi (RFM) Değerlerinin Diğer Antropometrik Vücut Kompozisyonu Ölçüm Yöntemleriyle Karşılaştırılması	89
Akut Apendisit Ön Tanısı ile Opere Edilen Olgularda İnsidental Apendiks Tümörleri.....	91
Altmış Beş Yaş ve Üzeri Hastalarda Kalça Kırıkları Ameliyatından Sonra Osteoporoz Farkındalığı ve Etkileyen Faktörler	93
Ameloblastomlarda Klinik ve Histopatolojik Parametreler ile BRAF Ekspresyon Profilinin Karşılaştırılması	95
Atipik Yerleşimli Benign Kemik Kitlesi: Fleksör Hallucis Longus Tendonuyla İlişkili Heterotropik Ossifikasyon.....	96
Beden Kitle İndeksinin Böbrek Nakli Sonuçları Üzerine Etkisi	98
Bir Üniversite Hastanesinin Mesane Tur Materyallerinde 10 Yıllık Ürotelyal Karsinom Deneyimi.....	100
Donuk Omuz Kliniğini Taklit Eden Nadir Bir Vaka: İntraartiküler Osteokondrom	102
Epileptik Nöbet Sonrası Bilateral Glenohumeral Eklem Kırıklı-Çıkığı: Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu	103
Göğüs Duvarı Deformitlerinde Noninvaziv Tedavi Yöntemleri	104
HIV Negatif Kaposi Sarkomu Olgu Sunumu	106
Kahramanmaraş Depreminde Acil Serviste Toraks Travmalı Hastaya Yaklaşımı. Türkiye'de 06. Şubat 2023 Depremi	107
Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı'nda 2010-2017 Yılları Arasında Tanı Almış Seçili Olgularda İntradermal Nevüs, Primer ve Metastatik Melanomlarda Mikrosatellit İnstabilite ve İmmün Kontrol Noktası İnhibitörlerinden PD-L1 ve Galektin-9 Arasındaki İlişkinin Araştırılması.....	109
Larenksin Skuamöz Hücreli Karsinom Varyantlarının Klinik Özellikleri ve Sağkalım Sonuçları	111
Lokal İleri Meme Kanserinde Tuvalet Mastektomi.....	113
Lomber İntradural Disk Herniasyonu İle Kauda Ekma Sendromu	114
Nadir Bir Vaka: Gardner Sendromu; Tanı, Tedavi ve Takip Sürecimiz	115
Pcos'lu IVF Hastalarında Granüloza Hücrelerinde Akt Sinyali.....	116
Rektal Prolapsus Tedavisinde Uygulanan Cerrahi Yöntemlerin Etkinliğinin Wexner Skoru ile Değerlendirilmesi.....	118
Rüptüre Endometrioma: Olgu Sunumu.....	119
Skuamöz Hücreli Karsinomun Nadir Lokalizasyonu	120
Successful Management of a Paediatric Patient With Humeral Lateral Condyle Non-Union, Elbow Valgus Deformity and Ulnar Neuropathy: A Case Report.....	122
Ters Akımlı Superior Labial Arter Flebi ve Depressör Anguli Oris Kas Flebi ile Fonksiyonel Alt Dudak Onarımı.....	123
Toraks Duvarı Rekonstrüksiyonu Uygulanan Hastaların Analizi.....	124
Vajinal Leiomyom: Olgu Sunumu	126
Manyetik Rezonans Görüntüleme ile Beyinde Ex Vivo Görüntüleme	127

Investigation of the Effects of High Intensity Interval Training and Repetitive Sprint Training on Aerobic Performance in Football.....	129
Improving Endurance Performance in Football	130
Türkiye'ye İthal Edilen Wagyu Irkı Sığırlarda İskelet Kası Gelişimini Düzenleyen Genlere Ait Varyasyonun Değerlendirilmesi.....	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.
Türkiye'ye İthal Edilen Wagyu Sığırlarında İskelet Kası Gelişimini Düzenleyen Genlerdeki Varyasyonun Değerlendirilmesi.....	133

Presentation ID / Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6165-3422

| 1

Bibliyometrik Analiz: Yapay Zeka ve Tıp Eğitimi

Ra. Danış Aygün¹, Ph.d. Cand. Yunus Emre Kaban²

¹Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi A.D.

²Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

**Corresponding author: Danış Aygün*

Özet

Yapay zeka, geliştirilmiş bilgisayarlar ve bilgisayar programları kullanılarak araştırmalar ve bilgiler sunan bir bilişsel bilim dalıdır. Makinelerin programlanıp güçlü sonuçlar ortaya çıkarması günümüzde şaşkınlıkla izlenmektedir. İnsanların yapması ve/veya hazırlaması ile yapay zekanın yapması arasında bazı farklılıklar olsa da yapay zeka birçok alanda kullanılmaktadır. Tıp eğitimi gerek bireysel gerek toplumsal sağlık açısından önem arz eden bir eğitim sürecidir. Bu eğitim sürecinde yapay zekanın ne kadar etkili veya etkisiz olduğunu, ne kadar kullanılabilir olduğunu yapılan çalışmaların bibliyometrik bir analizi ile incelemek için çalışmamız yapılmıştır. Sonuçları ise her geçen sürede bu konudaki çalışmaların arttığını göstermektedir. Bazı ülkelerin bu konudaki çalışmalarını daha ileri seviyede olarak görmektedir ve son 10 yılda da çalışmalar artmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tıp Eğitimi, Yapay Zeka, Bibliyometrik Analiz

Bibliometric Analysis: Artificial Intelligence and Medical Education

Abstract

Artificial intelligence is a branch of cognitive science that offers research and knowledge using advanced computers and computer programs. Today, it is astonishing that machines can be programmed and produce powerful results. Although there are some differences between what humans do and/or prepare and what artificial intelligence does, artificial intelligence is used in many fields. Medical education is an important educational process for both individual and social health. Our study was conducted to examine how effective or ineffective artificial intelligence is in this educational process and how much it can be used with a bibliometric analysis of the studies. The results show that studies on this subject are increasing with each passing time. Some countries' studies on this subject seem to be more advanced and studies have increased in the last 10 years.

Keywords: Medical Education, Artificial Intelligence, Bibliometric Analysis

Presentation ID / Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4672-2960

| 2

Dondurulmuş Tam Kandan RNA İzolasyonu

Assoc. Prof. Dr. Gülay Gülbol Duran¹

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Gülay Gülbol Duran

Özet

Genetik çalışmalarda DNA izolasyonu için tam kanın toplanarak -80 °C'de çalışma gününe kadar saklanması en temel ve klasik yöntemdir. Kan numunelerinin toplama prosedürü nispeten kolay uygulanabilir olduğundan sıklıkla tercih edilir. Tercih edilmesinin bir başka sebebi de kan parametrelerinin çok sayıda otoimmün hastalık, metabolik hastalık, kanser, psikiyatrik bozukluk ile ilişkili olmasıdır. Çok merkezli çalışmalarda numunelerin toplanması bir araya getirilmesi ve eşzamanlı çalışılabilmesi için örneklerin dondurulması gerekmektedir. RNA çalışmalarında RNA'nın DNA'ya göre daha kırılabilir bir yapısının olması tam kandan RNA elde edilmesinin önünde önemli bir engeldir. Ancak piyasaya sunulmuş RNA'yı stabilize edici çeşitli solüsyonlar ile bu engelin önüne geçilmeye çalışılmaktadır. Dondurulmuş numunelerde RNA kalitesi ve miktarındaki verim, taze kana göre oldukça düşüş göstermektedir. Yine de bazı çalışmalar dondurulmuş kandan RNA elde edilmesini mecbur kılmaktadır. -80°C'de muhafaza edilen kan numunelerinin çözündürülme koşullarına bağlı olarak RNA miktarının değişiklik gösterebileceği bildirilmiştir. Yamagata ve arkadaşları EDTA'lı tüplerde dondurulan kanların alüminyum folyodan yapılmış bloklar içerisinde oda ısısında kısa sürede çözüldüğünü ve RNA degradasyonunun daha az olduğunu bildirmişlerdir. Bu çalışmada Yamagata ve arkadaşlarının önerdiği yöntem ile çözdürülen EDTA'lı kan örnekleri ile, RNA stabilize eden solüsyon içeren numunelerdeki RNA miktarlarını karşılaştırmak amaçlanmıştır. Bu amaçla 10 adet kan örneği hem RNA stabilize eden solüsyonda hem EDTA'lı tüplerde dondurulmuştur. Tüm numuneler oda sıcaklığında çözdürülmüştür. Ancak EDTA'lı tüpler alüminyum bloklar içerisinde muhafaza edilerek çözdürülmüştür. Her iki grup için aynı ticari kit kullanılarak kullanıcı protokolü doğrultusunda RNA izolasyonu yapılmış ve nanodrop kullanılarak RNA verimleri A260/280 absorbans oranlarına göre hesaplanmıştır. Sonuç olarak oda ısısında yaklaşık 20 dakikada alüminyum bloklar içerisinde çözdürülen numunelerden elde edilen RNA miktarlarının, RNA stabilize edici solüsyon ile dondurulmuş numunelere göre anlamlı bir şekilde daha fazla olduğu saptanmıştır (p<0,0001). Taze kandan RNA izolasyonunun mümkün olmadığı durumlarda ve dondurma-çözürme döngüsünün RNA verimine etkisi düşünüldüğünde, alüminyum bloklar içinde çözürme yönteminin RNA verimini arttırdığı söylenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: RNA İzolasyonu, Edta, RNA Konsantrasyonu

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8279-0357

| 3

Fabry Hastalığı ile İlişkili miRNA'ların Araştırılması

Berna KUŞ¹, Menderes Yusuf Terzi²,

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

²Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

Özet

Amaç: Fabry hastalığı (FH), X'e bağlı geçiş gösteren nadir bir lizozomal depo hastalığıdır. FH, lizozomal bir enzim olan alfa-galaktozidaz A (α -Gal A)'yı kodlayan gende fonksiyon kaybettirici bir mutasyon sonucu oluşur ve substratı olan globotriaosilseramid hücrelerde birikmesine neden olur. FH, renal, kardiyovaskular ve sinir sistemi başlıca olmak üzere birçok sistemdeki organı etkileyen sistemik bir hastalıktır. Şu zamana kadar çok fazla sayıda mutasyon tespit edilmiş olup cinsiyet ve yaşa bağlı olarak fenotipe yansımaları da ciddi çeşitlilik göstermektedir. Organ hasarı ile ilişkili olan dolaşımdaki diğer biyobelirteçlerin keşfi, Fabry hastalarında risk sınıflandırmasını iyileştirmede klinik olarak faydalı olabilir. Mikro RNA'lar (miRNA) gibi küçük kodlamayan RNA'lar bu amaç için kullanılabilir. Çalışmamızın amacı, hücresel adhezyon, inflamasyon, hücre farklılaşması, apoptoz, oksidatif stres gibi FH ile ilişkili yollarda dereğüle olduğu tahmin edilen miRNA'ları saptamaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda FH ilişkili miRNA'ları araştırırken deneysel olarak hastalık yolları ile ilişkisi saptanmış miRNA'lar, literatür ve "the Human microRNA Disease Database" (HMDD V3.2) (Huang vd., 2019) ve "the microRNA database" (mirBase Release 22.1) (Kozomara vd., 2019) gibi miRNA veri tabanları yardımıyla belirlenmiştir. Bulgular: Fabry hastalarında oluşan organ hasarları (apoptoz/oksidatif stres ilişkili), inflamasyon, hücresel adhezyon ile ilişkili 32 miRNA belirlenmiş olup tablo şeklinde sunulmuştur. Sonuç: Sonuç olarak FH tanısı için potansiyel olarak kullanılacak miRNA'lar daha kapsamlı çalışmalar ile belirlenip rutin laboratuvarlara sunulabilir.

Anahtar Kelimeler: Fabry Hastalığı, Alfa-Galaktozidaz A, miRNA, Biyobelirteçler

Implication of Cell-Free Mirnas in Fabry Disease

Abstract

Objective: Fabry disease (FD) is a rare lysosomal storage disorder which exhibits X-linked recessive inheritance. FD is caused by a loss of function mutation in the galactosidase alpha (GLA) gene which leads to accumulation of its substrate called globotriaosylceramide. FD is a systemic disorder affecting multiple organs pertaining to mainly renal, cardiovascular, and nervous systems. Until now, various FD-causing mutations have been identified which manifests several gender and age-dependent disease phenotypes. Unveiling novel potential biomarkers associated with the different FD phenotypes e.g.,

miRNAs in the bodily fluids would be beneficial in the sub-classification of the FD patients in order to determine the correct treatment strategy. The aim of the current study is to classify deregulated FD-related miRNAs in bodily fluids based on their potential involvement in several cellular pathways i.e., cellular adhesion, inflammation, cell differentiation, apoptosis, and oxidative stress. Materials and Methods: FD-related miRNAs were ascertained and classified by using the experimentally verified miRNAs in FD patients in the literature (PUBMED) and Human microRNA Disease Database” (HMDD V3.2). Results: In Fabry patients, 32 deregulated miRNAs were identified and classified based on several pathways, of which 9 miRNAs were associated with apoptosis, 8 with cellular proliferation and differentiation, 6 with oxidative stress, 12 with inflammation, 7 with cellular adhesion, and 2 with cell cycle, angiogenesis, hypoxia, and stem cell differentiation (several miRNAs were overlapped in multiple pathways). Conclusion: The miRNAs determined in the current study would be instructive for the future single- and multi-center clinical studies in order to discover and/or corroborate the associations of miRNAs with FD pathogenesis as potential biomarkers.

Keywords: Fabry Disease, A-Galactosidase A, miRNA, Biomarker

Presentation ID / Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3468-5338

| 5

Spirulina'nın İn Vitro 2 Boyutlu Glioblastoma Kültür Modelinde Proliferasyon ve Anjiyogenez Üzerine İnhibitör Etkileri

Asst. Prof. Dr. Büşra Öncel Duman¹, Ph.d. Cand. Hilal Çağlayan², Ph.d. Cand. Ahmet Öztürk³,
Prof.Dr. Yusufhan Yazır³

¹Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Avrupa MYO, Tıbbi Laboratuvar Teknikleri Programı

²Kocaeli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Kök Hücre AD, Kök hücre ve Gen Tedavileri Araştırma ve Uygulama Merkezi

³Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji AD, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Kök Hücre AD, Kök hücre ve Gen Tedavileri Araştırma ve Uygulama Merkezi

*Corresponding author: Büşra Öncel Duman

Özet

Giriş: Primer beyin tümörlerinin yaklaşık %20-30 unu oluşturmakta olan glioblastoma (GBM) en hızlı seyirli ve ölümcül bir tümördür. Bu malign hastalığın tedavisinde karşılaşılan zorluk hem tümörün kendi doğasındaki karmaşıklıktan hem de ilaç direncine karşı sahip olduğu sayısız mekanizmaya dayanmaktadır. Hastalığın tedavisi için kullanılan ilaçlar VEGF reseptörü üzerinden anjiyogenezi baskılamayı hedeflemiştir. Bu durum için bir nitrozüre sınıfı sentetik DNA alkilleyici madde olan lomustin, avastin, TMZ (Temozolomid) gibi ajanlar tekrarlayan glioblastomlu hastalarda klinik araştırmalarda yaygın olarak kullanılmıştır. Bu ajanların etkinliklerine rağmen yan etkileri genel kullanıma girmelerini kısıtlamıştır. Dolayısıyla GBM hücrelerine sitotoksik olabilecek başka bir moleküle ihtiyaç duyulmaktadır. Çalışmamızda kullanılan olan spirulina insan ve hayvan gıdalarında tablet şeklinde bir takviye olarak kullanılmaktadır. Birkaç rapor, spirulina'nın anti-inflamatuar, immünosupresif, antioksidan, radyoprotektif ve renoprotektif özelliklere de sahip olduğunu göstermiştir. Potansiyeli olan bu molekülün ulusal ve uluslararası düzeyde GBM tedavisinde in vitro ortamda GBM hücreleri üzerine olası proliferasyon, toksisite ve anti-anjiyojenik etkilerin araştırılması hedeflenmiştir. Yöntem: Çalışmamızda in vitroda kültür kaplarında T98G ve HUVEC hücrelerinin 2 boyutlu ortak kültürü GBM modeli oluşturuldu. Bu kültür üzerinde farklı dozlarda spirulina (5µg/ml, 10µg/ml, 50µg/ml, 100µg/ml) ve TMZ (200µM, 400 µM) uygulamaları yapıldı. Hücrelere spirulina ve TMZ uygulama işlemlerinden 24, 48, 72 saat sonra kültür süpernatantlarından proliferasyon, toksisite ve anjiyogenez analizleri gerçekleştirildi, immunfloresan boyama ile apoptoz analizi yapıldı ve sonuçlar istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Bulgular: Spirulinanın 100µg/ml dozunun 48. saatte etkin bir şekilde GBM ve damar hücreleri üzerinde toksik etki yaparak proliferasyonu baskıladığı LDH ve WST analizleri ile tespit edildi. Bu dozun HUVEC hücreleri üzerine apoptotik etkisi sayesinde GBM dokusunda anjiyogenez oluşumunu baskıladığı ELISA sonuçları ile belirlendi. GBM dokusundaki hücreler üzerindeki apoptotik etki immunfloresan inceleme ile de karşılaştırıldı. Tartışma ve Sonuç: GBM tedavisinde en çok kullanılan yöntemler cerrahi, kemoterapi, radyoterapi ve hedeflenmiş ilaç tedavisidir.

Çalışmadan elde edilen veriler doğrultusunda spirulina nonfarmakolojik ajan olarak kapsüle edilerek GBM tedavilerine yeni ve alternatif bir bakış açısı olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Glioblastoma, Spirulina, Anti-Anjiyojenik, VEGF, Ko-Kültür

Inhibitory Effects of Spirulina On Proliferation and Angiogenesis in Vitro 2-Dimensional Glioblastoma Culture Model

Abstract

Introduction: Glioblastoma (GBM) is one of the most rapidly progressive and lethal tumours, accounting for approximately 20-30% of primary brain tumours. The drugs used for the treatment of the disease are aimed at suppressing angiogenesis through the VEGF receptor. For this condition, agents such as lomustine, avastin, TMZ (Temozolomide), a nitrosurea class synthetic DNA alkylating agent, have been widely used in clinical trials in patients with recurrent glioblastoma. Spirulina, which was used in our study, is used as a supplement in tablet form in human and animal foods. Several reports have shown that spirulina also has anti-inflammatory, immunosuppressive, antioxidant, radioprotective and renoprotective properties. It was aimed to investigate the possible proliferation, toxicity and anti-angiogenic effects of this potential molecule on GBM cells in vitro in GBM treatment. **Methods:** In our study, a 2-dimensional co-culture GBM model of T98G and HUVEC cells was established in culture dishes in vitro. Different doses of spirulina (5µg/ml, 10µg/ml, 50µg/ml, 100µg/ml) and TMZ (200µM, 400 µM) were applied on this culture. Proliferation, toxicity and angiogenesis analyses were performed on the culture supernatants 24, 48, 72 hours after spirulina and TMZ treatments, apoptosis analysis was performed by immunofluorescence staining and the results were compared statistically. **Results:** LDH and WST analyses showed that 100µg/ml dose of spirulina effectively suppressed the proliferation of GBM and vascular cells at 48 hours. It was determined by ELISA results that this dose suppressed angiogenesis formation in GBM tissue by its apoptotic effect on HUVEC cells. The apoptotic effect on GBM cells was also compared with immunofluorescence analysis. **Discussion and Conclusion:** The most commonly used methods in the treatment of GBM are surgery, chemotherapy, radiotherapy and targeted drug therapy. In line with the data obtained from the study, spirulina can be encapsulated as a nonpharmacological agent and can be a new and alternative perspective to GBM treatments.

Keywords: Glioblastoma, Spirulina, Anti-Anjiyoogenesis, VEGF, Co-Culture

Presentation ID / Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2168-1629

| 7

Uyarılmış Wharton Jeli Kaynaklı Mezenkimal Kök Hücre Eksozomlarının Azospermi Modelinde Testis Fonksiyonlarına Etkisinin İncelenmesi

Ma. St. Gül Sinemcan Kabataş¹, Prof.Dr. Yusufhan Yazır¹, Asst. Prof. Dr. Gökhan Duruksu¹,
Assoc. Prof. Dr. Kerem Teke¹, Inst. Dr. Zehra Seda Halbutoğulları¹

¹Kocaeli Üniversitesi

*Corresponding author: Gül Sinemcan Kabataş

Özet

Çevre kirliliği insan sağlığına olan zararlı etkilerinden dolayı küresel bir sorun haline gelmiştir. Bu endişenin kritik yönlerinden biri çevre kirliliğinin erkeklerde sperm kalitesi üzerindeki etkisidir. Erkek faktörlü infertilite, tüm infertilite vakalarının yaklaşık %40-%50'sini oluşturur. Nonobstrüktif azospermi (NOA), erkek infertilitesinin en ciddi türüdür. İnsan Wharton jeli mezenkimal kök hücresi (iWJ-MKH) eksozomları, doku ve organ hasarı onarımında önemli roller oynayarak çoğalmayı ve göçü artırır. Bununla birlikte, iWJ-MKH eksozomlarının kemoterapötik ajanların neden olduğu NOA'yı etkileyip etkilemediği bilinmemektedir. Bu çalışma, Wistar sıçan testislerinde busulfanın neden olduğu hasar üzerindeki iWJ-MKH eksozomlarının fonksiyonel restorasyonunu ve mekanizmasını araştırmayı amaçladı. Sıçanlara intraperitoneal olarak 10 mg/kg'lık çift dozda busulfan uygulandı. Beşinci haftanın sonunda testiküler spermatojenik tübüllerin yapısını incelemek için Hematoksilin&Eozin boyaması kullanıldı. Normal ve DMSO grubunda, testiküler spermatojenik tübüllerin interstisyel alanı ve spermatogenik fonksiyonu doku morfolojisine uygun gözlemlendi. Lümen içindeki spermatogenik hücreler birbirine yakın ve hiyerarşik bir organizasyon sergiliyordu. Busulfan grubunda ise sıçanların testis germ hücreleri, busulfan tedavisinin bir sonucu olarak dejenerasyona ve nekroza uğramaktadır. Hasar grubu ile normal kontrol grubu arasındaki karşılaştırmalı analiz, ilkinde testis dokusu için Johnson skorunda önemli bir azalma olduğunu ortaya çıkardı, bu, bir azospermi sıçan modelinin başarılı bir şekilde oluşturulduğunu gösteriyor. Aktif ve sessiz eksozom enjekte edilen deney grubunda, spermatogenez, hasar grubuyla karşılaştırıldığında kısmi bir iyileşme sergiledi. Seminifer tübüllerdeki vakuollerin miktarında kayda değer bir azalma gözlemlendi. Ayrıca busulfan grubundaki testis ağırlığı, kontrol ve eksozom grubuna kıyasla belirgin şekilde daha düşüktü. Bu bulgular, iWJ-MKH eksozomlarının hücre onarımındaki potansiyel klinik uygulamalarına dair kanıt sağlar ve NOA'nın klinik tedavisi için yeni olanaklar sunar.

Anahtar Kelimeler: Erkek İnfertilitesi, Wharton Jeli Mezenkimal Kök Hücre, Eksozom, Azospermi

Investigation of the Effect of Stimulated Wharton Jelly-Derived Mesenchymal Stem Cell Exosomes on Testicular Functions in the Azoospermia Model

Abstract

Environmental pollution has become a global concern due to its adverse effects on human health. One crucial aspect of this concern is its impact on sperm quality in males, which accounts for approximately 40%-50% of infertility cases. Non-obstructive azoospermia (NOA) represents the most severe form of male infertility. Human Wharton's jelly-mesenchymal stem cell (hWJ-MSC) exosomes play a significant role in tissue and organ injury repair by enhancing proliferation and migration. However, the potential effect of hWJ-MSC exosomes on NOA caused by chemotherapeutic agents remains uncertain. This study aimed to investigate the functional restoration and mechanism of hWJ-MSC exosomes on busulfan-induced injury in Wistar rat testes. Rats were administered busulfan intraperitoneally at a double dose of 10 mg/kg. At the end of the fifth week, Hematoxylin&Eosin staining was used to examine the structure of testicular spermatogenic tubules. In the normal-DMSO groups, the interstitial space and spermatogenic function of testicular spermatogenic tubules were observed to be in accordance with the tissue morphology. Spermatogenic cells within the lumen exhibited a close and hierarchical organization. In the busulfan group, testicular germ cells of rats undergo degeneration and necrosis as a result of busulfan treatment. Comparative analysis between the damage group and the normal control group revealed a significant decrease in the Johnson score for testicular tissue in the former. This demonstrates that a rat model of azoospermia has been successfully established. In the experimental group injected with active and silent exosomes, spermatogenesis exhibited a partial recovery compared with the injury group. A significant decrease in the amount of vacuoles in the seminiferous tubules was observed. However, testicular weight in the busulfan group was significantly lower than that in the control-exosome group. These findings provide evidence for the potential clinical applications of hWJ-MSC exosomes in cell repair and offer new possibilities for the clinical treatment of NOA.

Keywords: Male Infertility, Wharton's Jelly Mesenchymal Stem Cell, Exosome, Azoospermia

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2222-2715

| 9

Alt Anterior Dişeti Çekilmelerinin Tünel Bağ Dokusu Greftiyle Tedavisi: Bir Vaka Serisi

Inst. Dr. Mithat Terzi¹, Inst. Dr. Ömer Çakmak², Ph.d. Cand. Ahmet Avad³

¹Hisar Intercontinental Hospital

²Özel Arel Ağız ve Diş Sağlığı polikliniği

³İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hek Fakültesi

**Corresponding author: Mithat TERZİ*

Özet

Giriş: Fonksiyonel ve estetik diş hekimliğinde yapışık diş eti genişliği önem arz eden bir konudur. Yapışık ve Keratinize dişeti eksikliğinde estetik sorunlar, diş hassasiyeti, açığa çıkan kök yüzey çürükleri ve gingivitise yatkınlık artmaktadır. Alt keser dişler bölgesi travmatik oklüzal kuvvetler ve uzun kas bağlantıları gibi durumlar nedeniyle diş eti çekilmeleri açısından oldukça hassastır. Açığa çıkan kök yüzeylerinin kapatılmasında literatürde birçok teknik tanımlanmıştır. Bu teknikler arasında altın standart olarak kabul edilen ve daha atravmatik bir yöntem olan tünel bağ dokusu tekniğidir. Bu çalışmada dişeti çekilmelerinin tedavisinde tünel bağ dokusu greftinin (TBDG) kök yüzey kapatılmasındaki başarısını değerlendirmeyi amaçladık. Materyal-Metod: 5 hastaya cerrahi olmayan periodontal tedaviyi takiben dişeti çekilmelerini örtmeyi amaçlayarak TBDG tekniği uygulandı. Kontroller 1., 3. ve 6. aylarda gerçekleştirip Williams periodontal sondalar yardımı ile kök yüzey kapatma başarısını araştırdık. Bulgular: Yapışık ve keratinize diş eti eksikliklerin tedavisinde başarılı sonuçlar veren bağ doku grefti sadece keratinize diş eti oluşturmakla kalmayıp aynı zamanda dişetin fenotipi üzerinde önemli ve stabil sonuçlar vermektedir. Oluşan yeni dokular komşu periodontal dokularla estetik olarak yüksek homojeniteye sahipti. Tünel yöntemiyle atravmatik olarak diseke edilen flep, kullanılan bağ dokusu greftleri için stabilite, beslenme ve koruma sağlayan bir yatak oluşturmaktadır. Sonuç: Hastaların takiplerinde dişeti genişliğinde artma, kök yüzeylerinde kapanma, diş hassasiyetinde azalma ve estetik görünümde iyileşme gözlemlendi. Diş eti çekilmelerinin tedavisinde TBDG tekniği başarılı sonuçlar veren atravmatik bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Bağ Dokusu Grefti, Diş Eti Çekilmesi, Tünel Tekniği.

Treatment of Gingival Recession in the Mandibular Incisors Using Tunnel Subepithelial Connective Tissue Graft: A Case Series

Abstract

Introduction: Attached gingival width is an important issue in functional and aesthetic dentistry. Aesthetic problems, tooth sensitivity, exposed root surface caries and susceptibility to gingivitis increase in the absence of attached and keratinized gingiva. The lower incisor region is highly susceptible to gingival recession due to traumatic occlusal forces and prolonged muscle attachments. Many techniques have been described in the literature for the closure of exposed root surfaces. Among these techniques, the tunnel connective tissue graft technique is considered the gold standard being a more atraumatic method. In this study, we aimed to evaluate the success of tunnelled connective tissue graft (TCTG) in the treatment of gingival recession. Materials And Methods: TCTG technique was applied to 5 patients, aiming to cover gingival recession following non-surgical periodontal treatment. We performed follow-up visits in the 1st, 3rd and 6th months and investigated the success of root surface closure with the help of Williams periodontal probes. Results: Connective tissue graft, which has shown successful results in the treatment of attached and keratinized gingival deficiencies, not only creates keratinized gingiva, but also provides significant and stable results on the phenotype of the gingiva. The newly formed tissues had high aesthetic homogeneity with the adjacent gingival tissues. The atraumatically dissected flap with the tunnel method forms a bed that provides stability, nutrition and protection for the connective tissue grafts used. Conclusion: In the follow-up of the patients, an increase in gingival width, closure of the root surfaces, reduction in tooth sensitivity and improvement in aesthetic appearance were observed. TCTG technique is an atraumatic method that offers successful results in the treatment of gingival recession.

Keywords: Connective Tissue Graft, Gingival Recession, Tunnel Technique

Presentation ID / Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-1371-1760

| 11

Ameloblastom: Olgu Sunumu

Researcher Berna Özdemir¹, Inst. Dr. Gökçen Akçiçek¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Berna Özdemir*

Özet

Amaç: Ameloblastom dental lamina, odontojenik epitel kalıntıları ya da odontojenik kist epitelinden köken alan agresif, dirençli ve lokal olarak invaziv benign bir neoplazmdir. Ameloblastomların, solid/multikistik, unikistik ve dezmoplastik tip olarak üç varyantı bulunur. Unikistik varyant tek bir oluşum şeklinde gelişebildiği gibi bir odontojenik kistin epitel örtüsünden de oluşabilir ve mural ameloblastom olarak adlandırılır. Ameloblastomların çoğu (%80) mandibulanın molar-ramus bölgelerinde gelişir ve bazen simfizel alana doğru genişleyebilir. Maksillada ise yerleşimin çoğu üçüncü molar diş bölgesinde olup maksiller sinüs ile burun tabanına doğru ilerleyebilir. **Olgu Sunumu:** 43 yaşında sistemik bir hastalığı olmayan erkek hasta, kliniğimize alt çene anterior bölgede ağrı ve şişlik şikâyeti ile başvurdu. Hastanın hikayesinden 6 yıl önce 41-42 numaralı dişler bölgesinden kist operasyonu geçirdiği öğrenildi. Alt çenede parsiyel protez kullanan hastanın intraoral muayenesinde mandibulada 31,32,33,34,35 ve 38 numaralı dişlerin ağızda olduğu, 31 ve 32 numaralı dişlerde mobilite olduğu tespit edildi. Alınan panoramik görüntüde 45 numaralı diş bölgesinden 34 numaralı dişin mezialine uzanan, düzgün sınırlı, multiloküler, radyolüsent lezyon izlendi. 31,32 ve 33 numaralı dişlerin köklerinde rezorpsiyonlar olduğu görüldü. Yapılan vitalite testinde 34 ve 35 numaralı dişlerin vital olduğu, 31,32,33 numaralı dişlerin ise devital olduğu tespit edildi. İleri görüntüleme için alınan konik ışımlı bilgisayarlı tomografi görüntülerinde aksiyal kesitlerde simfiz bölgesinde bukkal ve lingualde şiddetli kortikal kemik kaybına neden olan hipodens lezyon izlendi. Hasta ameloblastom ön tanısı ile cerrahi kliniğine sevk edildi. Histopatolojik inceleme sonucu kistik komponenti olan konvansiyonel ameloblastom tanısı konuldu. **Sonuç:** Ameloblastom mandibula posterior bölgede görülmesi yüksek olsa da anterior bölgede de görülebilirliği göz ardı edilmemelidir. Hastanın hikayesinden 6 yıl önce 41,42 numaralı dişler bölgesinden kist operasyonu geçirdiği öğrenilmiş ancak patoloji raporuna ulaşamamıştır. Bu nedenle lezyonun odontojenik kist epitelinden gelişen mural ameloblastom mu yoksa ilk lezyon ameloblastom ise yetersiz cerrahi tedavi sonucu gelişen rekürrent ameloblastom mu olduğu belirsizdir. Her iki durumda da cerrahi tedavi sonrası takip önem kazanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastom, Konik Işımlı Bilgisayarlı Tomografi, Panoramik Radyografi

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7169-3105

| 12

Beyazlatıcı Diş Macunlarının Ünlversal Renkli Kompozitlerin Renk ve Yüzey Özelliklerine Etkisinin İncelenmesi

Dr. Elif Soslu Bulut¹, Merve Ağaccioğlu²

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Elif SOSLU BULUT

Özet

Çalışmamızın amacı tek renk kompozit materyal olarak piyasaya sürülen Omnichroma, Charisma Topaz ONE ve kontrol kompoziti olarak Estelite Sigma Quick kompozit rezinlerinde, farklı etken maddelere sahip beyazlatıcı diş macunlarının oluşturduğu renk değişimini ve yüzey pürüzlülüğünü değerlendirmektir. Çalışmamızda kullanılan diş macunları ise Colgate Optic White Expert, Flash White Smile Beyazlatıcı Diş Macunu ve kontrol macunu olarak ise İpana Sağlıklı Gülüşler Diş Macunudur. Çalışmamızda n=8 olmak üzere 9 grup belirlenmiştir. Tüm kompozit örnekler için yapılan renk ölçümü ve yüzey pürüzlülüğü ölçümü için sırasıyla Vita Easyshade Advance ve Perthometer M2 profilometre cihazı kullanılmıştır. Örneklerin başlangıç renk ölçümü ve yüzey pürüzlülüğü değerleri kaydedildikten sonra, örnekler kahve solüsyonu içinde bekletilmiştir. Kahvede bekletilen örnekler şarj edilebilir diş fırçası ve fırça başlığı kullanılarak fırçalama işlemi yapılmıştır ve SEM görüntüleri alınmıştır. İstatistiksel analizler için SPSS 24.0 programı kullanılmıştır. Normal dağılım gösteren üç ve üzeri grup karşılaştırmalarında One-Way Anova testi kullanılmıştır. Ölçümlerin üç zamana bağlı değişimlerini incelemek için Repeated Measures testi, iki zaman bağlı değişimlerini ise Paired Samples T testi kullanılmış ve anlamlılık p<0.01 ve p<0.05 düzeylerinde değerlendirilmiştir. Farklı diş macunu uygulaması sonucu oluşan renk değişim değerleri (ΔE_{002}) açısından test edilen materyaller değerlendirildiğinde, COW ve İPN diş macununda ΔE_{002} CTO>OM>ESQ olarak sıralanırken, FLS diş macununda ise ESQ>OM>CTO olarak sıralanmıştır. Farklı diş macunu uygulaması sonrası, macunların materyallerde meydana getirdiği yüzey pürüzlülüğü değişiklikleri değerlendirildiğinde ise, tüm kompozit gruplarında diş macunları açısından anlamlı fark bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Tek Renk Kompozit, Beyazlatıcı Diş Macunu, Hidrojen Peroksit, Nanohidroksiapatit

Evaluation of the Effects of Whitening Toothpastes On the Surface and Discolouration Properties of Universal Shade Composite Resins

Abstract

The aim of our study is to evaluate the color change and surface roughness of whitening toothpastes with different active ingredients in Omnicroma, Charisma Topaz One, which is marketed as a single shade composite material, and Estelite Sigma Quick composite resin as a control composite. The toothpastes used in our study are Colgate Optic White Expert, Flash White Smile Whitening Toothpaste and as control paste Ipana Sağlıklı Gülüşler Toothpaste. In our study, as n=8, nine groups were determined. Vita Easyshade Advance and Perthometer, M2 profilometer device were used for color and surface roughness measurements, respectively. After the initial color measurements and surface roughness values of the samples were recorded, the samples were kept in a coffee solution. The measurements were repeated before and after brushing the samples with different toothpastes. SEM images were obtained. One-Way Anova test was used in comparisons of three or more groups showing normal distribution. The Repeated Measures test was used to examine the three time-dependent changes of the measurements, and the Paired Samples T test was used for the two time-dependent changes, and the significance was evaluated at $p<0.01$ and $p<0.05$. When the tested materials were evaluated in terms of color change values (ΔE_{002}) resulting from different toothpaste application, ΔE_{002} was ranked as CTO>OM>ESQ in COW and IPN groups, and ESQ>OM>CTO in FLS group. When the surface roughness changes caused by the toothpastes were evaluated, there was no significant difference in terms of toothpastes in all composite groups.

Keywords: Single Shade Composite, Whitening Toothpaste, Hydrogen Peroxide, Nanohydroxyapatite

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-8279-7692

| 14

Çürüksüz Servikal Lezyonlar ve Tedavileri

Researcher Recep Karaođlan¹, Asst. Prof. Dr. Ayşenur Güngör Borsöken¹, Asst. Prof. Dr. Ezgi Yeniçeri Hilalođlu¹, Assoc. Prof. Dr. Derya Gürsel Sürmeliöđlu¹

¹Department of Restorative Dentistry, Gaziantep University Faculty of Dentistry

**Corresponding author: Recep Karaođlan*

Özet

Çürüksüz servikal lezyonlar, kimyasal veya mekanik kuvvetler nedeniyle oluşan, dişlerin servikal bölgelerinde meydana gelen, erozyon, abrazyon veya abfraksiyon şeklinde gözlenen geri dönüşümsüz diş sert doku kayıplarıdır. Bu lezyonların etiyolojik faktörleri arasında dişlerin sert fırçalanması, eroziv ajanlar, ilaçlar, otoimmün yada sistemik hastalıklar, parafonksiyonel alışkanlıklar, mesleki durumlar ve okluzal kuvvetler sayılabilir. Çürüksüz servikal lezyonların gelişmesi sonrasında diş hassasiyeti, plak retansiyonu ve servikal bölgede madde kaybı nedeniyle çürükler gözlenebilir. Bu lezyonlarda tedavi planı, lezyonun etiyolojisine, hastanın şikâyetlerine ve aşınmanın derinliğine göre değişiklik gösterir. Tedavi seçenekleri arasında birtakım koruyucu yöntemler veya restoratif tedaviler bulunmaktadır. Bu derlemedeki amaç çürüksüz servikal lezyonların etyolojisi, sınıflandırılması, teşhis ve tedavi seçenekleri hakkında bilgi vermektir.

Anahtar Kelimeler: Erozyon, Abfraksiyon, Abrazyon

Noncarious Cervical Lesions and Their Treatments

Abstract

Cervical lesions noncarious, occurs in the cervical regions of the teeth due to chemical or mechanical forces, they are irreversible dental hard tissue losses observed in the form of erosion, abrasion or abfraction. Etiological factors of these lesions include hard brushing of teeth, erosive agents, drugs, autoimmune or systemic diseases, parafunctional habits, occupational conditions and occlusal forces. After the development of noncarious cervical lesions, tooth sensitivity, plaque retention, and caries may be observed due to material loss in the cervical region. The treatment plan for these lesions varies depending on the etiology of the lesion, the patient's complaints, and the depth of the erosion. Treatment options include some preventive methods or restorative treatments. This review aims to provide information about non-carious cervical lesions' etiology, classification, diagnosis and treatment options.

Keywords: Erosion, Abfraction, Abrasion

Presentation ID / Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3493-0137

| 15

Devital Beyazlatma Ajanlarının Uygulama Protokolü ve Optik Özelliklerinin Değerlendirilmesi: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Lena Bal¹

¹Ankara Medipol Üniversitesi

Özet

Amaç: bu olgu sunumunun amacı, farklı uygulama protokolüne sahip olan devital beyazlatma ajanlarının, renklenmiş dişler üzerindeki başarısını değerlendirmesidir. Olgu Sunumu: çalışmamızda üst santral dişlerinden herhangi birinde renk değişimi tespit edilen altı hasta yer aldı. Daha önce kök kanal tedavisi uygulanmamış ve vitalite testine negatif cevap veren dişler çalışmaya dahil edildi. Dişlere herhangi bir beyazlatma ajanı uygulanmadan önce spektrofotometre ve renk skalasından faydalanarak renk ölçümü yapıldı. Vital komşu santral dişin renk ölçümü referans olarak alındı. Tüm hastalarda devital dişe kök kanal tedavisi uygulandı ve tedaviden bir ay sonra kök kanalı dolgusu için kullanılan materyal diş etinin 2 mm apikalinde olacak şekilde uzaklaştırıldı. Kanal dolgusunun üzeri rezin modifiye cam iyonomer siman ile kapatıldı. Altı kişiden üçüne Ofis tipi beyazlatma (40% hidrojen peroksit) diğer üç kişiye Endo beyazlatma (35% hidrojen peroksit) ajanı üretici firmanın talimatına göre uygulandı. Beyazlatma prosedürüne, referans alınan renge ulaşana kadar devam edildi. Beyazlatmadan 10 gün sonra giriş kavitesi boşluğu dişlerin rengine uyumlu restorasyon ile kapatıldı. Tedavi sonrası değerlendirme anketi hasta ve hekim tarafından cevaplandı. Sonuç: Çalışmamızda devital beyazlatma için klinikte rutin olarak kullandığımız, ofis tipi beyazlatma ve endo beyazlatma kullanıldı. Yapılan hasta memnuniyet anketi sonucuna göre ofis tipi beyazlatmanın hastalar tarafından daha konforlu olduğu gözlemlendi. Endo beyazlatmada geçici olarak yapılan restorasyonun, seanslar arasında hastanın fonksiyon ve fonasyonunu olumsuz yönde etkilediği sonucuna ulaşıldı. Tedavi prosedüründe ofis tipi beyazlatma ile 4 seansta, endo bleach ile tek seansta istenilen referans rengine ulaşıldı. Hekim açısından uygulama kolaylığı ve hızlı sonuç vermesinden dolayı endo bleach tercih edildi. Endo bleach jel ürününün ofis beyazlatmaya göre daha maliyetli olması ve kullanım endikasyonunun sadece intrakoronal beyazlatma olması, hekim ve hasta tarafından göz önüne alınması gereken konular arasındadır. Bu çalışmanın sonuçlarına göre devital dişlerin beyazlatılması için endo beyazlatma ürünü daha uygun bir seçenek olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Beyazlatma, Devital Beyazlatma, Diş Renklenmesi

Optical Properties and Procedure Evaluation of Devital Whitening Agents: Case Report

Abstract

Objective: This case report aims to evaluate the success of devital whitening agents with different application procedures on discolored teeth. **Case Report:** This case report included six patients with discoloration of any upper central teeth. Teeth with no root canal treatment and negative response to the vitality test were included in the study. Before the bleaching procedure, color measurement was performed by using a spectrophotometer and Vita color guide. Patients' symmetric tooth color was taken as a reference. Root canal treatment was applied to the devital teeth, and the root canal filling material was removed 2 mm below the gingiva one month after the treatment. The root canal filling was covered with resin-modified glass ionomer cement. Office bleaching was applied to three patients and Endo bleaching was applied to the other half, according to the manufacturer's instructions. The procedure was continued until the reference color was reached. Access cavities were permanently restored after 10 days. The post-treatment evaluation survey was answered by the patient and the dentist. **Conclusion:** office bleaching and endo bleach agents, were used for devital bleaching in this study. According to the result of the patient survey, it was observed that office bleaching was preferred by the patients. The temporary restoration in endo bleaching adversely affected the patient's function and phonation in-between sessions. In the bleaching procedure, reference color was achieved in 4 sessions with office bleaching and a single session with endo bleach. Endo bleach was preferred by the dentist because of its easy application and rapid results. The endo bleach agent's cost and limited indication (intracoronary bleaching only) are among the issues that should be taken into consideration by the dentist and the patient. According to the results of our study, endo bleach can be considered a more suitable option for intracoronary bleaching.

Keywords: Bleaching, Devital Whitening, Tooth Discoloration

Presentation ID / Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7771-2602

| 17

Diş Hekimliğinde Mikroplastikler

Dr. Becen Demir¹

¹*Özel Muayenehane*

Özet

Günlük yaşamda birçok yerde kullanım alanı bulunan plastikler, biyotik ve abiyotik yollarla daha küçük boyutlu parçalara ayrışmakta ve boyutlarına göre mikroplastik ve nanoplastik olarak sınıflandırılmaktadır. Bu ürünler kirletici olarak kabul edilirler ve çevre ile halk sağlığı üzerine olumsuz etkileri vardır. Küçük boyutlu bu plastikler insan vücuduna deri teması, yutma ve solunum yollarıyla girdikten sonra hücrel ve sistemik etki oluşturabilirler. Mikroplastikler diş hekimliğinde kullanılan birçok malzemenin içeriğinde de bulunurlar. Vücuda giriş yolları da düşünüldüğünde, mikroplastik salınımına neden olan diş hekimliği nedenli kaynakların tanımlanması ve zararlı etkilerinin önlenmesi önemlidir. Bu derlemenin amacı, insan sağlığına hücrel ve sistemik düzeyde zararı bulunan mikroplastiklerin diş hekimliği uygulamalarından mümkün ise çıkarılması veya sınırlandırılması konusunda farkındalık yaratmaktır.

Anahtar Kelimeler: Mikroplastikler, Diş Hekimliği, Biyolojik Etki

Presentation ID / Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-5774-9058

| 18

Eklem Ağrısı ve Buruksizim Konusunda Youtube Videolarının İçerik ve Kalite Analizi

Asst. Prof. Dr. Berna Evrenerol¹, Assoc. Prof. Dr. Sanaz Sadry¹

¹*Istanbul Atlas Üniversitesi*
**Corresponding author: Berna Evrenol*

Özet

Eklem Ağrısı ve Buruksizim Konusunda Youtube Videolarının İçerik Ve Kalite Analizi Amaç: eklem ağrısı, Dişlerin aşırı gıcırdaması veya çenelerin sıkışması olarak tanımlanan medikal bir durumdur. Bu çalışmanın amacı, yaygın kullanılan ve çok popüler bir uygulama olan Youtube video platformunda eklem konusu ile ilgili video kayıtlarını incelemek ve içerikleri hakkındaki bilgileri paylaşmaktır. Materyal ve Method: İlk olarak Google Trend Video'lerden çene eklem ve ağrı terimlerinin ne kadar aratıldığına bakıldı. Youtube yapay zekasının sıfırlatılması sonrasında bruksizm kelimesi aratıldı. İlk çıkan 57 video ele alındı. 10 video, video süresi 15 dk'yı aştığından dolayı çalışmaya dahil edilmedi. Her video için kaç gün önce yüklendiği, görüntülenme sayısı, yorum sayısı, beğeni ve beğenmeme sayıları ve kaç saniye sürdüğü not edildi. Video kaynağı olarak yükleyenler diş hekimi ve ticari olarak 2 grupta ele alındı. Video kalitesini analiz edebilmek için 8 adet kriter belirlendi. Bu kriterler eklem ağrısı tanımı, sebebi, splintlerle tedavi edilip edilmediği, malokluzyonun düzeltilerek tedavi edilip edilmediği, egzersizle tedavi edilip edilmediği, ilaçla tedavi edilip edilmediği, tedavi seçeneklerinin kıyaslanması ve gece ile gündüz bruksizmi arasındaki farkın incelenmesi olarak belirlendi. Her kriter için varsa 1 puan yoksa 0 puan olarak puanlandırıldı. Her video için 8 üzerinden toplam bir skor elde edildi. Video kaynağı ile video kalitesi arasında bir ilişki olup olmadığı araştırıldı. Video kalitesi ile kaç gün önce yüklendiği, görüntülenme sayısı, yorum sayısı, beğeni ve beğenmeme sayıları ve video süresi arasındaki ilişki incelendi. Ayrıca video kaynağı ile kalite kriterleri arasındaki ilişki tek tek ele alındı. İstatistiksel analizler SPSS programı ile Shapiro-Wilks, ki-kare, Mann-Whitney U ve Spearman korelasyon testleri kullanılarak yapıldı. İstatistiksel anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak ayarlandı. Bulgular: Toplamda 50 video ele alındı. Bu videoların 30 tanesi diş hekimi 20 tanesi ticari kaynaklıydı. Diş hekimi kaynaklı videoların beğenilme, beğenilmeme, yorum ve görüntülenme sayısı ticari videolardan istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde yüksekti ($p=0,067$, $p=0,035$, $p=0,002$, $p=0,03$). Video kalitesini gösteren toplam Skor ile videoların beğenilme, beğenilmeme, yorum ve görüntülenme sayısı arasında ise anlamlı bir korelasyon bulunamadı ($p>0,05$). Ancak video süresi ile Toplam Skor arasında pozitif yönde anlamlı bir korelasyon bulundu ($p=0,001$, $r=0,522$). Diş hekimi kaynaklı videoların toplam skor ortalamaları $3,45\pm 0,26$ iken ticari videoların ki $3,45\pm 0,26$ idi. Hem diş hekimi kaynaklı hem de ticari videolarda en çok sağlanan kriter bruksizm tanısıydı (%96,4, %100). En az sağlanan içerik ise diş hekimi kaynaklı videolarda ilaçla tedavi (%10,7), ticari videolarda ise tedavi seçeneklerinin kıyaslanmasıydı (%14,3). Video kaynağı ile kalite kriterleri arasındaki ilişki araştırıldığında ise, ticari kaynaklı videolarda gece ile gündüz eklem ağrısı arasındaki farkın incelenmesi içeriğine daha fazla yer verildiği saptandı ($p<0,05$). Bunun haricindeki kriterlerin video kaynağı ile arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı ($p>0,05$). Video süreleri ile videoların beğenilme, beğenilmeme, yorum ve görüntülenme

sayısı arasında ise anlamlı bir korelasyon izlenmedi ($p>0,05$). Sonuç: Youtube izleyicilerinin ortodontik tedavi aramalarında alanında uzman kişilerin videolarına daha çok ilgi gösterdikleri görülmüştür. Ancak bu videoların içeriklerinin yeterli kaliteye sahip olmadıkları düşünülmektedir. Sosyal medya kullanımının çok yaygınlaştığı bu dönemde hastaların doğru ve güvenilir bilgilere ulaşabilmesi için ortodontik profesyonellerin bu tarz platformlarda daha çok yer almalarının uygun olacağı değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Youtube, Eklem Ağrısı, Ortodontik Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1151-9532

| 20

Farklı Yöntemlerle Elde Edilen İmplantüstü Geçici Kuronlarla Tedavi Sürecinde Estetik ve Fonksiyonun Sağlanması: Olgu Serisi

Ra. Nur Pektaş¹, Ra. Muhammet Yasin Pektaş²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D.

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D.

*Corresponding author: Muhammet yasin Pektaş

Özet

Ağız ve dişlerin estetik görüntüsü, bireylerin özsaygı ve özgüvenini etkileyen, yüz estetiğinin önemli bir parçasıdır. Bu sebeple hastalar yüz estetiği olumsuz etkileyen herhangi bir diş eksikliğinin hemen restore edilmesini isterler. Bu olgu serisinde diş eksikliğini gidermek amacıyla farklı yöntemlerle üretilen tek implantüstü geçici kronların teknik ve estetik yönden karşılaştırılması anlatıldı. Olgu 1: 52 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sol maksillar lateral dişindeki mobilite ve dişin fonksiyon sırasında verdiği rahatsızlık hissi nedeniyle başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonrası hastaya immedat tek üye implant uygulaması ve immedat kron uygulaması planlandı. İmplant cerrahisi ile aynı gün içerisinde uygulanan immedat tek üye geçici kron ile yumuşak doku şekillendirmesi, 3 ay sonra ise daimi protetik yükleme yapıldı. Geçici kron olarak hastanın çekimi yapılan kendi dişinin kron kısmı kullanıldı. Olgu 2-3-4: Bu olgularda dişlerin çekimi ve immedat implant uygulaması sonrası hasta istekleri doğrultusunda geçici kron yapılmasına karar verildi. Bu 3 olguda da hastaların mevcut dişlerinde madde kaybı çok fazla olduğundan, çekimi yapılan dişlerin kronları geçici kron yapımı amacıyla kullanılmadı. Hastalardan implant cerrahisi öncesi alınan ölçüler üzerinde istenilen gingival konturu oluşturacak şekilde kazıma yapıldıktan sonra, kompozitten geçici dişler restore edildi. Olgu 5: Alt-üst sabit implantüstü protetik tedavi için üst çeneye implant cerrahisi ve arkasından hemen akrilik geçici protezi uygulanan hastaya alt çene geçici kuronları için CAD/CAM altyapıyla üretilmiş geçici kuronlar yapıldı. Bu olgularda en fazla hasta memnuniyeti doğal diş kronuyla yapılan implant üstü geçici krona görüldü ve doğal dişin morfolojisini korumak yumuşak doku şekillendirmesi açısından bir avantaj sağladı. Polisajı ve morfolojik şekillendirilmesi iyi yapılmış kompozit geçici kronlar, doğal dişten yapılan geçici kronlara iyi bir alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: İmplantüstü Geçici Kron, Estetik, İmmedat Yükleme

Providing Aesthetics and Function During the Treatment Process With Temporary Crowns On Implants Obtained by Different Methods: Case Series

Abstract

Aesthetic appearance of mouth and teeth is an important part of facial aesthetics that affects individuals' self-esteem and self-confidence. For this reason, patients want any missing teeth that negatively affect facial aesthetics to be restored immediately. In this case series, the technical and aesthetic comparison of single-implant temporary crowns produced with different methods to eliminate missing teeth was explained. Case 1: A 52-year-old male patient applied to our clinic due to the mobility of his left maxillary lateral tooth and the discomfort the tooth caused during function. After the clinical and radiographic examination, immediate single member implant application and immediate crown application were planned for the patient. Soft tissue shaping was performed with an immediate single-member temporary crown applied on the same day as the implant surgery, and permanent prosthetic loading was performed 3 months later. The crown part of the patient's own extracted tooth was used as a temporary crown. Case 2-3-4: In these cases, after tooth extraction and immediate implant application, it was decided to make a temporary crown in line with the patient's wishes. In these 3 cases, since there was a lot of material loss in the patients' existing teeth, the crowns of the extracted teeth could not be used to make temporary crowns. Case 5: For the upper and lower fixed implant-supported prosthetic treatment, the patient underwent implant surgery on the upper jaw and then immediately received an acrylic temporary prosthesis. Temporary crowns produced with a CAD/CAM infrastructure were made for the lower jaw temporary crowns. In these cases, the highest patient satisfaction was seen with the temporary crown on the implant made with the natural tooth crown, and preserving the morphology of the natural tooth provided an advantage in terms of soft tissue shaping.

Keywords: Temporary Crown On Implant, Aesthetics, Immediate Installation

Presentation ID / Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9733-9777

| 22

İskeletsel Sınıf II Malokluzyona Sahip Hastaların Farklı Fonksiyonel Ortopedik Tedavi Teknikleri ile Tedavisi: 3 Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Samet Özden¹

¹*İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı*
**Corresponding author: Samet Özden*

Özet

Amaç: Fonksiyonel ortopedik tedavi, mandibular retrognatisi bulunan iskeletsel sınıf II bireylerde alt çenenin ileri yönde gelişimini ve kondil büyümesini stimüle etmek amacıyla uygulanan ortodontik tedavidir. İskeletsel sınıf II malokluzyona sahip ve büyüme-gelişim dönemini henüz tamamlamamış bireylerde ‘fonksiyonel ortopedik tedavi’ uygulanmalıdır. Bu olgu sunumunun amacı, 3 farklı fonksiyonel tedavi tekniği ile tedavi edilen hastaların tedavi sonuçlarını değerlendirmektir. Metot: 3 hasta da kliniğimize alt çene geriliği ve artmış overjet şikayeti ile başvurmuştur. Olgu 1: 12 yıl 6 ay yaşındaki kız hastada yapılan klinik muayene sonucunda artmış overjet ve dişsel sınıf II malokluzyon tespit edilmiştir. Yapılan sefalometrik analiz sonucunda, SNA değeri 81.6°, SNB değeri 77.5°, ANB değeri 4.1°, Wits değeri 3.7 mm olarak tespit edilmiştir. Hastada ‘twin blok apareyi’ kullanılması uygun görülmüştür. Olgu 2: 13 yıl 2 ay yaşındaki erkek hastada yapılan klinik muayene sonucunda artmış overjet ve dişsel sınıf II malokluzyon tespit edilmiştir. Yapılan sefalometrik analiz sonucunda, SNA değeri 79.1°, SNB değeri 74.9°, ANB değeri 4.2°, Wits değeri ise 6.5 mm olarak tespit edilmiştir. Hastada ‘monoblok apareyi’ kullanılması öngörülmüştür. Olgu 3: 11 yıl 9 ay yaşındaki erkek hastada yapılan klinik muayene sonucunda artmış overjet ve dişsel sınıf II malokluzyon tespit edilmiştir. Yapılan sefalometrik analiz sonucunda, SNA değeri 88°, SNB değeri 79.8°, ANB değeri 8.2°, Wits değeri ise 9.6 mm olarak tespit edilmiştir. Hastada ‘forsus apareyi’ kullanılması öngörülmüştür. Sonuçlar: Her 3 apareyde de alt çenenin ileri doğru gelişimi stimüle edilmiş ve iskeletsel sınıf II malokluzyonda iyileşme elde edilmiştir. 3 hastada da tedavi sonunda overjet ideal değerlerine getirilerek dişsel olarak sınıf I kanin ve molar ilişki elde edilmiştir. İskeletsel malokluzyonda en fazla iyileşme twin blok kullanılan hastada, en az iyileşme ise forsus kullanılan hastada görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel Tedavi, İskeletsel Sınıf II Malokluzyon, Mandibular Retrognati

Treatment of Patients With Skeletal Class II Malocclusion With Different Functional Orthopaedic Treatment Techniques: 3 Case Reports

Abstract

Aim: Functional orthopaedic treatment is an orthodontic approach that aims to stimulate the forward development of the mandible and the growth of the condyle in individuals with mandibular retrognathia and skeletal class II malocclusion who have not yet completed their growth and development period. The purpose of this case report is to assess the treatment outcomes of patients who underwent three different functional treatment techniques. Method: Three patients presented to our clinic with complaints of mandibular retrognathia and increased overjet. Case 1: A clinical examination of a 12-year and 6-month-old female patient revealed an increased overjet and dental class II malocclusion. Cephalometric analysis showed an SNA angle of 81.6°, an SNB angle of 77.5°, an ANB angle of 4.1°, and a Wits value of 3.7 mm. It was deemed appropriate to use a 'twin block appliance' for the patient. Case 2: Upon clinical examination of a 13-year and 2-month-old male patient, an increased overjet and dental class II malocclusion were identified. Cephalometric analysis revealed an SNA angle of 79.1°, an SNB angle of 74.9°, an ANB angle of 4.2°, and a Wits value of 6.5 mm. The patient was recommended to use the 'monoblock appliance'. Case 3: A male patient aged 11 years and 9 months was clinically examined, revealing an increased overjet and dental class II malocclusion. The cephalometric analysis resulted in an SNA angle of 88°, an SNB angle of 79.8°, an ANB of 8.2°, and a Wits value of 9.6 mm. The patient was advised to use a 'forsus appliance'. Results: In all three appliances, mandibular advancement was stimulated resulting in an improvement of skeletal class II malocclusion. The overjet was corrected to ideal values and a dental class I canine and molar relationship was achieved in all three patients. The patient treated with the 'twin block appliance' showed the greatest improvement in skeletal malocclusion, while the patient treated with 'forsus appliance' showed the least improvement.

Keywords: Functional Orthopaedic Treatment, Skeletal Class II Malocclusion, Mandibular Retrognathia

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: /0000-0002-7703-7149

| 24

Lateral Kesici Diş Agenezisinin Multidisipliner Tedavisi: Maksiller Kaninin Lateral Kesici Dişe Dönüştürülmesi

Ra. Sanem Özaslan¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Maksiller lateral kesici dişlerin agenezisi estetik açıdan önemli bir konjenital anomalidir. Bu vakalarda, ortodontik tedavi ile kanin dişlerin mezializasyonunu ve kaninlerin restoratif olarak yeniden şekillendirilmesini içeren multidisipliner bir yaklaşım tedavi seçeneği olarak tercih edilebilir. Olgu: 22 yaşında kadın hasta estetik şikayetler nedeniyle Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Alınan detaylı anamnez ve yapılan ağız içi klinik muayaneler sonrasında hastada bilateral lateral diş agenezisi tespit edildi. Dişler arası boşlukların düzenlenmesi için hasta ortodontik tedaviye yönlendirildi. Yeterli kanin diş mezializasyonundan sonra kaninlere lateral kesici formu verilmesi için dişler rubber dam ile izole edildi. Diş yüzeylerini pürüzlendirmek için %35 ortofosforik asit (Scotchbond Asit, 3M-ESPE, ABD) uygulandı. Adeziv bond (Bond Force, Tokuyama, Japonya) uygulamasını takiben dişler kompozit rezin (Estelite Sigma Quick OA2- A3, Tokuyama, Japonya) ile restore edildi. Bitim ve polisaj prosedürlerinin (Optidisc, Kerr, ABD) ardından restorasyonlar tamamlandı. Sonuç: Bir hafta ve 6 aylık klinik takiplerde renklenme, kırık ve gingival sorun gözlenmedi. Lateral dişin eksikliğinde ortodontik tedaviyi de içeren multidisipliner yaklaşımlar ile ideal estetik ve fonksiyon sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Lateral Diş Eksikliği

A Multidisciplinary Treatment of Lateral Incisor Agenesis: Recontouring of the Maxillary Canine Into Lateral Incisor Shape

Abstract

Aim: Agenesis of the maxillary lateral incisors is an esthetically important congenital anomaly. In these cases, a multidisciplinary approach including orthodontic treatment, mesialization of the canines, and restorative recontouring of the canines may be preferred as a treatment option. Case: A 22-year-old female patient was admitted to Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dental Treatment, due to esthetic complaints. After detailed anamnesis and intraoral clinical examinations, bilateral lateral incisor agenesis was detected. The patient was referred for orthodontic treatment to organize the interdental diastemas. After adequate canine mesialization, the teeth were isolated with a rubber-dam to give the canines a lateral incisor form. To roughen the tooth surfaces, 35%

orthophosphoric acid (Scotchbond Acid, 3M-ESPE, USA) was applied. Following the application of an adhesive bond (Bond Force, Tokuyama, Japan), the teeth were restored with composite resin (Estelite Sigma Quick OA2-A3, Tokuyama, Japan). After finishing and polishing procedures (Optidisc, Kerr, USA), the restorations were completed. Results: No discoloration, fractures, or gingival problems were observed at one-week and 6-month clinical follow-ups. Multidisciplinary approaches including orthodontic treatment, can provide ideal aesthetics and function for a missing lateral incisor.

Keywords: Lateral Insisor Agenesis

Presentation ID / Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-6858-7525

| 26

Masseter Botox Uygulamalarının Teknik/Etkinlik ve Komplikasyonlar Yönünden Değerlendirilmesi

Ra. Fatih Dođanođlu¹, Assoc. Prof. Dr. Sinan Yasin Ertem¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Fatih Dođanođlu

Özet

Amaç: Masseter bölgesine terapötik amaçla uygulanan botoxun teknik etkinlik ve komplikasyonlar yönünden değerlendirilmesidir. Material Metod: Botox uygulamasında çeşitli uygulama teknikleri bulunmakta olup en yaygın olarak kullanılanı tragus ve ağız köşesi çizgisinin altında kalan alanda ve kas sınırlarından 1 cm uzakta kalmaya dikkat ederek 3 noktadan enjeksiyon uygulanmasıdır. Bunun yanında botulinum toksin uygulamalarının inflamatuvar deri hastalığı olanlar,alerjik hastalar,dismorfobik hastalar gibi çeşitli kontraendikasyonları vardır. Results: Masseter bölgesine botox enjeksiyonu sonrası anlamlı oranda hipertrofinin ve kasın çiğneme kuvvetinin azaldığı belirtilmektedir. Bölgede enjeksiyon sonrası ağrı ekimoz ve kaslarda paralizisi gibi minör komplikasyonlar olmasına rağmen klinik başarısı yüksek bir uygulamadır. Cocnclusion: Bruksizm hastalarında botox uygulaması konservatif, komplikasyonu az, başarılı sonuç alınabilecek bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Masseter,botulinum Toksin,bruksizm

Evaluation Botulinum Toksin Applications to Masseter Muscle in Terms of Technique, Effectiveness and Complications

Abstract

Aims: The purpose of this study is to examine the effectiveness of Botulinum Toxin injections in the masseter region for therapeutic purposes. The study aims to evaluate the technical efficacy of the treatment, which involves injecting botulinum toxin into the masseter muscle to relieve jaw pain and other related symptoms. Material and Methods: A variety of botulinum toxin application techniques exist, but the most frequently used method involves injecting three points in the area below the tragus and the corner of the mouth line while being careful to remain approximately 1 cm away from the muscle borders. It is important to note that botulinum toxin applications have various contraindications, such as inflammatory skin disease, allergic patients, and dysmorphophobic patients. Results: Botulinum toxin injection into the masseter region has been observed to result in significant hypertrophy and decreased masticatory force of the muscle. While there are some minor complications such as post-injection pain, ecchymosis and paralysis of the muscles in the region, the overall clinical success rate of this application

remains high. It is a widely accepted and popular treatment method for patients suffering from conditions such as bruxism, TMJ disorders, and facial asymmetry. Conclusion: Botulinum toxin application in bruxism patients is a conservative treatment option with few complications and successful results.

Keywords: Masseter,bruxism,botulinum Toksin

Presentation ID / Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5015-824X

| 28

Odontojenik Kistlerin Marsüpyalizasyon ile Tedavisi: Vaka Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar¹, Ra. Turan Öztürk¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Turan Öztürk

Özet

Odontojenik kistler, oral ve maksillofasial dokuları etkileyen benzersiz bir hastalıktır. Odontojenik kistlere en çok maksiller anterior bölgede rastlanmakta, bunu mandibular molar bölge takip etmektedir. Periapikal/radiküler kistler, dentigeröz kistler, rezidüel kistler ve OKC'ler en sık bildirilen odontojenik kistlerdir. Marsüpyalizasyon, ilk olarak Partsch tarafından tanımlanmıştır, kiste komşu kemik duvarında bir pencere açılıp kist içeriğinin debridmanı ve epitelin çevre yumuşak dokuya suture edilip kist kavitesiyle oral kavitenin birleştirildiği bir tedavi yaklaşımıdır. Marsüpyalizasyon etkin bir konservatif yöntemdir ve odontojenik kistik lezyonlar ile kistik benign kemik tümörlerin tedavisinde anatomik yapıları korumayı amaçlayan yaygın olarak uygulanan bir yöntemdir. Marsüpyalizasyon tedavisi, intramural basıncın azaltılması ile kist kavitesinde yeni kemik oluşumuna olanak sağlar ve inferior alveolar sinir, maksiller sinüs gibi anatomik yapıları koruyarak mandibula fraktürü gibi komplikasyonların ortaya çıkma riskini minimize eder. Aynı zamanda marsüpyalizasyon nüks insidansını azaltarak lezyon ile ilişkili gömülü dişlerin sürdürülmesine de olanak sağlayabilmektedir. Bu yöntemin, özellikle agresif seyirli büyük boyutlara ulaşmış kistlerde, enükleasyon veya rezeksiyon gibi invaziv tedavi seçeneklerine alternatif olarak önemli bir rolü bulunmaktadır. Vaka Sunumu 1: Kliğimize başvuran 68 yaşındaki erkek hastanın klinik ve radyografik muayenesi sonucunda sol mandibula ramus bölgesinde bulunan sınırları geniş inferior alveolar siniri içerisine alan ve mandibulanın inferior sınırına kadar ulaşmış sınırları belirgin radyolusent lezyon saptanmıştır. Mandibula bütünlüğünü korumak ve inferior alveolar sinir yaralanmasının önüne geçmek amacıyla marsüpyalizasyon ile tedavi edilmesine karar verilmiştir. 6 aylık marsüpyalizasyon sonrası kist sınırlarının küçülmüş olarak gözlemlenmiştir. Mandibula fraktür riski ve inferior alveolar sinir yaralanması riskinin azalması nedeniyle kist enükleasyon ile tedavi edilmiştir. Vaka Sunumu 2: Kliniğe başvuran 22 yaşındaki kadın hasta klinik ve radyografik muayene sonucu maksilla 21,22,23 numaralı dişlerin apikalleri ile ilişkide geniş sınırları belirgin radyolusent lezyon saptanmıştır. 21,22,23 numaralı dişlerin kaybindan kaçınmak ve bölgede geniş bir defekt oluşumunu önlemek ve ileri dönemde ileri cerrahi işlemlerden kaçınmak için marsüpyalizasyon ile tedaviye karar verilmiştir. 6 aylık marsüpyalizasyon tedavisinden sonra kist enükleasyon ile tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik Kist, Marsüpyalizasyon

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7243-5391

| 29

Periodontolojide Hidrojeller

Dr. Nur Atalay¹

¹*Başkent Üniversitesi İstanbul Hastanesi*

**Corresponding author: Nur Atalay*

Özet

Periodontitis, patojenik bakterilerin konak immün yanıtını aktive etmesiyle başlayan, diş eti, periodontal ligament, alveoler kemik ve sement gibi dişleri çevreleyen ve destekleyen dokuların tahribatıyla sonuçlanan çok faktörlü bir hastalıktır. Rejeneratif periodontal tedavi, periodontal hastalık nedeniyle hasar gören periodontal dokuların onarılmasını amaçlayan bir tedavi olarak tanımlanabilmektedir. Fonksiyonel bir polimer malzeme olan hidrojel, periodontal hastalıkların tedavisinde umut verici bir teknoloji olarak ortaya çıkmıştır. 3 boyutlu ağısı yapıları, yüksek su içerikleri, iyi biyoyumlulukları ve çeşitli biyoaktif özellikleriyle rejeneratif materyallerin arasında ideal bir konumda bulunmaktadır. Bu derleme, hidrojellerin oluşum mekanizmaları, yapıları ve fonksiyonları hakkında kapsamlı bir genel bakış sunarak ve bu rejeneratif materyallerin periodontal hastalıkların tedavisindeki güncel uygulamaları hakkında bilgi vermektedir. Periodontal doku rejenerasyonu için oldukça faydalı ve işlevsel olan hidrojellerin geliştirilmesi gelecekteki araştırmalar için önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Periodontit, Yönlendirilmiş Doku Rejenerasyonu, Hidrojeller, Rejenerasyon

Hydrogels in Periodontics

Abstract

Periodontal disease is a multifactorial disease in which pathogenic bacteria initiate the host immune response, resulting to the destruction of the tissues surrounding and supporting the teeth, such as gingiva, periodontal ligament, alveolar bone, and cementum. Periodontal regenerative therapy is a treatment that focuses on restoring the damaged tissues caused by periodontal disease. Hydrogel, a functional polymer material, has emerged as a promising technology for therapies for periodontal diseases. Their 3D network structures, high water content, good biocompatibility, and various bioactivities make them ideal as drug delivery platforms, antimicrobial materials, tissue regeneration scaffolds, and biosensors. This review provides a comprehensive overview of the formation mechanisms, structures, and functions of hydrogels, and highlights their latest applications in periodontal diseases.

The development of advantageous and multifunctional hydrogels for periodontal tissue regeneration is crucial for future research.

Keywords: Hydrogel, Periodontal Tissue Regeneration, Tissue Engineering, Periodontitis

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6789-2352

| 31

Sağlıklı Sıçanlarda Oluşturulan Palatal Yara İyileşmesi Modelinde Aronia Melanocarpa Bitkisel Ekstratının Oksidatif Stres Üzerine Etkisi

Ra. Berkay Göler¹, Asst. Prof. Dr. Hatice Selin Güngörmek¹, Dr. Sibel Demirci Delipinar², Prof.
Dr. Leyla Kuru¹

¹Marmara Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi

²Biruni Üniversitesi, Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Berkay Göler

Özet

Amaç: Çalışmamızda sağlıklı (S) sıçanlarda, farklı dozlarda Aronia Melanocarpa (AM) bitkisel ekstatının gavaj yoluyla uygulamasının palatinal yara iyileşmesi üzerine etkisini değerlendirmek için serumda total antioksidan seviye (TAS), total oksidan seviye (TOS) ve oksidatif stres indeksi (OSİ) değerlerinin incelenmesi amaçlandı. Gereç-Yöntem: Çalışmamızda 24 adet erkek Wistar albino sıçan kullanıldı. Sıçanlar salin grubu ile 5ml (A5), 10ml (A10) ve 20ml (A20) AM bitkisel ekstratı uygulanan grup olmak üzere 4 gruba ayrıldı. 0 günde tüm gruplardaki sıçanlardan kan örnekleri alındı ve sıçanların palatinal bölgelerinin ortasında 4 mm çapında kemiğe kadar mukozal defekt oluşturuldu. Sıçanlara 7 gün boyunca günlük uygulama dozlarına göre AM ekstratı ve steril salin verildi ve 8. gün yeniden tüm hayvanların kan örnekleri alındı. TAS, TOS ve OSİ değerleri Sandwich ELİSA yöntemi kullanılarak analiz edildi. Bulgular: TAS değerlerinin karşılaştırılmasında grup içi karşılaştırmada salin ve A20 grupları benzer sonuçlar verirken A5 ve A10 gruplarında 8. gün sonuçlarının, 0. gün sonuçlarından istatistiksel olarak anlamlı daha yüksek olduğu saptandı ($p<0,05$). TOS ve OSİ değerlerinin grup içi karşılaştırılmasında ise istatistiksel anlamı fark bulunmadı ($p<0,05$). Gruplar arası çoklu karşılaştırmada 0. ve 8. günlerde serum TAS, TOS ve OSİ seviyelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi ($p<0,05$). Sonuç: Palatinal bölgede sekonder yara iyileşmesi sürecinde 5 ml ve 10 ml dozlarda 7 gün AM kullanımının serum TAS seviyelerini artırdığı görüldü. 20 ml dozlarda 7 günlük AM kullanımının ise günlük yeterli miktarda besin alınmasını etkilemesi ile oluşan strese bağlı oksidanlar lehine bozulan antioksidan sisteminde dengeyi sağlamakta yeterli olmadığı oksidatif stres üzerine bir etkisi olmadığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Aronia Melanocarpa, Yara İyileşmesi, Oksidatif Stres

Effect of Aronia Melanocarpa Herbal Extract on Oxidative Stress in Palatal Wound Healing Model Induced in Healthy Rats

Abstract

Objective: The aim of this study was to evaluate the effect of gavage administration of different doses of Aronia Melanocarpa herbal extract (AM) on palatal wound healing in healthy (S) rats by examining total antioxidant level (TAS), total oxidant level (TOS) and oxidative stress index (OSI) values in serum. **Materials and Methods:** In our study, 24 male Wistar albino rats were used. The rats were divided into 4 groups as saline group and 5ml (A5), 10ml (A10) and 20ml (A20) AM herbal extract groups. Blood samples were taken from the rats in all groups on day 0 and excisional wounds 4 mm diameter, were made in the centre of the palate. AM extract and sterile saline were administered to the rats according to the daily administration doses for 7 days and blood samples were taken again on the 8th day. TAS, TOS and OSI values were analyzed using Sandwich ELISA method. **Results:** In the comparison of TAS values, while the saline and A20 groups gave similar results in the intra-group comparison, it was determined that the 8th day results in the A5 and A10 groups were statistically significantly higher than the 0th day results ($p < 0.05$). When comparing TOS and OSI values within the groups, no statistically significant difference was found ($p < 0.05$). In multiple comparisons between groups, no statistically significant difference was detected in serum TAS, TOS and OSI levels on days 0 and 8 ($p < 0.05$). **Conclusion:** It was observed that the use of AM in doses of 5 ml and 10 ml for 7 days during the palatal wound healing process increased serum TAS levels. It was determined that 7-day use of AM in 20 ml doses had no effect on oxidative stress and was not sufficient to maintain the balance in the antioxidant system, which was disrupted in favor of oxidants due to the stress caused by the effect of daily inadequate nutrient intake.

Keywords: Aronia Melanocarpa, Wound Healing, Oxidative Stress

Presentation ID / Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9871-8226

| 33

Şeffaf Plaklarda Güncel Yaklaşımlar: Teknolojik İlerlemeler ve Klinik Uygulamalar

Dr. Gizem Demir¹

¹SBÜ Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Giriş: Ortodonti alanında, estetik kaygılar ve hasta konforu ön plana çıktıkça, sabit tedavilerin yerini şeffaf plaklar almaya başlamıştır. Bu bildiriye, şeffaf plak teknolojisindeki son gelişmeler, bu gelişmelerin klinik ortodonti pratiğine etkileri ve gelecekteki potansiyelleri ele alınacaktır. **Teknolojik İlerlemeler:** Şeffaf plaklar, özellikle 3D baskı teknolojilerinin ve biyouyumlu malzemelerin gelişimi ile önemli bir evrim geçirmiştir. Son yıllarda, plakların üretim sürecindeki yenilikler, özelleştirilmiş tedavi planlamalarını daha erişilebilir kılmıştır. Ayrıca, akıllı malzemeler kullanılarak geliştirilen yeni nesil şeffaf plaklar, tedavi sürecini daha etkin ve konforlu hale getirmeyi amaçlamaktadır. Bu bölümde, bu teknolojik ilerlemelerin ayrıntılarına ve ortodontik tedavide nasıl bir fark yarattığına değinilecektir. **Klinik Uygulamalar:** Şeffaf plakların klinik uygulamaları, hastaların estetik beklentilerini karşılamakla kalmayıp, aynı zamanda tedavi sürecini de kolaylaştırmaktadır. Bu bölümde, çeşitli maloklüzyon tiplerinin tedavisinde şeffaf plakların nasıl kullanıldığına, hasta uyumunun önemine ve tedavi sonuçlarına dair güncel verilere yer verilecektir. Ayrıca, şeffaf plakların kullanımıyla ilgili karşılaşılan zorluklar ve bunların üstesinden gelmek için geliştirilen stratejiler de tartışılacaktır. **Geleceğe Yönelik Potansiyeller:** Şeffaf plak teknolojisindeki ilerlemeler, ortodontik tedavinin geleceğine çeşitli potansiyeller sunmaktadır. Bu bölümde, yapay zeka ve makine öğrenimi gibi teknolojilerin tedavi planlamasında nasıl kullanılabileceği, ayrıca şeffaf plakların daha geniş bir hasta popülasyonuna nasıl uyarlanabileceği üzerine odaklanılacaktır. Tedavi süreçlerinin kişiselleştirilmesi ve etkinliğinin artırılması için yapılacak çalışmaların önemi vurgulanacaktır. **Sonuç:** Şeffaf plak teknolojisindeki yenilikler, ortodonti pratiğinde devrim yaratma potansiyeline sahiptir. Bu gelişmeler, hem klinik uygulamaları hem de hasta memnuniyetini önemli ölçüde iyileştirebilir. Ancak, bu potansiyelin tam olarak gerçekleştirilmesi, sürekli araştırma ve geliştirmeyi gerektirir. Ortodonti alanında faaliyet gösteren profesyonellerin, bu yenilikleri kucaklaması ve gelecekteki ortodontik tedavilerin şekillendirilmesinde etkin rol alması gerekmektedir. Gelişen teknolojiler ve yenilikçi yaklaşımlar, ortodonti alanında daha etkili, hızlı ve hastalar için daha konforlu tedavi yöntemlerinin geliştirilmesine olanak sağlayacaktır. Bu nedenle, şeffaf plaklardaki güncel yaklaşımların ve teknolojik ilerlemelerin, hem klinik uygulamalarda hem de akademik araştırmalarda sürekli olarak incelenmesi ve değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Şeffaf Plak, Estetik Diş Hekimliği

Current Approaches in Clear Aligners: Technological Advances and Clinical Applications

Abstract

Introduction: The field of orthodontics has seen a shift towards clear aligners as they offer improved esthetics and patient comfort compared to fixed treatments. This paper discusses recent technological advances in clear aligner technology, their impact on clinical orthodontic practice, and their future potential. Technological Advances: Clear aligners have undergone significant evolution, particularly with the development of 3D printing technologies and biocompatible materials. In recent years, innovations in aligner manufacturing have made custom treatment planning more accessible. Additionally, the latest generation of transparent aligners, developed using smart materials, aims to improve treatment efficiency and comfort. This chapter will detail these technological advances and their impact on orthodontic treatment. Clinical Applications: The clinical use of clear aligners not only meets patients' aesthetic expectations but also streamlines the treatment process. This section presents current data on the use of clear aligners to treat various types of malocclusion, the significance of patient compliance, and treatment outcomes. It also discusses the challenges associated with clear aligner use and the strategies developed to overcome them. Future Potentials: Clear aligner technology has the potential to revolutionize orthodontic treatment. This section will explore how artificial intelligence and machine learning can aid in treatment planning, and how clear aligners can be adapted to treat a wider range of patients. Personalization and treatment effectiveness will also be emphasized. Conclusion: Clear aligner technology has potential to revolutionize orthodontic practice, improving clinical practice and patient satisfaction. However, realizing this potential requires continuous research and development. Orthodontic professionals should embrace these innovations and take an active role in shaping future treatments. This will enable the development of more effective, faster, and more comfortable treatment methods for patients in the field of orthodontics through emerging technologies and innovative approaches. Continuous examination and evaluation of current approaches and technological advances in clear aligners are crucial in both clinical practice and academic research.

Keywords: Orthodontics, Clear Aligner, Esthetic Dentistry

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4508-946X

| 35

Sert Damağın Nadir Görülen Median Palatin Kisti: Bir Olgu Sunumu

Muhammet Yasin Pektaş¹

¹Araştırma Görevlisi, Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D., mypektas42@gmail.com

Özet

Kist kemikte veya yumuşak dokuda yer alan, çeperleri epitel dokusundan meydana gelen ve içlerinde sıvı bir madde bulunan boşluklardır. Kist büyümesi pasif bir gelişme şeklidir. Etrafındaki dokuları iterek yavaş yavaş (Ekspansif büyüme) büyür. Çenelerde sıklıkla odontojenik epitelden gelişen kistler görülse de oral epitelin inklüzyonları ile oluşan gelişim kistleri görülebilir. Median palatin kist, sert damağın orta çizgisi üzerinde ve arka kısmında görülen ve maksillanın lateral palatal çıkıntılarının birleştiği embriyonik hat boyunca gömük kalan epitelden gelişen nadir fissural gelişim kistlerindedir. Kliniğimize sert damağındaki şişlik şikayetiyle gelen 28 yaşındaki kadın hastanın yapılan radyografik muayenesinde sert damak bölgesinde sağ maksillar santral dişlerden başlayıp sol maksillar 2. Premolar dişe kadar uzanan keskin sınırlı radyolüsent bir oluşum görüldü. Sert damak bölgesinde tam kalınlıkta flep kaldırılıp tespit edilen patolojik doku tek parça olacak şekilde enükle edildi. Hastaya yapılan eksizyonel biyopsi sonucunda ilgili patolojik oluşumun median palatin kist olduğu öğrenildi. Hastaya senelik takipler önerilip taburcu edildi. Median palatin kist sert damağın posteriorunda, orta hat üzerinde sert veya flüktüan bir şişlik halinde görünür. Lezyon çoğunlukla genç hastalarda ortaya çıkar. Sıklıkla asemptomatiktir, fakat bazı hastalarda ağrı veya ekspansiyon şikâyeti ortaya çıkabilir. Litetatürde median palatin kistin santral kesicilere çok yakın bir şekilde geliştiği ve hatta bu dişlerin uzaklaşmalarına sebep olduğu belirtilmiştir. Median palatin kistin ayırıcı tanısında nazopalatin duktus kistinden ayırt etmek önemlidir. Gerçek bir median palatin kist yapacağı baskı sebebi ile damağın klinik genişlemesine sebep olur. Ekspansiyon belirtileri olmaksızın orta hatta bulunan radyolüsent görüntü muhtemelen nazopalatin duktus kistidir. Median palatin kistin tedavisi kistin cerrahi olarak enükleasyondur. Rekürrens pek beklenen bir durum değildir.

Anahtar Kelimeler: Sert damak, median palatin kist, enükleasyon

Rare Median Palatal Cyst of the Hard Palate: A Case Report

Abstract

Cysts are cavities located in bone or soft tissue, whose walls are made of epithelial tissue and contain a liquid substance. Median palatal cyst is one of the rare fissural developmental cysts that develop from the epithelium that is seen on the midline and posterior part of the hard palate and remains buried along

the embryonic line where the lateral palatal processes of the maxilla meet. In the radiographic examination of a 28-year-old female patient who came to our clinic with the complaint of swelling in her hard palate, a sharply circumscribed radiolucent formation was observed in the hard palate region, starting from the right maxillary central teeth and extending to the left maxillary 2nd premolar tooth. As a result of the excisional biopsy performed on the patient, it was learned that the relevant pathological formation was a median palatal cyst. The patient was recommended for annual follow-up and was discharged. Median palatal cyst appears as a hard or fluctuating swelling on the midline, posterior to the hard palate. The lesion mostly occurs in young patients. It is often asymptomatic, but some patients may complain of pain or expansion. It has been stated in the literature that the median palatal cyst develops very close to the central incisors and even causes these teeth to move away. In the differential diagnosis of median palatal cyst, it is important to distinguish it from nasopalatine duct cyst. A true median palatal cyst causes clinical enlargement of the palate due to the pressure it will exert. The radiolucent image in the midline without signs of expansion is probably a nasopalatine duct cyst. Treatment of median palatal cyst is surgical enucleation of the cyst. Recurrence is not an expected situation.

Keywords: Hard palate, median palatal cyst, enucleation

Presentation ID / Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0187-5381

| 37

Ekran Karşısında Çalışanlarda Kuru Göz Semptomlarının Araştırılması

Assoc. Prof. Dr. Uğur Yılmaz¹

¹Pamukkale Üniversitesi

Özet

Amaç: Ekran karşısında çalışanlarda kuru göz semptomlarının varlığının araştırılması. Metod: Gün içinde ekran karşısında çalışan 128 gönüllü çalışmamıza dahil edildi. Gönüllülere anket uygulandı. Ankette yaş, cinsiyet, sistemik hastalık varlığı, ilaç kullanımı, sigara kullanımı, gözlük-kontakt lens kullanımı, suni gözyaşı kullanımı, ekran kullanım süresi, ekran ile göz arası mesafe, tablet-telefon kullanım süresi, tablet-telefon ile göz arası mesafe, ekran karşısında iken gözde kaşınma varlığı sorgulandı. Ayrıca tüm gönüllülere kuru göz hastalarının göz rahatsızlığının düzeyi hakkında bilgi veren 12 sorudan oluşan oküler yüzey hastalık indeksi(OYHİ) uygulandı. Anket soruları ile OYHİ sonuçları arasındaki ilişki araştırıldı. Sonuç: Gönüllülerin 63'ü (%49,2) erkek 65'i (%50,8) kadındı. Kadınlarda OYHİ erkeklere göre daha düşük bulundu($p=0.01$). Gönüllülerin 37(%28.9)'sinde sistemik hastalık vardı ve 33(%25,8) gönüllü sistemik ilaç kullanıyordu. Sistemik hastalık varlığı ve ilaç kullanımı ile OYHİ arasında anlamlı ilişki saptanmadı(Sırayla $p=0.941,0.888$).Gönüllülerin 38(%29,7)'i sigara kullanıyordu. Sigara kullanımı ile OYHİ arasında anlamlı ilişki saptanmadı($p=0,083$). Gönüllülerin 11(%8.6)'i gün içinde suni gözyaşı kullanıyordu. Suni gözyaşı kullananlarda OYHİ kullanmayanlara oranla daha yüksek bulundu($p=0,002$). Ekran kullanım süresi ile OYHİ arasında pozitif korelasyon bulundu($r=0.853$, $p<0,001$). Ekran ile göz arası mesafe ile OYHİ arasında negatif korelasyon bulundu($r=-0,180$ $p=0,04$). Ekran dışında tablet telefon kullanım süresi ile OYHİ arasında pozitif korelasyon bulundu($r=0,206$ $p= 0,02$). Ekran karşısında iken gözünde kaşınma olanlarda OYHİ daha fazla bulundu($p<0,001$). Tartışma: Ekran kullanım süresi uzadıkça ve ekranla göz arasındaki mesafe azaldıkça göz kurumasına bağlı şikayetler artıyor. Ekran kullanımı dışındaki zamanlarda ayrıca tablet-telefon kullanımı kuru göz açısından önemli bir risk faktörü olabilir. Ekran kullanıcılarında göz kaşınması önemli bir kuru göz belirtisi olabilir. Uzun süre ekran kullananlar kuru göz açısından incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kuru Göz, Oküler Yüzey Hastalık Indexi, Ekran Kullanımı

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9783-173X

| 38

Anjina Var, Troponin Yüksek, EKG Değişikliği Var, Anjio Yaptık Anlamlı Epikardiyal Darlık Yok, Peki Ne Olabilir?

Exp. Dr. Mert Deniz Savcıoğlu¹

¹Gaziantep Şehir Hastanesi

Özet

Ateroskleroza bağlı koroner arter oklüzyonu, her ne kadar miyokardiyal iskeminin en sık nedeni olsa da anlamlı sayıda hastada obstrüktif epikardiyal koroner arter hastalığı olmadan da miyokardiyal iskemi görülmektedir. Miyokardiyal iskemi kliniğiyle değerlendirilerek koroner anjiyografi yapılan hastaların %10'unda, ateroskleroza bağlı obstrüktif koroner arter hastalığı veya 'culprit lezyon'a rastlanmadığı bilinmektedir. İlk olarak 2013 yılında ortaya çıkan, obstrüktif olmayan koroner arter hastalığı ile birlikte olan miyokard enfarktüsünü tanımlamak için kullanılan MINOCA (Myocardial-Infarction without Obstructive Coronary Artery Disease) terimi günümüzde önce INOCA (Enfarkt without Obstructive Coronary Artery Disease) ve sonrasında da ANOCA (Angina Without Obstructive Coronary Artery) olarak kullanılmaya devam etmiştir. Tanı, miyokard enfarktüsü semptom ve objektif belirteçlerinin bulunduğu hastanın koroner anjiyografisinde obstrüktif koroner arter hastalığının olmaması (koroner anjiyografide < %50 darlık veya FFR > 0,80) ile diğer nedenlerin araştırılması temeline dayanmaktadır. INOCA terimi, anatomik obstrüktif epikardiyal hastalık yokluğunda azalmış koroner akım rezervi ile karakterize çok sayıda klinik senaryoyu kapsar. Spontan koroner arter diseksiyonu (SCAD) çoğunlukla KVH için geleneksel risk faktörleri olmayan genç kadınlarda görülür. SCAD, koroner arter duvarının intramural kanama ile kendiliğinden ayrılması olarak tanımlanır. Koroner arterin diseksiyonu sonucu gerçek ve yalancı lümen arasındaki ilişki nedeniyle semptomlar ortaya çıkar. Yalancı lümen kanama sonucu gerçek lümen bası altında kalır ve miyokardiyal iskemi-infarktüs meydana gelir. Vazospastik Angina, çoğunlukla istirahatte gelişen, emosyonel stres ve fiziksel egzersiz ile uyarılmayan, miyokard iskemisine sekonder, ST elevasyonunun eşlik ettiği, iskemik göğüs ağrısı bulunan bir sendrom tanımlanmaktadır. Patofizyolojisinde, endotel hasarı sonrasında, azalmış endotel fonksiyonuyla birlikte artmış vasküler düz kas (VSMC) aktivitesi ve lokal koroner spazm odakları şüçlanmaktadır. Tanıda provakasyon testleriyle (asetilkolin, ergonovin) birlikte koroner arterlerde > %90 spazm olması ve iskemik EKG değişiklikleri kullanılmaktadır. Mikrovasküler disfonksiyonda mikrosikülasyondaki yapısal ve fonksiyonel bozulma sorumlu tutulmaktadır. Koroner ihtiyaç sunum dengesindeki bozulmaya bağlı olarak semptomlar ortaya çıkmaktadır. Tanı, invaziv olarak adenosin ile oluşturulan maksimal hiperemide ölçülen koroner akım rezervinin (CFR) ≤ 2.5 olmasıdır. INOCA, miyokardiyal enfarktüs tanısıyla yapılan koroner anjiyografide anlamlı epikardiyal damar obstrüksiyonu olmayan hastalarda etiyolojiyi aydınlatmak açısından klinisyene yol gösteren bir terim olmanın dışında hastaların tedavilerini belirleyen bir sendromdur.

Anahtar Kelimeler: Inoca, Mikrovasküler Disfonksiyon, Spontan Koroner Arter Diseksiyonu, Vazospastik Angina

There Is Angina, Troponin Is High, Ecg Changes Are Present, We Performed Angiography, No Significant Epicardial Stenosis, So What Could It Be?

Abstract

Although coronary artery occlusion due to atherosclerosis is the most common cause of myocardial ischaemia, a significant number of patients have myocardial ischaemia without obstructive epicardial coronary artery disease. It is known that in 10% of patients with myocardial ischaemia who undergo coronary angiography, obstructive coronary artery disease due to atherosclerosis or 'culprit lesion' is not found. The term MINOCA (Myocardial-Infarction without Obstructive Coronary Artery Disease), which first appeared in 2013 and was used to describe myocardial infarction with non-obstructive coronary artery disease, has continued to be used as INOCA (Infarction-without-Obstructive-Coronary-Artery-Disease) and then ANOCA (Angina Without Obstructive Coronary Artery Disease). The diagnosis is based on the absence of obstructive coronary artery disease (<50% stenosis or FFR>0.80 on coronary angiography) in a patient with symptoms and objective markers of myocardial infarction and the search for other causes. The term INOCA encompasses multiple clinical scenarios characterised by reduced coronary flow reserve in the absence of anatomical obstructive epicardial disease. Spontaneous coronary artery dissection (SCAD) occurs mostly in young women without traditional risk factors for CVD. SCAD is defined as spontaneous separation of the coronary artery wall by intramural haemorrhage. Symptoms occur due to the relationship between the true and false lumen as a result of dissection of the coronary artery. Vasospastic angina is defined as a syndrome of ischaemic chest pain with ST elevation secondary to myocardial ischaemia, which develops mostly at rest and is not induced by emotional stress and physical exercise. In its pathophysiology, after endothelial damage, increased vascular smooth muscle (VSMC) activity and local coronary spasm foci with decreased endothelial function are blamed. In the diagnosis, provocation tests (acetylcholine, ergonovine), >90% spasm in the coronary arteries and ischaemic ECG changes are used. In microvascular dysfunction, structural and functional impairment in the microcirculation is held responsible. The diagnosis is a coronary flow reserve (CFR) ≤ 2.5 measured invasively in maximal hyperaemia induced by adenosine.

Keywords: Inoca, Microvascular Dysfunction, Spontaneous Coronary Artery Dissection, Vasospastic Angina

Presentation ID / Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1729-9585

| 40

Annelerin Bakış Açısından Kanserli Çocukların Kardeşlerinin ve Annelerinin Psikososyal Durumları

Dr. Evin İlter Bahadır¹, Dr. Feryal Karahan², Inst. Dr. Asena Ayça Özdemir³

¹Department of Developmental Pediatrics, Mersin City Training and Research Hospital, Mersin, Turkey

²Division of Pediatric Hematology, Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Mersin University, Mersin, Turkey

³Department of Medical Education, Faculty of Medicine, Mersin University, Mersin, Turkey

Corresponding Author: Feryal Karahan

Özet

Amaç: Çocukluk çağı kanseri tanısı, tüm aile üyelerini etkileyen ciddi bir stres kaynağıdır. Çalışmamızın amacı düşük ve orta gelirli bir bölgede yaşayan kanser hastası çocukların anne ve kardeşlerinin psikososyal durumlarına dikkat çekmektir. Materyal ve Metod: Çalışma grubuna en az bir yıldır çocukluk çağı kanseri tanısıyla izlenen çocukların, 4-18 yaş arası, kronik hastalığı olmayan sağlıklı çocukları olan toplam 41 anne katılmıştır. Kontrol grubu örneklemini ise sağlıklı çocukları olan 49 anne oluşturmuştur. Annelerin doldurduğu veri formunda sosyodemografik veriler (eğitim durumu gibi), sağlıklı çocuğun okul hayatı ve tanı sonrası ailenin hayatındaki değişiklikler yer aldı. Çocukların davranış sorunları Çocuk çağı Davranış değerlendirme ölçeği 4-18 ile değerlendirildi. Annedeki depresif belirtiler ve annenin algıladığı sosyal destek için Beck Depresyon Envanteri (BDE) ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ) kullanıldı. Bulgular: Çalışma grubunun yaş ortalaması 10,03±3,98, kontrol grubunun yaş ortalaması 10,59±3,95 idi. Çalışma grubunda annenin BDE'si kontrol grubuna göre daha yüksek, ÇBASDÖ ise daha düşüktü. Beklenenin aksine, iki grup arasında davranış sorunları açısından istatistiksel bir fark yoktu. Çalışma grubunda çocukların okula devamsızlık ($p<0,001$) ve düşük okul performansı ($p=0,011$) gibi okul zorlukları daha fazlaydı. Kanser tanısı alan çocukların kardeşleri için davranış sorunlarına ilişkin bazı risk faktörlerinin (büyükanne bakımı, annenin eşinden daha az sosyal destek alması, okul başarısının düşük olması) olduğu bulunmuştur. Tartışma: Kanserli çocukların annelerinde depresif belirtilerin daha fazla olduğu, sosyal desteğin daha düşük olduğu ve kardeşlerinin de okula devamsızlık ve okul başarısının düşük olması gibi akademik sorunlar yaşaması nedeniyle tüm aile üyelerine aile desteği sağlanmalı.

Anahtar Kelimeler: Davranış sorunları, kanserli çocukların anneleri, kanserli çocukların kardeşleri, düşük/orta gelirli ülkeler

The Psychosocial Status of Siblings and Mothers of Children With Cancer From the Perspective of Mothers

Abstract

Aims: A diagnosis of childhood cancer is a serious source of stress that affects all family members. The aim of our study is to draw attention to the psychosocial status of mothers and siblings of children with cancer living in a low- and middle-income area. Material and Methods: A total of 41 mothers who had been diagnosed with childhood cancer for at least one year and who had a healthy child between the ages of 4-18 without chronic diseases. The control group sample consisted of 49 mothers with healthy children. The data form filled out by the mothers included sociodemographic data (such as education level), the healthy child's school life, and changes in the child's life after the diagnosis. Behavioral problems of the children were evaluated with the Child Behavior Checklist 4-18. Beck Depression Inventory (BDI) and Multidimensional Perceived Social Support Scale (MSPSS) were used for maternal depressive symptoms and maternal perceived social support. Result: The mean age of the study group was 10.03 ± 3.98 years, and control group was 10.59 ± 3.95 years. Maternal BDI was higher and MSPSS was lower in the study group compared to the control group. Study group had more school difficulties such as absenteeism ($p < 0.001$) and poor school performance ($p = 0.011$). In contrast to what was expected, there was no statistical difference in behavioral problems among two groups. On the other hand, some risk factors (grandmother caregiving, less maternal social support from her spouse, poor school performance) for behavioral problems have been found for siblings of children diagnosed with cancer. Discussion: Family support should be provided to all family members because mothers of children with cancer have more depressive symptoms, lower social support, and their siblings experience academic problems such as absenteeism and low school success.

Keywords: Behavioral problems, mothers of children with cancer, siblings of children with cancer, low/middle income countries

Presentation ID / Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1241-5134

| 42

Antifungal İlaç Direncinde Nistatin Profilaksisinin Etkinliği

Assoc. Prof. Dr. Nilüfer Güzöğlü¹

¹*Doğu Akdeniz Üniversitesi Dr. Fazıl Küçük Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: Nilüfer Güzöğlü*

Özet

Amaç: İnvaziv mantar enfeksiyonları (İFİ), yenidoğan yoğun bakım ünitesindeki (YYBÜ) hassas prematüre bebekler için önemli bir sorun olup çok düşük doğum ağırlıklı bebeklerde sepsis insidansı %0-6 olarak gösterilmiştir. İFİ nin prematüre bebeklerde ciddi morbiditeye ve mortaliteye yol açtığı bilinmektedir. Bununla birlikte, uzun süreli antifungal profilaksinin antifungal dirence yol açacağı konusunda artan bir endişe vardır. Yüksek riskli erişkin hastalarda yapılan çalışmalar flukonazol profilaksisinin mantar ekolojisinde değişiklik ve dirençli Candida türlerinde artışa neden olduğu gösterilmiştir. İFİ riskleri gözönüne alındığında YYBÜ'de mantar ekolojisinin değişeceği konusunda şüpheler olsa da İFİ profilaksisi kullanılmaktadır. Bu çalışmada YYBU' de mantar profilaksisine başlanmadan önceki dönem ile nistatin profilaksisinin uygulandığı dönem arasındaki antifungal direncin karşılaştırılması amaçlandı. **Yöntem:** Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitelerinde profilaksi öncesi ve nistatin profilaksisi döneminde İFİ tanısı alan tüm bebekler retrospektif olarak değerlendirildi. Her iki dönemdeki Candida türleri ve antifungal direnç paternleri karşılaştırıldı. **Bulgular:** İFİ oranı nistatin profilaksisi döneminde profilaksi öncesine göre daha düşüktü; ancak C. albicans her iki dönemde de en sık görülen patojendi. Profilaksi öncesi dönemde C. albicans/non-C.albicans spp oranı 12/5 iken bu oran Profilaksi döneminde 10/7 idi. Her iki dönem arasında flukonazol, vorikonazol, itrakonazol ve amfoterisine karşı anlamlı antifungal direnç farkı yoktu (P>0.05). **Sonuç:** İki yıllık nistatin profilaksisi, YYBÜ' de yatan hastalar arasında dirençli Candida türlerine veya mantar ekolojisinde değişikliklere neden olmadan İFİ insidansını azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Candida, Nistatin, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi

Nystatin Prophylaxis Efficiency on the Antifungal Drug Resistance

Abstract

Background: Invasive fungal infections (IFI) are an essential problem for vulnerable preterm in neonatal intensive care units (NICU), and the incidence of sepsis in very-low-birth-weight preterms is 0-6%. It is known that IFI causes serious morbidity and mortality. However, there is a growing concern about long-term antifungal prophylaxis antifungal resistance. Studies in high-risk adults showed that fluconazole prophylaxis causes changes in fungal ecology and an increase in resistant *Candida* species. Considering the risks, IFI prophylaxis is used, although there are doubts about the change in fungal ecology in the NICU. Methods: All infants diagnosed with IFI during the pre-prophylaxis period and the nystatin prophylaxis period in our NICU were evaluated retrospectively. *Candida* species and antifungal resistance patterns in both periods were compared. Results: The rate of IFI was lower in the nystatin prophylaxis period than in the pre-prophylaxis period; however, *C. albicans* was the most common pathogen in both periods. In the pre-prophylaxis period, *C. albicans*/non-*C. albicans spp* ratio was 12/5, whereas this ratio was 10/7 in the prophylaxis period. There were no significant anti-fungal resistance differences between the two periods to fluconazole, voriconazole, itraconazole, and amphotericin ($P>0.05$). Conclusion: Two-year nystatin prophylaxis reduces the incidence of IFI in infants admitted to the NICU without causing resistant *Candida spp* nor changes in fungal ecology.

Keywords: *Candida*, Nystatin, Neonatal Intensive Care Unit

Presentation ID / Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0575-3090

| 44

Arı Zehirinden İzole Edilmiş Eksozomların ve Kurkuminin Panc-1 Hücre Hattındaki Endojen Peptit Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Çiğdem Sevim¹

¹Kastamonu University

Özet

Pankreas kanseri, cerrahinin optimal tedavi yöntemleri arasında kabul edilmesiyle birlikte en ölümcül kanser türlerinden biri olarak öne çıkar. Hastaların genellikle ileri aşamalarda teşhis edildiği göz önüne alındığında, cerrahi müdahale yalnızca bir azınlığa fayda sağlar. Bu bireyler genellikle birçok olumsuz etkisi olan kemoterapiye tabi tutulurlar. Sonuç olarak, araştırmacılar çeşitli alternatif tedavi yöntemlerini araştırmaktadır. Doğal olarak meydana gelen polifenolik bir bileşik olan curcumin, çeşitli kanser türlerindeki antikanser özellikleri nedeniyle dikkat çekmektedir. Arı zehrini andıran şekilde, enzimler, peptitler ve aminlerin karışımından oluşur ve biyolojik aktiviteleri nedeniyle anti-inflamatuar ajanlar ve ağrı kesiciler olarak yaygın bir şekilde kullanılır. Pankreas kanserinde, enterik nöropeptit seviyelerinde değişiklikler olabilir, bu da hastalığı karmaşık olan süreci daha da derinleştirir. Araştırmamızda, pankreas kanserindeki nöropeptit konsantrasyonlarındaki dalgalanmalar ile curcumin ve arı zehri eksozomları uygulaması arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçladık. Panc-1 hücre hattı, farklı dozajlarda tedaviye tabi tutuldu: 40 µl curcumin ve 1, 2, 4 veya 8 µl arı zehri eksozomu. Galanin ve CGRP seviyelerinin tüm deneysel gruplarda minimal değişiklikler gösterdiği, ancak curcumin ve arı zehri eksozomu kombinasyonu tedavisi alan gruplarda Vazoaktif intestinal peptit ve Substance P seviyelerinde dikkate değer doza bağımlı değişikliklerin gözlemlendiği bildirilmiştir. Sonuçlarımız, bu kombinasyonlu tedavi gruplarında pankreas hasarına karşı koruyucu bir etkinin olduğunu öne sürmektedir, bu da bu yeni yaklaşımın pankreas kanseri ile ilişkili komplikasyonları hafifletmedeki potansiyel terapötik etkinliğini vurgular.

Anahtar Kelimeler: Arı Zehri Eksozomu, Kurkumin, Pankreas Kanseri

Investigation of the Effect of Exosomes Isolated From Bee Venom and Curcumin On the Endogenous Peptide Levels in the Panc-1 Cell Line

Abstract

Pancreatic cancer is recognized as one of the most lethal forms of cancer, with surgery considered as one of the best treatment options. Due to the advanced stage at diagnosis for many patients, surgery is beneficial only for a minority. Chemotherapy is commonly administered to these individuals, despite its numerous adverse effects. Hence, researchers are exploring various alternative treatments. Curcumin, a

naturally occurring polyphenolic compound, has gained attention for its anticancer properties across different cancer types. Similar to bee venom, it is composed of a blend of enzymes, peptides, and amines, widely utilized for their biological activities as anti-inflammatory agents and pain relievers. Alterations in enteric neuropeptide levels may occur in pancreatic cancer, further complicating the disease process. In our study, we aimed to investigate the correlation between changes in neuropeptide concentrations in pancreatic cancer and the use of curcumin and bee venom exosomes. The Panc-1 cell line underwent treatment with different doses: 40 μ l of curcumin and 1, 2, 4, or 8 μ l of bee venom exosome. While galanin and CGRP levels exhibited minimal alterations in all test groups, significant dose-dependent fluctuations were noted in Vasoactive Intestinal Peptide and Substance P levels in groups receiving the combined curcumin and bee venom exosome treatment. Our findings suggest a protective role against pancreatic damage in these combined treatment cohorts, underscoring the potential therapeutic benefits of this innovative approach in addressing pancreatic cancer-related complications.

Keywords: Bee Venom Exosome, Curcumin, Pancreas Cancer

Presentation ID / Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-9721-119X

| 46

Çocukluk Çağında Sık Görülen Davranış Bozuklukları ve Ruhsal Sorunlar

Researcher Sevim Budun¹, Assoc. Prof. Dr. Hasan Sezeroğlu²

¹Aydın Üniversitesi Psikoloji tezli lisans bölümü

²İstanbul Esenyurt Üniversitesi, psikiyatri ve klinik psikoloji bölümü, İstanbul

**Corresponding author: Sevim Budun*

Özet

Çocukluk, gelişim evrelerinin getirdiği bazı sorunların olabildiği ve gerek ailenin yapıcı tutumuyla gerekse çevresel faktörlerin etkisiyle bu sorunların çözüme kavuşturulabildiği doğal bir gelişim sürecidir. Eğer doğuştan gelen genetik bazı problemler yoksa genellikle her tür sorun kendi süreci içinde doğal bir biçimde seyrederek ve zaman içinde çocuğun sosyalleşmesiyle birlikte ortadan kalkar. Toplum içinde yaşayan bireyler olarak öncelikle içinde yaşadığımız toplumla uyumlu ve sağlıklı ilişkiler kurmamız beklenir. Bireylerin birbirleriyle ve çevreleriyle dengeli ilişkiler kurabilmesinin yolu ise çocuklukta aldıkları eğitimle gerçekleşebilir. Çocukluk insan kişiliğinin gelişimindeki en temel faktör olması nedeniyle çok önemlidir. Doğru ve tutarlı eğitim, olumlu çevre koşulları ve dengeli ebeveyn tutumları da bu gelişimin sağlıklı tamamlanabilmesi için ön koşuldur. Uyum ve davranış bozuklukları dediğimizde, Psikolojik kökenli kekemelik, Parmak emme, Tırnak yeme, Fobiler (Korkular), Kaygı, Yeme bozuklukları ve iştahsızlık, Uyku bozuklukları, Mastürbasyon (kendi kendini tatmin etme), İçer kaparıklık, Çalma, Yalan söyleme, Aşırı hareketlilik, Saldırganlık Saç yolma, Alt İslatma Tikler ve Dışkı Kaçırma türü belirgin ve dikkat çeken bazı bozukluklardan söz edebiliriz. Çocukluk çağı, insan yaşamının en hızlı ve kritik değişimlerin yaşandığı dönemdir. Bu dönemde yaşanan deneyimler, yetişkinlikteki ruhsal ve davranışsal sağlığı doğrudan etkilemektedir. Bu nedenle, çocukluk çağında sık görülen davranış bozuklukları ve ruhsal sorunların erken teşhis ve tedavisi büyük önem taşımaktadır. Bu bildiride, çocukluk çağında sık görülen davranış bozuklukları ve ruhsal sorunlar tanımlanmış, nedenleri ve belirtileri üzerinde durulmuştur. Erken teşhis ve tedavinin önemi vurgulanmış, ailelerin, eğitimcilerin ve sağlık çalışanlarının rolü tartışılmıştır. Sonuç olarak, bu sorunlarla mücadele için ortak bir çaba gereklidir. Ruh sağlığı hizmetlerinin erişilebilirliği ve kapsamı artırılmalı, ailelere ve eğitimcilere yönelik ruh sağlığı eğitimleri düzenlenmelidir. Çocukluk çağındaki travmaların önlenmesi için çalışmalar yapılmalı, teknolojinin çocuk ruh sağlığı üzerindeki etkileri araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Ruhsal Sorunlar, Tırnak Yeme, Kekemelik

Behavior Disorders and Mental Problems Common in Childhood

Abstract

Childhood is a natural developmental process in which there may be some problems brought by developmental stages and these problems can be solved with the constructive attitude of the family and the influence of environmental factors. If there are no congenital genetic problems, all kinds of problems generally progress naturally and disappear over time with the socialization of the child. As individuals living in society, we are expected to establish harmonious and healthy relationships with the society we live in. The way for individuals to establish balanced relationships with each other and their environment can be achieved through the education they receive in childhood. Childhood is very important because it is the most fundamental factor in the development of human personality. Correct and consistent education, positive environmental conditions and balanced parental attitudes are prerequisites for the healthy completion of this development. When we say adaptation and behavioral disorders, Stuttering of psychological origin, Thumb sucking, Nail biting, Phobias (Fears), Anxiety, Eating disorders and anorexia, Sleep disorders, Masturbation (self-gratification), Introversion, Stealing, Lying, Hyperactivity, Aggression Hair pulling, Bedwetting We can talk about some obvious and remarkable disorders such as Tics and Fecal Incontinence. Childhood is the period in human life where the most rapid and critical changes occur. Experiences during this period directly affect mental and behavioral health in adulthood. Therefore, early diagnosis and treatment of behavioral disorders and mental problems that are common in childhood are of great importance. In this paper, behavioral disorders and mental problems that are common in childhood are defined and their causes and symptoms are emphasized. The importance of early diagnosis and treatment was emphasized, and the role of families, educators and healthcare professionals was discussed. Consequently, a concerted effort is required to combat these problems. The accessibility and scope of mental health services should be increased, and mental health training should be organized for families and educators. Studies should be carried out to prevent childhood traumas, and the effects of technology on child mental health should be investigated.

Keywords: Child, Mental Problems, Nail Biting, Stuttering.

Presentation ID / Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7028-1018

| 48

Distribütif Şok ile Başvuran İnfluenza a Olgusunun Yoğun Bakım Takibinde Gelişen Makrofaj Aktivasyon Sendromu Ayırıcı Tanısı ve Klinik Gözlemler: Olgu Sunumu ve Literatürün İncelenmesi

Dr. Tümay Çakır¹, Dr. Yaşar Barış Turgut², Dr. Ali Akbaş³, Dr. Onur Demirdelen³

¹Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Aydın Devlet Hastanesi

³Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Tümay Çakır

Özet

Makrofaj aktivasyon sendromu (MAS), influenza A (H1N1) seyrinde gelişebilecek ciddi ölümcül bir komplikasyondur. Bu nedenle, H1N1 seyrinde, diğer bulgulara ek olarak yüksek serum ferritin düzeyleri ile hepatobiliyer disfonksiyonu olan, distribütif şoklu hastalarda MAS'tan kuvvetle şüphelenilmelidir. Şokta, geri dönüşü olmayan organ yetmezliğine ilerlemeyi önlemek için erken tanı ve tedavi önemlidir. Bu olguda ön planda HBD+DIC fenotipi ile çok yüksek oranda ferritin düzeyleri saptanması nedeniyle MAS tanısı konulmuştur. Bu makalede, yaptığımız literatür taramasında rastlamadığımız, H1N1 pozitifliği olan olgunun distribütif şok ile acil servise başvurusu, sonrasında kardiyak arrest nedeniyle yoğun bakımdaki takibi sonucunda MAS tanısı konulması ve diğer hiperenflamatuvar durumlarla ayırıcı tanısı irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Distribütif Şok, İnfluenza A, Makrofaj Aktivasyon Sendromu

Diagnosis and Differential Diagnosis of Macrophage Activation Syndrome Developing in the Intensive Care Follow-Up of An İnfluenza a Case Presenting With Distributive Shock: Case Report and Review of the Literature

Abstract

Macrophage activation syndrome (MAS) is a serious fatal complication that can develop in the course of influenza A (H1N1). Therefore, in the course of H1N1, MAS should be strongly suspected in patients with distributive shock who, in addition to other findings, have high serum ferritin levels and hepatobiliary dysfunction. In shock, early diagnosis and treatment are important to prevent progression to irreversible organ failure. In this case, MAS was diagnosed due to the HBD+DIC phenotype and very high ferritin levels. In this article, a case with H1N1 positivity, which we did not encounter in our literature review, presented to the emergency room with distributive shock, was subsequently diagnosed

with MAS during follow-up in the intensive care unit due to cardiac arrest, and its differential diagnosis with other hyperinflammatory conditions was examined.

Keywords: Distributive Shock, Influenza A, Macrophage Activation Syndrome

Presentation ID / Sunum No= 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2275-1158

| 50

Her-2 Negatif Metastatik Mide Kanseri 70 Yaş ve Üzeri Hastaların Birinci Basamak Tedavisinde İkili ve Üçlü Kemoterapi Rejimlerinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Gürkan Güner¹, Exp. Dr. Muslih Ürün

¹*İzmir Ekonomi Üniversitesi Medikal Point Hastanesi*

²*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Onkoloji Anabilim Dalı*

Özet

Kemoterapi metastatik mide kanserinin tedavisinde temel bir bileşen olmaya devam ederken, sıkça karşılaşılan zorluklarla karşılaşan yaşlı hastaların yönetimi için kapsamlı kılavuzlarda eksiklik bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, HER-2 negatif metastatik mide kanserli yaşlı hastaların birinci basamak tedavisinde ikili ve üçlü kemoterapi rejimlerinin etkinliğini ve yan etkilerini karşılaştırmaktır. 2011 ile 2021 yılları arasında Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Dursun Odabaşı Tıp Merkezi Onkoloji Kliniği'nde tedavi edilen, HER-2 negatif metastatik mide kanseri hastalarının 70 yaş ve üzeri olanlarını retrospektif olarak değerlendik. Demografik özellikler, tedavi rejimleri ve yanıtları, prognostik faktörler, grad 3-4 toksisite, progresyonsuz sağkalım (PFS) ve genel sağkalım (OS) analiz edildi. 224 hastanın yaş ortalaması $73,8 \pm 3,6$ idi. Hastaların 56'sı (%25) kadındı. Hastaların 99'u (%44,2) ikili kemoterapi alırken, 125'i (%55,8) üçlü kemoterapi aldı. Medyan OS, ikili grupta 9.8 ay ve üçlü grupta 10.1 aydı ($p = 0,954$). Medyan PFS, ikili grupta 5,8 ay ve üçlü grupta 6,2 aydı ($p = 0,935$). İkili ve üçlü kemoterapi alan hastaların yan etki oranlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı. Çalışmamızda, üçlü kemoterapi rejimleri grad 3-4 yan etki oranını artırmadı, ancak sağkalım sonuçlarında da iyileşme sağlamadı. Üçlü rejimlerle ilişkili artan tedavi maliyeti ve uzun infüzyon süreleri dikkate alındığında, bu özel hasta grubu için ikili kemoterapi rejimlerinin kullanılmasını öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kemoterapi, Mide Kanseri, İleri Yaş, Birinci Basamak Tedavi

Comparison of Doublet and Triplet Chemotherapy Regimens in the First-Line Treatment of Patients Aged 70 Years and Older With Her-2 Negative Metastatic Gastric Cancer

Abstract

While chemotherapy continues to be a fundamental component in the treatment of metastatic gastric cancer (GC), there is a deficiency in comprehensive guidelines for managing elderly patients, who frequently encounter unique challenges. The objective of this study was to compare the efficacy and adverse effects of doublet and triplet chemotherapy regimens in first-line treatment of elderly patients

with HER-2 negative metastatic GC. We retrospectively evaluated HER-2 negative metastatic GC patients aged 70 years and older who were treated at Van Yüzüncü Yıl University Medical Faculty Dursun Odabaşı Medical Center Oncology Clinic between 2011 and 2021. Demographic characteristics, treatment regimens and responses, prognostic factors, grade 3-4 toxicity, progression-free survival (PFS), and overall survival (OS) were analyzed. The mean age of 224 patients was 73.8 ± 3.6 years and 56 (25%) of them were female. Double-agent chemotherapy was administered to 99 (44.2%) patients, while 125 (55.8%) received triple-agent chemotherapy. The median OS was 9.8 months (95% CI, 7.2 – 12.3) in the doublet group and 10.1 months (95% CI, 6.9 – 13.2) in the triplet group ($p = 0.954$). Median PFS was 5.8 months (95% CI, 4.1 – 7.4) in the doublet group and 6.2 months (95% CI, 5.2 – 7.1) in the triplet group ($p = 0.935$). No statistically significant difference was found in the side effect rates of patients receiving doublet and triplet chemotherapy. In our study, triplet chemotherapy regimens did not increase grade 3-4 adverse events, but they also did not result in improved survival outcomes. Taking into account the increased expenses and extended infusion durations associated with triplet regimens, we recommend the utilization of doublet chemotherapy regimens for this particular patient group.

Keywords: Chemotherapy, Gastric Cancer, Elderly, First-Line Treatment

Presentation ID / Sunum No= 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4126-809X

| 52

Mild ve Moderate Akut Kolanjitli Hastalarda ERCP Zamanının Prognosa Etkisi

Dr. Yusufcan Yılmaz¹, Assoc. Prof. Dr. Osman İnan¹

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Yusufcan Yılmaz

Özet

Giriş Akut kolanjit, safra yollarının enfeksiyonu sonucunda ortaya çıkan ateş, sarılık ve karın ağrısı ile karakterize bir hastalıktır. Şiddetli olmayan akut kolanjit hastalarına ilk 48 saat içinde ERCP önerilse de ERCP ünitelerinin yoğunluğu ya da koledok taşlarının ultrason ya da bilgisayarlı tomografide tespit edilememesi gibi durumlarda ERCP gecikebilmektedir. Bu çalışmada ilk 48 saat içinde ERCP yapılan hastalar ile daha geç yapılanların prognozlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır. Metod Çalışma verileri retrospektif olarak toplandı. İstatistiksel analizler için Student's T-testi, Mann-Whitney U testi ve Ki-Kare testi kullanıldı. 10 gün ve üzerinde hastane yatış süresi olan hastaların uzamış yatışı olduğu kabul edildi. İlk 48 saat içinde ERCP yapılan hastalar erken ERCP grubu, yapılmayanlar geç ERCP grubu olarak kategorize edildi. Bulgular Çalışmaya 01/01/2023 - 31/12/2023 tarihleri arasında Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Acil Kliniği'ne başvuran mild ve moderate akut kolanjiti olan 80 hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortancası 68,5'di (52,25 – 78,75). Hastaların 41'i kadındı. Hastaların 7'side yoğun bakım ihtiyacı gelişmişti. Hayatını kaybeden hasta yoktu. Erken ERCP grubu ile geç ERCP grubu arasında yaş (p=0,965), cinsiyet (0,374) ve yoğun bakım ihtiyacı (p=0,264) açısından fark yoktu. Geç ERCP grubunda uzamış hastane yatışı (%65,9) anlamlı derecede daha sıklıkla (p=0,014) görüldü. Tartışma Çalışmamızda, geç ERCP yapılan hastalarla erken ERCP yapılanlar arasında yoğun bakım ihtiyacı gelişimi açısından farklılık tespit edilmemiştir. Ancak geç ERCP yapılanların hastane yatış süresinin belirgin şekilde daha uzun olduğu görülmüştür. Uzamış hastane yatışı özellikle hastane kaynaklı enfeksiyon riskini arttırmakta ve sağlık harcamalarının artmasına neden olmaktadır. Bu nedenle ilk 48 saat içinde ERCP yapılmasında fayda vardır.

Anahtar Kelimeler: Akut Kolanjit, ERCP

Effect of ERCP Time On Prognosis in Patients With Mild and Moderate Acute Cholangitis

Abstract

Introduction Acute cholangitis is a disease characterized by fever, jaundice, and abdominal pain resulting from infection of the bile ducts. Although ERCP is recommended within the first 48 hours for patients with non-severe acute cholangitis, it may be delayed in cases where ERCP units are busy or

when common bile duct stones cannot be detected by ultrasound or computed tomography. This study aimed to compare the prognosis of patients who underwent ERCP within the first 48 hours with those who underwent ERCP later. Methods Study data were collected retrospectively. For statistical analysis, Student's T-test, Mann-Whitney U test, and the Chi-square test were used. Hospital stays of 10 days or longer were considered prolonged hospitalizations. Patients who underwent ERCP within the first 48 hours were categorized as the early ERCP group, while those who did not were categorized as the late ERCP group. Results Eighty patients with mild and moderate acute cholangitis who presented to the Emergency Department of Ankara Bilkent City Hospital between 01/01/2023 and 31/12/2023 were included in the study. The median age of the patients was 68.5 (52.25 - 78.75). 41 patients were female. 7 patients required intensive care. There were no deaths. There were no differences between the early ERCP group and the late ERCP group regarding age ($p=0.965$), sex ($p=0.374$), and intensive care requirement ($p=0.264$). In the late ERCP group, prolonged hospitalization (%65.9) was significantly more frequent ($p=0.014$). Discussion In our study, no difference was found in the development of intensive care requirement between patients who underwent late ERCP and those who underwent early ERCP. However, it was observed that patients who underwent late ERCP had significantly longer hospital stays. Prolonged hospitalization particularly increases the risk of hospital-acquired infections and leads to increased healthcare expenditures. Therefore, early ERCP within the first 48 hours is beneficial.

Keywords: Acute Cholangitis, ERCP

Presentation ID / Sunum No= 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6199-5417

| 54

Periton Diyalizi Uygulanan Hastalarda Nadir Olarak Görülen Bir Komplikasyon Olan Sklerozan Enkapsüle Peritonit(SEP)

Dr. Kemal Mağden¹

¹Sağlık Bakanlığı Gebze Fatih Devlet Hastanesi

Özet

Olgu: YY 53 yaşında erkek hasta. Kronik böbrek yetmezliği nedeniyle 20 yıldır periton diyalizi (PD) yapmakta olan hasta acile solunum sıkıntısı ile başvurdu. Hasta sepsis, kalp yetmezliği ve diyaliz yetersizliği nedeniyle yoğun bakıma yatırıldı. Giriş: Sklerozan enkapsüle peritonit özellikle uzun süre periton diyalizi uygulanan hastalarda ilerleyici kilo kaybı, kusma, su ve solütlerin peritoneal transportunda azalma ile karakterize olan bir sorundur. İnce barsaklar koza görünümlü fibröz bir tabaka ile kaplanmıştır. KBY’de periton diyalizi tedavisinin nadir bir komplikasyonu olan sklerozan enkapsüle peritonit, geliştikten sonra hemodiyalize geçilse bile mortalitesi yüksek bir durumdur. Laboratuvar Testleri: BUN:59 kre:5,68 Alb:20 K:4,05 Na:140 Cl:104 Ca:9,3 ALP:523 AST:127 AST:12 Ürik asit:5,2 D.dimer:3,62 WBC:7,55 Hb:6,20 Hct:18,10 PLT:120 CRP:227 prokalsitonin:100 Kan gazında, pH:7,44 pCO₂:39,3 HCO₃:26,1 Anyon gap:16,1 FT3:2,74 FT4:1,13 TSH:13,67 Trakeal aspiratta pseudomon asaeruginosa, kan kültüründe klebsiella pnömoniea üredi. Radyoloji: Tüm batın USG’de intraperitoneal serbest sıvı koleksiyonu saptandı. Torax BT’de akciğerde sağda 30 mm solda 35 mm plevral effüzyon, ve komşu AC bölgelerinde kompresyon atelektazisi ile her iki AC alanlarında buzlu cam dansitesinde alanlar ve kalp boyutlarında global artış saptandı. Kontrastlı batın BT de perihepatik, perisplenik alanlarda ve periton boyunca barsak mezenterlerine uzanan periton yaprakları arasında yaygın kalsifikasyon mevcuttu. Radyolojik olarak sklerozan enkapsüle peritonit olarak rapor edildi. Tedavi: Hastaya Vancomisin ve moksifloksasin başlandı, daha sonra meropenem eklendi. Hastada renal replasman tedavisi olarak, periton diyalizinin yetersizliği nedeniyle hemodiyalize geçildi. Hastaneye yatışının 40. günü exitus oldu. Sonuç: Uzun dönem PD uygulayan hastalarda karşımıza çıkabilecek SEP’in takip ve tedavisinde erken tanı koymak oldukça önemlidir. Morbiditede artış, malnütrisyon, diyaliz yetersizliği, daha az periton geçirgenliği ve yetersiz ultrafiltrasyon bağlı sıvı yükünün artması ve buna bağlı kalp yetmezliği ve mortalitesi yüksek olan nadiren gelişebilen SEP ile karşımıza çıkabilmektedir. Hastalarda diğer renal replasman tedavilerine geçiş olasılığı, morbidite ve mortaliteyi azaltmak için (böbrek nakli veya hemodiyaliz seçenekleri) daha erken dönemde değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Yetmezliği, Periton Diyalizi, Sklerozan Enkapsüle Peritonit, Mortalite

In Patients Undergoing Peritoneal Dialysis a Rare Complication Sclerosing Encapsulated Peritonitis (SEP)

Abstract

Case: YY is a 53-year-old male patient. The patient, who had been performing peritoneal dialysis (PD) for 20 years due to chronic renal failure, presented to the emergency department with respiratory distress. The patient was admitted to intensive care due to sepsis, heart failure and dialysis failure. Introduction: Sclerosing encapsulated peritonitis is a problem characterized by progressive weight loss, vomiting, and decreased peritoneal transport of water and solutes, especially in patients who have been on peritoneal dialysis for a long time. The small intestines are covered with a cocoon-like fibrous layer. Sclerosing encapsulated peritonitis, a rare complication of peritoneal dialysis treatment in CKD, Even if hemodialysis is started after it develops, it has a high mortality rate. Pseudomonas aeruginosa grew in the tracheal aspirate, and Klebsiella pneumonia grew in the blood culture. Radiology: Intraperitoneal free fluid collection was detected in the entire abdominal USG. Thorax CT revealed a pleural effusion of 30 mm on the right and 35 mm on the left, compression atelectasis in the adjacent AC regions, ground glass density areas in both AC areas, and a global increase in heart size. Contrast-enhanced abdominal CT revealed widespread calcification in the perihepatic, perisplenic areas and between the peritoneal leaves extending along the peritoneum to the intestinal mesentery. Radiologically, it was reported as sclerosing encapsulated peritonitis. Conclusion: It is very important to make an early diagnosis in the follow-up and treatment of CEP, which may occur in patients who use long-term PD. Increase in morbidity, Malnutrition, dialysis insufficiency, increased fluid load due to less peritoneal permeability and insufficient ultrafiltration, and the resulting heart failure, and CEP, which can rarely develop with high mortality, may occur. Possibility of switching patients to other renal replacement therapies, It should be evaluated earlier to reduce morbidity and mortality (kidney transplantation or hemodialysis options).

Keywords: Chronic Renal Failure, Peritoneal Dialysis, Sclerosing Encapsulated Peritonitis, Mortality

Presentation ID / Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9783-173X

| 56

Perkütan Mitral Balon Valvüloplasti Öyküsü Olan Hastada Yıllar Sonra İkinci İşlem, Geçmişin İzi Femoral Vende Striktür

Exp. Dr. Mert Deniz Savcıoğlu¹

¹Gaziantep Şehir Hastanesi

Özet

Romatizmal mitral darlık gelişmekte olan ülkelerde mitral kapak hastalıklarının en sık görülen tipidir. Mitral kapak aparatını oluşturan yapılardaki, anulus, yaprakçıklar, korda tendineae ve papiller katta patofizyolojik değişikliklerle karakterize bir hastalıktır. Ciddi mitral darlığa sahip semptomatik hastalarda perkütan mitral balon valvüloplasti (MBVP) ana tedavi seçeneğidir. Ciddi mitral darlığının ekokardiyografik, hemodinamik tanımı, planimetrik ve basınç yarılanma zamanı ölçümleri ile mitral kapak alanının (MVA) <1,5 cm² olması, mitral kapakta continuous vawe doppler akımı ile elde edilen basınçlarda ortalama 10 mmHg ≤ gradient alınması, sol atriyal dilatasyon ve pulmoner arter sistolik basıncının <50 mmHg olmasıdır. 38 yaş kadın hasta son 3 aydır şiddetlenen çarpıntı, efor dispnesi şikayetleriyle kliniğimize başvurdu. Hastanın öyküsünde 12 yıl önce mitral darlık nedeniyle MBVP yapıldığı öğrenildi. Ekokardiyografide, mitral kapak üzerinde CW doppler ile mean 14mmHg gradyent alındı. MVA planimetrik olarak 0.9cm², SPAB 55+10 mmHg olarak ölçüldü. Hastaya MBVP önerildi. Transözefagial ekokardiyografide LAA'da trombüs izlenmedi. Hastanın Wilkin's skoru 8 olarak hesaplandı. Lokal anesteziyi takiben sağ femoral artere klasik Seldinger yöntemiyle 6F sheath yerleştirildi. Sağ femoral arterden 0.035inch kılavuz tel üzerinden non koroner cups a pigtail kateter ilerletildi. Sağ femoral ven ponksiyonu yapılamaması üzerine sol femoral vene 7F sheath yerleştirilerek super stiff guidewire üzerinden IM kateter kullanılarak cross-over yapıldı ve femoral vende striktür izlendi. Striktür segmentinin distaline tel ile geçilerek 90*40mm balon 6 atmde şişirildi. Sağ femoral ven striktür bölgesinde dilate edilen balon kılavuzluğunda ponksiyon yapılarak sağ femoral vene antegrad girişim yapıldı. Mullins® ve Brockenbrough® sheath ve transseptal ponksiyon iğnesi ile transseptal ponksiyon yapıldı. 14F dilatör yardımıyla septal ve femoral dilatasyonlar yapıldı. Sonrasında LA'dan LV ye super stiff floppy tip wire ilerletildi. 28mm Inoue® Balon ile mitral kapağa 2 kez dilatasyon yapıldı. Kontrol görüntülemeye mitral kapak üzerinde ortalama gradyentin 4mmHg'ya düştüğü izlendi. İşlem sonrasında sağ femoral vene perkütan translüminal anjioplasti uygulamasına devam edildi. Sol femoral venden stiff wire desteği ile cross-over yapılarak 70 cm uzun sheath yerleştirildi. Striktür olan segmente 10*58mm Ivascular® OTW stent implante edildi.

Anahtar Kelimeler: Femoral Ven Striktürü, Mitral Darlık, Perkütan Mitral Balon Valvüloplasti

Abstract

Rheumatic mitral stenosis is the most common type of mitral valve disease in developing countries. It is a disease characterised by pathophysiological changes in the structures that make up the mitral valve apparatus, annulus, leaflets, chordae tendineae and papillary folds. Percutaneous mitral balloon valvuloplasty (MBVP) is the main treatment option in symptomatic patients with severe mitral stenosis. The echocardiographic, haemodynamic definition of severe mitral stenosis is a mitral valve area (MVA) $<1.5 \text{ cm}^2$ by planimetric and pressure half-time measurements, a mean gradient of $10 \text{ mmHg} \leq$ in the mitral valve pressures obtained by continuous wave doppler flow, left atrial dilatation and pulmonary artery systolic pressure $<50 \text{ mmHg}$. A 38-year-old woman was admitted to our clinic with complaints of palpitations and exertional dyspnoea which had been worsening for the last 3 months. It was learnt from the patient's history that MBVP was performed 12 years ago due to mitral stenosis. Echocardiography revealed a mean gradient of 14 mmHg in the mitral valve by CW doppler, MVA was measured planimetrically as 0.9 cm^2 and SPAB as $55+10 \text{ mmHg}$. Since right femoral vein puncture could not be performed, a 7F sheath was placed in the left femoral vein and cross-over was performed using an IM catheter over a super-hard guidewire, and a stenosis in the femoral vein was observed. A wire was passed distal to the stricture segment and a $90 \times 40 \text{ mm}$ balloon was inflated at 6 atm. Transseptal puncture was performed with Mullins® and Brockenbrough® sheath and transseptal puncture needle. The mitral valve was dilated twice with a 28mm Inoue® balloon. After the procedure, transluminal angioplasty was continued from the right femoral vein. A 70 cm long sheath was placed from the left femoral vein by cross-over with the support of a stiff wire. A $10 \times 58 \text{ mm}$ Ivascular® OTW stent was implanted in the segment with stricture.

Keywords: Femoral Vein Stricture, Mitral Stenosis, Percutaneous Mitral Balloon Valvuloplasty

Presentation ID / Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1241-5134

| 58

Term Bebeklerde Tiroid Görüntülemesi İle Tiroid Fonksiyon Testlerinin Retrospektif Değerlendirilmesi

Assoc. Prof. Dr. Nilüfer Güzoğlu¹

¹Doğu Akdeniz Üniversitesi Dr. Fazıl Küçük Tıp Fakültesi

Özet

Giriş ve amaç: Tiroid fonksiyonları ile ilgili sorun varlığında bez boyutlarının ölçümü gerekli olmakta, bunun için de referans değerlerinden yararlanılmaktadır. Referans değerler ülkesel veya bölgesel farklılıklar gösterebilmektedir. Bu nedenle çalışmamızda, hastanemizde yapılmış olan yenidoğan ultrasonografik tiroid ölçümlerinden yararlanarak tiroid volümlerinin hesaplanması ve sağlıklı yeni doğanlarda ölçüm aralıklarının oluşturulması amaçlandı. Yöntem: Retrospektif olarak planlanan çalışmamızda Ocak 2013 - Aralık 2015 tarihleri arasında hastanemiz yenidoğan polikliniğine başvuran ya da yenidoğan kliniğinde yatan 270 yenidoğan bebeğin dosyası değerlendirildi. Gebelik haftası 37-42 haftalar arasında, hafif indirekt hiperbilirubinemi dışında kinik sorunu olmayan ve tarama programından geçen veya tiroid fonksiyonları normal olarak bulunan bebekler çalışmaya dahil edildi. Annesinde bilinen tiroid hastalığı olan, konjenital malformasyonlu veya büyümesi normal olmayan olgular çalışma dışı bırakıldı. Ölçümler postnatal 5- 20. günler arasında radyoloji bölümünce aynı ultrasonografi cihazı kullanılarak önceden ısıtılmış jel ile supin pozisyonda ve boyun hiperekstansiyonda iken yapılmıştı. Kaydedilmiş olan ölçümlerden total tiroid volümü hesaplandı. Bulgular: Çalışmaya alınan (n=136) bebeklerin doğum ağırlıkları, gebelik yaşları ortalama \pm SD olarak sırasıyla 3274 ± 321 gram ve 39 ± 1 hafta iken, kızların oranı % 51,5 olarak bulundu. Hesaplanan total tiroid volümü tüm bebekler için ortanca ve aralık olarak mililitre cinsinden 0.62 (0,14 -1,62) iken 10, 25, 50, 75 ve 90. persantil değerleri sırasıyla 0.31, 0.46, 0.62, 0.93 ve 1.18 olarak bulundu. Sonuç:Hastanemize başvuran yenidoğanlarda ki ultrasonografik ölçümlere dayanılarak belirlenen tiroid volümü referans değerlerinin, tiroid boyutlarının değerlendirilmesi gereken durumlarda normalden sapmayı göstermekte yardımcı olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Tiroid, Yenidoğan, Görüntüleme

Retrospective Evaluation of Thyroid Function Tests With Thyroid Imaging in Term Babies

Abstract

Background and objectives: Measurement of the thyroid gland size is required when the thyroid function test is abnormal. For this reason, reference values of the thyroid gland size are essential. The reference values can vary among different geographic regions. Therefore, in this study, we aimed to determine

normal reference ranges in healthy-term newborns in our region. Method: In this study, records of 270 newborns who attended our hospital between January 2013 and December 2015 were evaluated retrospectively. Inclusion criteria were (1) gestational age between 37-42 weeks, (2) healthy newborn except mildly jaundiced, (3) having normal thyroid function test. Newborns with maternal thyroid disease, congenital disorder, small for gestational age and, large for gestational age were excluded from the study. An expert radiologist had performed measurements between days 5 and 20. Total thyroid volume was calculated from the measurements. Results: 136 newborns were enrolled in the study. Mean gestational age and mean birth weight were 3274 ± 321 grams and 39 ± 1 weeks, respectively. 51% of the newborns were girls. For all babies, the median and range of total thyroid volume values were 0.62 ml (0.14 -1.62). 10, 25, 50, 75 and 90th percentile values were 0.31, 0.46, 0.62, 0.93 and 1.18, respectively. Conclusion: We believe that determined thyroid volume reference values can help to show deviation in cases of the assessment of thyroid size.

Keywords: Thyroide, Newborn, Imaging

Presentation ID / Sunum No= 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4176-1709

| 60

Yenidoğan Döneminde Tanı Konulan Siyanotik Konjenital Kalp Hastalıkları- 2.Basamak Tek Merkez Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Derya Duman¹

¹Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş/Amaç Konjenital kalp hastalığı (KKH), konjenital anomalili bebeklerde önde gelen ölüm nedenidir. Bu çalışma ile belirli bir dönemde 2.basamak merkezde yenidoğan döneminde siyanotik KKH tanısı koyulan hastaların verileri geriye dönük olarak incelenerek akut ilk bir ay içindeki sonuçları değerlendirilmiştir. Metod/Yöntemler 2018-2020 tarihleri arasında yenidoğan döneminde siyanotik KKH tanısı alan hastaların verileri geriye dönük olarak incelendi. Bulgular 2 yıllık süreçte 71 yenidoğanda siyanotik KKH tespit edildi. 14 hastada büyük arter transpozisyonu (BAT), 5 hastada hipoplastik sol kalp sendromu (HLHS), 8 hastada Fallot tetralojisi (FT), 6 hastada çift çıkışlı sağ ventrikül, 2 hastada intakt ventriküler septumlu pulmoner atrezi, 5 hastada pulmoner atrezi ile ventriküler septal defekt (VSD), 3 hastada total anormal pulmoner venöz dönüş anomalisi, 5 hastada trikuspid atrezisi, 3 hastada ağır Ebstein anomalisi, 4 hastada tek ventrikül ile büyük damar malpozisyonu, 5 hastada önemli darlık olan aort koarktasyonu, 3 hastada kritik aort darlığı, 4 hastada dengesiz atrioventriküler septal defekt (AVSD), 4 hastada ise kritik pulmoner darlık (PD) tespit edildi. Bu hastalardan hemodinaminin ve dolaşımın bozulduğu 44 hastada (%61.9) prostaglandin infüzyonu başlandı ve cerrahi merkeze sevk edildiler. İlk bir aylık takiplerde prostaglandin infüzyonu gerektiren 44 hastadan 19 hasta(%25.3) kaybedildi (5 HLHS, 2 BAT, 3 PA, 2 ağır EA, 3 ağır AK, 3 Kritik AS, 1 dengesiz AVSD+kritik AS). Bu hastaların hepsinde erken tanı konulmasına karşın (ilk 2 günde) ciddi metabolik asidoz, dolaşım bozukluğu, kardiyojenik şok tablosu gelişti. Kromozom analizi yapılabilen 11 hastadan 5 tane hastada Di-George Sendromu(Fallot tetralojisi, Pulmoner atrezi), 4 hastada Down sendromu tespit edildi. Tartışma Sonuç: Sistemik dolaşımın, sol kalp boşlukları ile aortanın etkilendiği KKH'lar klinik olarak daha ağır seyretmektedir. Fetal tanı ve cerrahi merkezde doğumun gerçekleşmesi mortaliteyi azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Siyanoz, Konjenital Kalp Hastalığı, Yenidoğan

Presentation ID / Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1629-9794

| 61

Bilgisayar Özelliği DSİ Studio Programında Yapılan Traktografi Sonuçlarını Etkiler Mi?

Asst. Prof. Dr. Ahmet Payas¹, Dr. Şule Göktürk²

¹Amasya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Ana Bilim Dalı

²Kayseri Şehir Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

*Corresponding author: Ahmet PAYAS

Özet

Traktografi farklı teknikler kullanarak difüzyon tensor görüntüleri (DTI) üzerinden beyin beyaz cevher yollarının rekonstrüksiyonlarını sağlayan invaziv olmayan bir metottur. Traktografi analizleriyle beyin dokusundaki değişiklikleri, hastalığın ilerlemesini ve tedavi yanıtlarının değerlendirilmesi mümkündür. Bu nedenle klinik araştırmalarda traktografi'ye büyük ilgi gösterilmesine yol açmıştır. Bu araştırmada farklı özelliklere sahip bilgisayarlarda DSİ Studio programıyla yapılan traktografi sonuçlarının etkilenip etkilenmediği araştırılacaktır. Çalışmada aynı bireye ait DTI görüntüleri farklı işletim sistemlerine sahip iki bilgisayarda kurulu olan DSİ Studio programında yapılarak elde edilen sonuçlar karşılaştırıldı. I. Bilgisayarın işlemci özelliği, Intel(R) Core(TM) i5-8250U CPU@1.60GHz, II. Bilgisayarın ise işlemci özelliği, Intel(R) Core(TM) i7-3610QM CPU@2,30GHz şeklindeydi. Aynı bireyin DTI verilerinin traktografi analiz sonuçlarında iki bilgisayar arasında bariz farklılıkların olduğu tespit edildi. Tüm beyinde bulunan lif sayısı, ortalama lif uzunluğu, span, elongation, volüm, FA değerleri II. bilgisayarda daha yüksek bulunurken, curl, MD, AD ve RD değerleri ise I. bilgisayarda daha yüksek bulundu. Veriler arasında en yüksek fark %30,55 ile span verilerinde tespit edildi. Veriler arasında en düşük fark ise %0,95 ile AD verilerinde tespit edildi. DSİ Studio ile yapılan traktografi çalışmalarının tek elden ve tek bir bilgisayardan yapılmasının çalışmanın sonuçları açısından kritik öneme sahip olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: DSİ Studio, Traktografi, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Difüzyon Tensor Görüntüleri

Does the Computer Feature Affect the Results of the Tractography Performed in the DSİ Studio Program?

Abstract

Tractography is a non-invasive method that provides reconstructions of brain white matter tracts via diffusion tensor images (DTI) using different techniques. With tractography analyses, it is possible to evaluate changes in brain tissue, disease progression and treatment responses. This has led to great

interest in tractography in clinical research. In this research, it will be investigated whether the tractography results made with the DSI Studio program on computers with different features are affected. In the study, DTI images of the same individual were made in the DSI Studio program installed on two computers with different operating systems and the results were compared. I. Processor feature of the computer, Intel(R) Core(TM) i5-8250U CPU@1.60GHz, II. The processor feature of the computer, It was Intel(R) Core(TM) i7-3610QM CPU@2.30GHz. It was determined that there were obvious differences between the two computers in the tractography analysis results of the DTI data of the same individual. Number of fibers in the whole brain, average fiber length, span, elongation, volume, FA values II. While it was found to be higher in the first computer, curl, MD, AD and RD values were found to be higher in the first computer. The highest difference between the data was detected in the span data with 30.55%. The lowest difference between the data was detected in the AD data with 0.95%. It seems that the fact that tractography studies with DSI Studio are carried out by one hand and from a single computer is of critical importance for the results of the study.

Keywords: DSI Studio, Tractography, Magnetic Resonance Imaging, Diffusion Tensor Images

Presentation ID / Sunum No= 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1762-2418

| 63

Etik Problemin Değerlendirilmesinde Eğitim Aracı Olarak Video Kullanımı

Asst. Prof. Dr. Rahman Yavuz¹

¹*Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Bu bildirinin amacı, tıbbi uygulamalar esnasında karşılaşılan etik problem karşısında karar verme süreçlerinde dizilerin bir eğitim aracı olarak nasıl kullanıldığının gösterilmesidir. Tıbbi uygulamalar genellikle hızlı ve belirsizlik ortamında yapılır. Bu nedenle son zamanlarda sağlık bakım uygulamalarında karşılaşılan etik problemlere yaklaşım getirmek ile ilgili eğitsel düzenlemelerin tıp eğitimi programlarında yer alması beklenmektedir. Mezuniyet öncesi tıp eğitimi programlarında tıp etiği ile ilgili kavramsal bilgiler daha çok yer alırken, olgu çalışmaları ile teorik bilgiler günlük pratik uygulamalar için bütünleştirici rol oynamaktadır. Olgu çalışmaları farklı öğretim yöntem ve teknikleriyle derslerde ele alınmaktadır. Eğitim-öğretim süreçlerinde duyuların daha çok ön plana çıkarıldığı öğretim yöntemleri (video, film gösterimi gibi) özellikle sosyal ve beşeri bilimlerde öğrenme çıktılarına ulaşmada önerilmektedir. Bu bağlamda Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi 3. Sınıf öğrencilerinin katılım gösterdikleri Tıpta İnsan Bilimleri seçmeli dersinde öğrencilere etik konu alanları ile ilgili kavramsal teorik bilgiler sunulmaktadır. Öğrencilerden belirli etik alanlarda etik problemin saptanması ve çözüm yollarının belirlenmesi konularında izledikleri diziler üzerinden ödevler verilmiş ve bu ödevleri portfolyo dosyası olarak sunmaları istenmiştir. Sonuç: Öğrenciler etik konular üzerinde video gösteriminin etkili olduklarını belirtmişlerdir. Kurgusal olarak gerçek yaşamda karşılaşılabilecekleri etik problemlerin saptanmasında ve tartışılmasında video gösteriminin özellikle tıp etiği gibi alanlarda daha kalıcı öğrenmeye katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tıp Etiği Öğretimi, Etik Problem, Eğitimde Video Kullanımı

The Use of Video As a Training Tool for Ethical Assessment

Abstract

Objective: The aim of this paper is to show how sequences can be used as an educational tool in decision-making processes in the face of ethical problems encountered during medical practice. Medical practices are usually performed in a fast and uncertain environment. For this reason, it is expected that educational arrangements related to the approach to ethical problems encountered in health care practices have recently been included in medical education programs. While conceptual information about medical ethics is mostly included in undergraduate medical education programs, theoretical information with

case studies plays an integrative role for daily practical practices. Case studies are handled in courses with different teaching methods and techniques. Teaching methods in which the senses are more prominent in education and training processes (such as video and film screenings) are recommended to reach learning outcomes, especially in social sciences and humanities. In this context, conceptual theoretical information about ethical subject areas is presented to the students in the elective course of Human Sciences in Medicine in which 3rd year students of Ondokuz Mayıs University Faculty of Medicine participate. The students were given homework assignments on determining the ethical problem in certain ethical areas and determining the solutions through the series they watched and were asked to present these assignments as a portfolio file. Conclusion: The students stated that the video screenings were effective on ethical issues. In determining and discussing ethical problems that they may encounter in real life, video screening contributes to more permanent learning, especially in areas such as medical ethics.

Keywords: Medical Ethics Teaching, Ethical Problem, Use of Video in Education

Presentation ID / Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-5217-4159

| 65

Sezaryen Ameliyatı Sonrası Skar Doku Masajının Ağrı, Taktıl Duyu ve Skar Kalitesi Üzerine Etkisi

Ma. St. Hazel Demircan¹, Assoc. Prof. Dr. Manolya Acar¹

¹Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Hazel demircan

Özet

Bu çalışma sezaryen skar dokusuna yapılan skar masajının, ağrı, taktıl duyu ve skar kalitesi üzerine etkisini araştırmak için planlandı. Çalışmaya 18-35 yaş arasında, sezaryen doğum yapan, postoperatif 6. haftasında olan 20 kadın dahil edildi. Kadınlar rastgele iki gruba ayrıldı ve ilk grup, fizyoterapist tarafından skar masajı öğretilerek görüntülü takibi yapılan eğitim grubu (n:10), ikinci grup ise skar masajı tedavisi almayan (n:10) kontrol grubuydu. Eğitim grubu kendi kendine haftada 3 kez, günde 20 dakika, 6 hafta boyunca skar masajı yaptı ve görüntülü aramalar ile takip edildi. Skar kalitesi, Hasta ve Gözlemci Skar Değerlendirme Ölçeği (HGSDÖ), ağrı değerlendirme, dijital basınç algometresi ve Leeds Nöropatik Semptom ve Bulgu Değerlendirmesi (LANSS), duyu değerlendirme, Semmes-Weinstein monofilaman ve iki nokta diskriminasyon (İND) testiyle değerlendirildi. Çalışmamızın sonucunda eğitim grubunda, HGSDÖ, LANSS, monofilaman değerleri ve skar alanı İND değerinde istatistiksel olarak anlamlı şekilde azalma görülürken ($p<0.05$), basınç ağrı eşiği değerinin anlamlı düzeyde arttığı tespit edildi ($p<0.05$). Grupların son ölçümleri karşılaştırıldığında, eğitim grubunun HGSDÖ ve LANSS anlamlı şekilde düşükken ($p<0.05$), basınç ağrı eşiği değeri anlamlı şekilde yüksekti ($p<0.05$). Grupların fark değerleri karşılaştırıldığında, HGSDÖ, LANSS skoru, basınç ağrı eşiği değeri, skar alanı İND değeri eğitim grubunun lehine istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklıydı ($p<0.05$). Sonuç olarak skar masajı sezaryen cerrahisi geçiren kadınlarda, skar kalitesi, doku iyileşmesi, taktıl duyu parametrelerinde iyileşme ve ağrıda azalma sağladı. Bu sonuçlardan hareketle, hastaların fizyoterapist gözetiminde kendi kendilerine uyguladığı sezaryen skar masajı, etkili, güvenli ve alternatif tedavi yöntemi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Skar, Manuel Terapi, Postoperatif Ağrı, Telerehabilitasyon, Taktıl Duyu

The Effect of Scar Tissue Massage On Pain, Tactile Sensation, and Scar Quality After Cesarean Section Surgery

Abstract

This study was planned to investigate the effect of scar massage on cesarean section scar tissue on pain, tactile sensation, and scar quality. The study included 20 women between the ages of 18 and 35,

who had a single or first cesarean birth in the 6th week after cesarean section. The women were randomly divided into two groups, and the first group was the training group (n:10), which was taught scar massage by a physiotherapist and followed by video, and the second group was the control group, which did not receive scar massage treatment (n:10). The training group performed self-scar massage 3 times a week, for 20 minutes a day, for 6 weeks and was followed up with video calls. Scar quality, Patient and Observer Scar Assessment Scale (POSAS), pain assessment, digital pressure algometer and Leeds Neuropathic Sign and Symptom Assessment (LANSS), sensory assessment, Semmes- Weinstein monofilament and two-point discrimination (TPD) test were evaluated. As a result of our study, in the training group, POSAS, LANSS score and monofilament values, and scar area TPD value decreased statistically significantly, while the pressure threshold value increased significantly ($p<0.05$). When the last measurements of the groups were compared, while the POSAS and LANSS of the training group were statistically significantly lower, the pressure pain threshold value was significantly higher than the control group ($p<0.05$). When comparing the difference values of the groups, POSAS, LANSS, pressure threshold value, and scar area TPD value were statistically significantly different in favor of the training group ($p<0.05$). In conclusion, scar massage provided improvement in scar quality, tactile sensation parameters, and decreased pain in women who underwent cesarean section surgery. Based on these results, cesarean scar massage which the patients apply under the observation of a physiotherapist is an effective, safe, and cheap alternative treatment method.

Keywords: Scar, Manual Therapy, Postoperative Pain, Telerehabilitation, Tactile Sensation

Presentation ID / Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3620-9047

| 67

Türkiye'deki Devlet ve Vakıf Üniversitelerinin Diş Hekimliği Fakültelerinin Müfredatlarının İletişim Becerileri Eğitimi Açısından Karşılaştırılması

Assistant Professor Fadime Badur¹

¹Erzincan Binali Yıldırım University, Erzincan, Türkiye, E-mail: fadimebadur@hotmail.com

Özet

Amaç: Hekimlerin etkin iletişim becerilerine sahip olmaları, kaliteli ve duyarlı hizmet verebilmeleri, çalışma hayatlarında motive olabilmeleri ve doğru sağlık çıktılarını ulaşılabilmesi noktasında önem arz etmektedir. Tıp ve diş hekimliği fakültelerinin müfredatlarında ağırlıklı olarak mesleki becerilere yönelik dersler bulunmakta, iletişim becerileri derslerine daha az yer verilmektedir. Bu çalışma, Türkiye'de bulunan devlet ve vakıf üniversitelerindeki diş hekimliği fakültelerinin müfredatlarını iletişim becerileri eğitimi açısından analiz edip mevcut durumu ortaya koyarak hekimler için önemli bir beceri olan iletişim becerilerine dikkat çekmeyi ve iletişim becerileri eğitiminin diş hekimliği fakültelerinde yaygınlaştırılmasını sağlamayı amaçlamaktadır. Yöntem: Diş hekimliği fakültelerinin müfredatları; 2020-2021 akademik yılını (2020 yılı güz ve 2021 yılı bahar dönemi) kapsayacak şekilde incelenmiştir. Araştırmanın sonucunda ulaşılan verilere içerik analizi yapılmıştır. Müfredatlar; iletişim dersinin bulunması, derslerin sayısı, zorunlu ya da seçmeli olması, ders saati, bulunduğu dönem ve dersi veren eğitiminin uzmanlık alanı açısından incelenerek bu noktalarda devlet ve vakıf üniversiteleri karşılaştırılmıştır. Sonuçlar: Çalışma sonuçları, devlet üniversitesinde %42,7; vakıf üniversitesinde %8 oranında iletişim derslerinin bulunduğunu ve daha çok seçmeli ders kategorinde yer aldığını (devlet %81,8 ve vakıf %69,2) göstermiştir. Devlet üniversitelerinde bulunan otuz altı (36) seçmeli iletişim dersinden 20 tanesi (%55,6), vakıf üniversitelerinde bulunan 9 seçmeli iletişim dersinden 2 tanesi (%22,2) açılmıştır. Devlet üniversitelerinde yer alan 44 dersten 28'inin (20 seçmeli, 4 zorunlu, 1 zorunlu seçmeli, 3 türü bilinmeyen) (%63,6); vakıf üniversitelerinde yer alan 13 dersten 6'sının (4 zorunlu, 2 seçmeli) aktif olarak işlendiği (%46,2) tespit edilmiştir. İletişim dersinin devlet üniversitelerinde haftalık 1 saat (%54,5), toplamda 14 saat; vakıf üniversitelerinde ise haftalık 2 saat (%69,2), toplamda 30 saat olarak verildiği, tüm fakültelerde derslerin en çok ikinci sınıfta yer aldığı tespit edilmiştir. İletişim derslerini yürüten eğitimcilerden sadece altısının iletişim alanında uzman olduğu (tamamı devlet üniversitesinde) ve dersleri genellikle diş hekimlerinin/hekimlerin verdiği ortaya çıkmıştır. Çalışma, iletişim eğitiminin diş hekimliği müfredatlarında zorunlu olarak yer almasını, müfredat boyunca yaygınlaştırılmasını, iletişim uzmanları tarafından verilmesini, dersin içeriğinin bir hekimle koordineli olarak belirlenmesini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: İletişim Becerileri, Diş Hekimi-Hasta İletişimi, Müfredat, İletişim Eğitimi

Comparison of Curriculum of Dentistry Faculties of State and Foundation Universities in Türkiye in Terms of Communication Skills Education

Abstract

Background: It is important for physicians to have effective communication skills to provide quality and sensitive service, to be motivated in their working lives and to achieve correct health outcomes. The curriculum of faculties of medicine and dentistry mainly include courses on professional skills, and less space is given to communication skills courses. This study aims to draw attention to communication skills, which is an important skill for physicians, by analyzing the curriculum of dentistry faculties in state and foundation universities in Turkey in terms of communication skills education and revealing the current situation, and to ensure the dissemination of communication skills education in dentistry faculties. Material and Methods: The curriculum of dentistry faculties were examined to cover the 2020-2021 academic year (fall semester of 2020 and spring semester of 2021). Content analysis was conducted on the data provided as a result of the research. The curriculums were examined in terms of the presence of a communication course, the number of courses, whether they are compulsory or elective, course hours, the semester in which they are given and the field of expertise of the instructor teaching the course, and state and foundation universities were compared on these points. Results: The results of the study showed that there were communication courses at a rate of 42.7% in state universities and 8% in foundation universities and they are mostly in the elective course category (81.8% in the state and 69.2% in the foundation). 20 out of thirty-six (36) elective communication courses in state universities (55.6%) and 2 out of 9 elective communication courses in foundation universities (22.2%) have been opened. It was determined that 28 out of 44 courses in state universities (20 elective, 4 compulsory, 1 compulsory elective, 3 unknown types) (63.6%) and 6 out of 13 courses (4 compulsory, 2 elective) in foundation universities are actively taught (46.2%). It has been determined that the communication course is mainly given as 1 hour per week (54.5%) in state universities, 14 hours in total, and 2 hours per week in foundation universities (69.2%), 30 hours in total and that the courses are mostly taken in the second year in all faculties. It was revealed that only six instructor teaching communication courses were experts in the field of communication (all at state universities) and that the courses were generally taught by dentist/physicians. The study recommends that communication education should be included in dentistry curriculum as a compulsory part, be expanded throughout the curriculum, and be taught by communication experts, and the content of the course should be determined in coordination with a physician.

Keywords: Communication Skills, Dentist-Patient Communication, Curriculum, Communication Education

Presentation ID / Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0004-0224-7186

| 69

Ameliyathanelerde Çalışan Sağlığı ve Güvenliği

Researcher Ecem Sivacı¹, Asst. Prof. Dr. Nihal Ünaldı Baydın¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

**Corresponding author: Ecem Sivacı*

Özet

Sağlık çalışanları çalıştıkları birimlere göre her gün farklı tehlikelerle karşılaşmakta ve bazı iş kazaları yaşamaktadırlar. Ameliyathaneler çalışan sağlığı için, fazla kimyasal kullanımı, çok çeşitli kesici, delici cerrahi alet ve cihaz kullanımı, ortamın ergonomisi, radyasyon, cerrahi dumana maruz kalma, psikolojik olumsuzluklar gibi riskleri barındırmaktadır. Bu riskler ameliyathane çalışanlarında uzun dönemde, kas, iskelet hastalıkları, varis, fitik, el, ayak, bilek rahatsızlıkları, tiroit nodüllerinde artma ve malignite gibi sorunlar doğurmaktadır. Bu durum ise çalışanları fizyolojik ve buna bağlı psikolojik açıdan olumsuz etkilerken çalışan memnuniyetini de azaltmaktadır. Bununla beraber çalışanların sağlığının olumsuz şekilde etkilenmesi ise hastaların aldıkları bakımın sürekliliğini bozarken hasta memnuniyetini de azaltmaktadır. Çalışanların bireysel olarak aldığı, koruyucu ekipman kullanma, ağır kaldırırken gerekli önlemleri alma, cerrahi alet ve cihazları doğru bir şekilde kullanma gibi koruyucu önlemler riskleri daha aza indirmektedir. Hastane yönetimi tarafından ise, ameliyathanedeki riskler açık bir şekilde belirlenip, önlem almak için yapılacak uygulamalar ortaya koyulmalıdır. Ameliyathane ergonomisinin çalışanlara uygun bir şekilde tasarlanması, havalandırma ve aydınlatma sistemlerinin arızasız çalışması ve bunların denetiminin sürekli yapılması gerekmektedir. Ayrıca personellere, çalışan sağlığı ve güvenliği ve koruyucu önlemler ile ilgili eğitimler verilmesi, belli aralıklarla sağlık taramaları yapılması, iş yükünün azalması için çalışan personel sayısının artırılması ve malzeme eksiklerinin giderilmesi önerilmektedir. Çalışan sağlığının ve güvenliğinin sürdürülmesi, iş kazalarının azalmasını sağlarken sunulan sağlık hizmetinin ise daha nitelikli olmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ameliyathane, Çalışan Sağlığı, Meslek Hastalıkları.

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-8320-6563

| 70

Hemodiyaliz Tedavisi Uygulanan Hastalarda Umut

Researcher Yağmur Özmen¹ , Asst. Prof. Dr. Zülfünaz Özer¹

¹*Istanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi*

**Corresponding author: Yağmur Özmen*

Özet

Umut, amaca yönelik karar verme, bu amaca hizmet eden yollar planlama ve kendini motive ederek planladığı yolları kullanmaya ilişkin bireyin algıladığı kapasiteyi ifade eden bilişsel bir yapıdır. Umut, kişinin geleceğe uyumu için ona güç veren, gelecekle ve yaşantısıyla ilgilenmesini ve yaşamında anlam bulmasını sağlayan, etkili bir başa çıkma yöntemidir. Umut, kronik hastalıkların tedavisine uyum sağlamasına yardımcı olan çok boyutlu, evrensel ve dinamik bir yapıdır. Aslında umut, bireylerin fırsatları, yolları, olası ve spesifik hedefleri aradığı bilişsel bir süreçtir. Umut, bireylerin hastalıktan kaynaklanan karanlığın üstesinden gelmelerine ve olumsuz olaylarla mücadele etme becerisine sahip olmalarına yardımcı olmaktadır. Zamanla değişen ve gelecekte hedeflere ve sonuçlara ulaşılmasını kolaylaştıran karmaşık bir düşünce, duygu ve işlevler sürecidir. Umut, bireylerin zihinsel acılarını azaltmasına, yaşam kalitelerini artırmasına ve fizyolojik, emosyonel, mental ve sosyal sağlıklarını geliştirmelerine yardımcı olmaktadır. Hayat kurtarıcı olmakla birlikte hemodiyaliz tedavisi, yarattığı fiziksel, psikolojik, sosyal ve ekonomik sorunlar nedeniyle hastaların umut düzeylerini olumsuz etkileyebilmektedir. Hastaların yaşamlarında umutlu olmanın anlamı son derece önemlidir. Çünkü bu tutum, onları, hastalığın teşhis edildiği andan potansiyel böbrek nakline kadar durumlarında iyileşme beklemeğe teşvik etmektedir. Bu bağlamda umut, sağlığın iyileşmesiyle ilişkilendirilmektedir. Hastayı, hastalığına zorlu bir tedavi bulmak için uzun mesafeler kat etmeye, çok sayıda invazif prosedürlere girmeye, yaşam tarzını, rutinini değiştirmeye ve durumu zayıflamış olsa bile tedaviye uymaya teşvik etmektedir. Umut, geleceğe dair olumlu bir beklentiye sahip olmak ve böbrek hastalığına uyum sağlamak için baş etme stratejisi olarak da tanımlanmaktadır. Hemodiyaliz tedavisi alan hastalarda umudun psikososyal sorunların kontrolünde önem taşıdığı, mortalite ve hastaneye tekrarlı yatışları etkilediği vurgulanmaktadır. Depresyon, üzüntü, belirsizlik, öfke ve nefret, hastaların umuda ulaşmalarına engel olan temel kaygılardır. Bu nedenle klinik tedavinin yoğun olduğu hemodiyaliz hastalarında umut durumunun değerlendirilmesi önemlidir. Hemodiyaliz hastalarına bakım veren hemşirelerin, bakım verirken bu bireylerin umut duygularını göz önünde bulundurmaları gerekmektedir. Çünkü hastalık ve tedavilerle baş edenler için bu kavram son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hemodiyaliz, Hasta, Hemşire, Umut

Presentation ID / Sunum No= 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1619-284X

| 71

Kardiyovasküler Hastalıklar ve D Tipi Kişilik

Researcher Burak Çağlar¹, Asst. Prof. Dr. Zülfünaz Özer¹

¹*İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi*

**Corresponding author: Burak Çağlar*

Özet

Kardiyovasküler hastalıklar (KVH), koroner arter hastalığı (KAH), enflamatuvar, ritimsel ve iletilimsel anomaliler, periferel,vasküler bozukluklar ve hipertansiyon olarak ele alınır. KVH, dünyada en sık kronik hastalıklardır. 2019’da KVH’lar dünyada 18,6 milyon kişinin ölümüne neden olmuştur. Bu ölümlerin üçte biri 70 yaşın altındaki bireylerde görülmektedir. Ülkemizde KVH’lar, bulaşıcı olmayan hastalıklar içinde mortalitenin birincil sebebidir. Türkiye İstatistik Kurumuna göre 2021’de ülkemizde en önemli ölüm sebebi %33,4 ile KVH’lardan kaynaklanmaktadır. D tipi kişilikli KVH vakalarında prognoz olumsuzdur. D tipi kişilikten son keşfedilen kişilik türüdür. D tipi kişilikte sıklıkla rastlanan özellikler, olumsuz düşünceler kapılma, depresiflik, hislerini dışa yansıtamama, anksiyete ve hostilitedir. D tipi kişilikte negatif duygulanımdan dolayı bireyi daha fazla etkilenir. Sosyal engellemede duygulardan doğan davranışlar etkili olur. Bireyler ilişkilerinde ilgi görememe kaygısı yaşarlar. Böylelikle sosyal içe kapanıklık tetiklenir. Sosyal içe kapanıklık insan ilişkilerinde gerilemeyi beraberinde getirir. Sosyal içe kapanıklığın doğurduğu olumsuz duyguların kardiyak olgular üzerindeki prognozu etkilediği öne sürülmektedir. KVH kökenli mortalite D tipi kişilikli bireylerde diğerlerinin aksine 6 misli fazla olduğu saptanmıştır. D tipi kişilikte KVH riskinin 3 kat arttığı belirtilmiştir. D tipi kişiliğe sahip insanların hastane başvurularını ihmal ettiği ve sıkça kardiyak semptom yaşadığı ifade edilmektedir. Bu yönleriyle D tipi kişilik KAH gelişimi açısından risk etkeni olarak görülmektedir. Hemşirenin temel rolü bakımdır ve bu rolü yerine getirirken hastanın mevcut tıbbi ve psikolojik boyutlarını da ele alarak hasta merkezli bir yaklaşım sergilemektedir. Bireylere gerek medikal gerekse ruhsal bakım vermede bakım verilen bireyin ruhsal özelliklerinin, kişilik özelliklerinin bilinmesi ve bu doğrultuda bakım verilmesi önemlidir. Anahtar Kelimeler: Kardiyovasküler Hastalıklar, D Tipi Kişilik, Hasta, Hemşire.

Anahtar Kelimeler: Kardiyovasküler Hastalıklar, D Tipi Kişilik, Hasta, Hemşire.

Presentation ID / Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2843-8392

| 72

Transkutanöz Elektriksel Sinir Uyarımının İyileştirici Gücü: Meme Cerrahisi Sonrası Etkileri Üzerine Sistematik Derleme

Arş. Gör. Seda Akutay¹, Dr. Öğr. Üyesi Hatice Yüceler Kaçmaz¹, Doç. Dr. Özlem Ceyhan¹

¹Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Kayseri/Türkiye

Özet

Amaç: Bu çalışma meme cerrahisi geçiren hastalarda transkutanöz elektriksel sinir stimülasyonu (TENS) kullanımının postoperatif hasta sonuçları üzerindeki etkilerini ortaya çıkarmak amacıyla yapılmıştır. **Arka plan:** Meme cerrahisi sonrası iyileşmeyi kolaylaştırmak için TENS terapi uygulanmaktadır; ancak, TENS'in ameliyat sonrası ağrıyı azaltma üzerindeki etkinliğini ortaya koyan randomize çalışmaların sistematik derleme ve meta analiz çalışmaları sınırlı sayıdadır. **Yöntem:** Bu çalışma, randomize kontrollü çalışmaların (RKÇ) sistematik bir derlemesidir. Bu çalışmada, 2013-2023 tarihleri arasında yayımlanmış, İngilizce dilindeki yayınlar Web of Science, PubMed, Scopus, EBSCO, ScienceDirect, Cochrane Central Register of Controlled Trials ve Wiley Online Library elektronik veri tabanlarından taranmıştır. İki bağımsız araştırmacı, revize edilmiş JBI yanlılık riski aracını kullanarak çalışmaların kalitesini değerlendirmiştir. Çalışmaya dahil edilecek randomize çalışmaların verileri Cochrane veri toplama aracı kullanılarak iki araştırmacı tarafından çıkarılmıştır. Bu çalışmada dahil edilen çalışmalarda yer alan müdahalelerin etkinliğini değerlendirmek için ortak etki büyüklüğüne katkılarının farklı olması nedeniyle rastgele etki modeli kullanılmıştır. Çalışmaların ortak etki büyüklüğünün hesaplanmasında Hedge's g kullanılmıştır. Çalışmalar arasındaki istatistiksel heterojenliği değerlendirmek için I^2 , Cochrane Q ve p değerlerine bakılmıştır. Bias riskini değerlendirmek için huni grafiği, yayım yanlılığını değerlendirmek için ise Egger regresyon testi ve kes ve doldur testi kullanılmıştır. Çalışmada veriler Comprehensive Meta-Analiz (CMA) (versiyon 4) yazılımı kullanılarak değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Literatür taraması sonucunda anahtar kelimelerle belirtilen veri tabanlarında toplam 251 makaleye ulaşılmıştır. Bu makalelerden 83 tanesi duplike olup dahil edilme kriterlerini karşılayan 15 makale incelemeye dahil edilmiştir. Bu makalelerden dört tanesinde meme cerrahisi sonrası ağrı yönetiminde TENS kullanımının etkileri ele alınmıştır. Hedge's g testi 0,25 (%95 CI -0.35-0.85, p=0.42) düşük etki çıkmıştır. Heterojenlik değerlendirmesinde I^2 değeri %85, Cochrane Q değeri 19,41 p<0,001 olarak bulunmuştur. Yayım yanlılığı açısından Egger regresyon testi 0,25 ve kes ve doldur testinde sıfır değeri bulunmuştur. **Sonuç:** Bu çalışmada, meme cerrahisi geçiren hastalara farklı TENS protokolleri kullanılarak ağrı yönetimi sağlanmıştır.

TENS kullanımının ayrıca, ameliyat sonrası ağrı yönetiminin sağlanması, hasta memnuniyetinin artması, analjezik tüketiminin azalması, ameliyat sonrası bulantı-kusma oranlarında azalma, hücresel bağışıklığın fonksiyonunun korunması, cilt duyarlılığında rahatlama üzerine olumlu etkileri olduğunu gösterilmiştir. TENS cihazlarının kullanılması, meme cerrahisi geçiren hastalara yönelik ağrı müdahalelerinin etkinliğini başarılı bir şekilde artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Cerrahisi, Transkütanöz Elektriksel Sinir Stimülasyonu, Ameliyat Sonrası Bakım

| 73

The Healing Power of Transcutaneous Electrical Nerve Stimulation: A Systematic Review on its Effects After Breast Surgery

Abstract

Aim: This study was conducted to determine the effects of transcutaneous electrical nerve stimulation (TENS) on postoperative patient outcomes in patients undergoing breast surgery. **Background:** TENS therapy has been used to facilitate recovery after breast surgery; however, systematic reviews and meta-analyses of randomized trials demonstrating the efficacy of TENS on postoperative pain reduction are limited. **Methods:** This study is a systematic review of randomized controlled trials (RCTs). We searched the electronic databases Web of Science, PubMed, Scopus, EBSCO, ScienceDirect, Cochrane Central Register of Controlled Trials and Wiley Online Library for English language publications published between 2013 and 2023. Two independent investigators assessed the quality of the studies using the revised JBI risk of bias tool. Data from the randomized trials to be included in the study were extracted by two researchers using the Cochrane data collection tool. To assess the effectiveness of the interventions included in the included studies in this study, a random effect model was used due to their different contributions to the common effect size. Hedge's *g* was used to calculate the common effect size of the studies. *I*², Cochrane *Q* and *p* values were used to assess statistical heterogeneity between studies. Funnel plot was used to assess the risk of bias, and Egger regression test and cut and fill test were used to assess publication bias. Data were analyzed using Comprehensive Meta-Analysis (CMA) (version 4) software. **Results:** As a result of the literature search, a total of 251 articles were found in the databases specified by keywords. Of these articles, 83 were duplicates and 15 articles that met the inclusion criteria were included in the review. In four of these articles, the effects of TENS use in pain management after breast surgery were discussed. Hedge's *g* test showed a low effect of 0.25 (95% CI - 0.35-0.85, *p*=0.42). In the heterogeneity assessment, *I*² value was 85% and Cochrane *Q* value was 19.41 *p*<0.001. In terms of publication bias, the Egger regression test showed a value of 0.25 and the cut and fill test showed a value of zero. **Conclusion:** In this study, pain management was provided to patients undergoing breast surgery using different TENS protocols. The use of TENS has also been shown to have positive effects on postoperative pain management, increased patient satisfaction, decreased analgesic consumption, decreased postoperative nausea and vomiting, preservation of cellular immune function, and relief of skin sensitivity. The use of TENS devices can successfully improve the effectiveness of pain interventions for patients undergoing breast surgery.

Keywords: Breast surgery; Transcutaneous electrical nerve stimulation; Pain; Postoperative care

Presentation ID / Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-6014-4793

| 74

Omurga Cerrahisi Sonrası Ağrının Yönetiminde Nonfarmakolojik Uygulamalar

Dr. Fatma Gündođdu¹, Ma. St. Veysel Cem Sezgin²

¹KTO Karatay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

²Konya Numune Hastanesi Nöroloji Yoğun Bakım Ünitesi

*Corresponding author: Veysel Cem Sezgin

Özet

Bilimsel ve teknolojik ilerleme ile birlikte cerrahi sonrası ağrı daha iyi yönetilebilir hale gelmiştir. Bütün bu gelişmelere rağmen diğer cerrahi türlerinde olduğu gibi omurga cerrahisi sonrası ağrının yönetiminde güçlükler yaşanabilmektedir. Bunun için ağrının yönetiminde farmakolojik tedavi ile birlikte non-farmakolojik girişimlerin uygulanması ağrının daha iyi yönetilmesine olanak sağlayabilmektedir. Omurga cerrahisi sonrası ise farmakolojik yöntemlerle birlikte egzersiz, hasta eğitim, aromaterapi gibi nonfarmakolojik yöntemlerinde birlikte kullanılması ağrının daha iyi kontrol edilmesi için önerilmektedir. Bu derleme omurga cerrahisi sonrası ağrının daha iyi kontrol altına alınmasında uygulanan nonfarmakolojik uygulamalara yönelik farkındalık yaratmak için yapılmıştır. Bu alana yönelik yapılan çalışmalar incelendiğinde cerrahi sonrası ağrının kontrolünde gevşeme terapisi, görsel-işitsel dikkat dağıtma, müzik terapisi, bedensel imgeleme gibi nonfarmakolojik girişimlerin uygulandığı görülmüştür. Miyofasiyal indüksiyon tedavisinin kronik bel ağrısı olan kişilerde ağrıyı etkili bir şekilde azalttığı ve yaşam kalitesini yükselttiği belirlenmiştir. Disk hernisi cerrahisi sonrası uygulanan progresif gevşeme egzersizlerinin ağrıyı azalttığı belirlenmiştir. Ayrıca egzersiz esnasında kullanılan okyanus sesinin hastaların ağrısını azaltarak uyku kalitesini olumlu etkilediği saptanmıştır. Nane yağı inhalasyonunun lomber distektomi ameliyatı sonrası hastalarda ağrı ve anksiyete düzeyini azalttığı görülmüştür. Multidisipliner ağrı yönetimi eğitiminin, spinal füzyon cerrahisi olan hastalarda ağrı azaltmada kullanılabilir bir yöntem olduğu sonucuna varılmıştır. Bu nedenle bu tür hastalarda güvenli ve farmakolojik olmayan bu yaklaşımın kullanılması önerilmektedir. Cerrahi öncesinde önerilen yatak içi egzersizlerinin ameliyat sonrası mobilizasyonda, hastanın ağrı düzeyini azalttığı, tespit edilmiştir. Cerrahi sonrası egzersiz programına ek olarak bilişsel terapini uygulanması olumlu sonuçlar açısından önerilmektedir. Pilates temelli egzersizlerde ağrıyı azaltmada etkisi olan nonfarmakolojik yöntemlerden birisi olarak önerilmiştir. Yapılan çalışmalar doğrultusunda omurga cerrahisi sonrası ağrının yönetiminde farmakolojik tedavinin yanısıra egzersiz, plates, progresif kas gevşeme egzersizleri, multidisipliner ağrı yönetimi eğitimi, aromaterapi gibi nonfarmakolojik girişimlerin etkili olduğu, bu nedenle nonfarmakolojik girişimlerin klinikte kullanımının artırılmasına ve etkinliklerinin kanıtlanmasına yönelik daha ileri çalışmalar yapılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Omurga Cerrahisi, Ağrı, Nonfarmakolojik Uygulama

Presentation ID / Sunum No= 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7468-8467

| 75

Tip 2 Diyabetli Bireylerde Hastalık Kabulünün Yaşam Doyumuna Etkisinde Siberkondri Düzeyinin Aracı Rolü

Asst. Prof. Dr. Necmettin ÇİFTÇİ¹, Asst. Prof. Dr. Metin YILDIZ², Lecturer Zeynep
YILDIRIM³

¹Muş Alparslan Üniversitesi

²Sakarya Üniversitesi

³Iğdır Üniversitesi

*Corresponding author: Zeynep Yıldırım

Özet

Bu çalışma, tip 2 diyabetli bireylerde hastalık kabulünün yaşam memnuniyetine etkisinde siberkondri düzeyinin aracı rolünü belirlemek amacıyla yapıldı. Yöntemler Araştırma kesitsel tanımlayıcı tipte tasarlandı. Araştırma tip 2 diyabetli 573 bireyle gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında "Kişisel Bilgi Formu, Hastalık Kabul Ölçeği, Yaşam Memnuniyeti Ölçeği ve Siberkondri Şiddet Ölçeği Kısa Formu" kullanıldı. Veriler SPSS 25.0, G*Power 3.1 ve R programlama dili 4.1.3 programları kullanılarak analiz edildi. Çalışmamız hastalık kabulünün yaşam memnuniyeti üzerinde olumlu bir etkiye sahip olduğunu ve %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir (katsayı = 0,2080, $p < 0,0000$). Hastalık kabulü ve siberkondrinin yaşam memnuniyeti üzerindeki doğrudan etkileri de %95 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlıdır. Hastalık kabulünün yaşam memnuniyeti üzerindeki doğrudan etkisi (katsayı = 0,1992, $p < 0,0000$) ve siberkondrinin olumsuz etkisi (katsayı = -0,0879, $p < 0,0000$) gözlemlendi. Çalışmamızda tip 2 diyabetli bireylerin hastalık kabul düzeyi arttıkça yaşam memnuniyetlerinin de arttığı belirlendi. Bireylerin siberkondri düzeylerindeki artışın yaşam doyumunu olumsuz etkilediği bulundu.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Hastalık Kabulü, Yaşam Doyumu, Siberkondri

The Mediating Role of Cyberchondria Level in the Effect of Illness Acceptance on Life Satisfaction in Individuals with Type 2 Diabetes

Abstract

This study was conducted to determine the mediating role of cyberchondria level in the effect of disease acceptance on life satisfaction in individuals with type 2 diabetes. Methods The research was designed as a cross-sectional descriptive type. The research was conducted with 573 individuals with type 2 diabetes. "Personal Information Form, Illness Acceptance Scale, Life Satisfaction Scale and Cyberchondria Severity Scale Short Form" were used to collect data. Data were analyzed using SPSS

25.0, G*Power 3.1 and R programming language 4.1.3 programs. Our study shows that illness acceptance has a positive effect on life satisfaction and has a statistically significant effect at the 95% confidence level (coefficient = 0.2080, $p < 0.0000$). The direct effects of illness acceptance and cyberchondria on life satisfaction are also statistically significant at the 95% confidence level. A direct effect of illness acceptance on life satisfaction (coefficient = 0.1992, $p < 0.0000$) and a negative effect of cyberchondria (coefficient = -0.0879, $p < 0.0000$) were observed. In our study, it was determined that as the disease acceptance level of individuals with type 2 diabetes increased, their life satisfaction also increased. It was found that the increase in individuals' cyberchondria levels negatively affected life satisfaction.

Keywords: Diabetes, Illness Acceptance, Life Satisfaction, Cyberchondria

Presentation ID / Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-3252-7718

| 77

Yapay Zekâ ve Hemşirelik

Researcher Ümran Yeşim Öztürk¹, Asst. Prof. Dr. Nihal Ünaldı Baydın¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

**Corresponding author: Ümran Yeşim Öztürk*

Özet

Günümüzde teknolojik gelişmelere bağlı olarak yapay zekâ her alanda kullanıma hazır hale gelmiştir. Yapay zekânın sunduğu avantajlar sayesinde yaygınlaştığı alanlardan biri sağlık hizmetleridir. Sağlık hizmetlerinde görülen hataların ve olumsuzlukların yapay zekâ kullanımına bağlı olarak azalacağı ve verimliliğin artacağı belirtilmektedir. Sağlık hizmetlerinde oldukça büyük bir yere sahip olan hemşirelik hizmetlerinde de yapay zekânın kullanımına dair birçok örnek görülmektedir. Örneğin, yapay zekânın iki alt uygulaması olarak sanal ve fiziksel uygulamalar hemşirelik hizmetlerinde kullanılmakta olup sanal uygulamalar deneyerek öğrenmeyi amaçlarken fiziksel uygulamalar daha çok tıbbi cihazları ve robotları kapsamaktadır. Bu yapay zekâ örneklerinden robot teknolojilerinin hemşirelik alanında yaygınlaşması ile hemşirelerin fiziksel iş güçlerinin azaltılması ve sağlık hizmetleri süresince fiziksel yaralanmaların önlenmesi amaçlanmaktadır. Bununla birlikte yapay zekâ hasta başında kullanıldığı zaman, hemşirelerin iş dışındaki yükü hafifletmekte ve hastayla ilgili bakım sürecine daha fazla vakit ayırabilmektedir. Bakım sürecinin başlangıcından itibaren yapay zekâ, doğru verilerin toplanması, doğru hemşirelik tanımlarının belirlenmesi, bakım planlamalarının yapılması gibi kademelerde birçok avantaj sağlamaktadır. Hemşirelik uygulamalarında avantajlarının yanı sıra dezavantajları olan yapay zekânın bakım süreci boyunca ahlaki ve manevi değerlerin ön planda olmasına bağlı olarak yapay zekâ robotlarının kullanımı ile birlikte etik ve ahlaki sorunlar da tartışılmaya başlanmıştır. Yapay zekâ teknolojilerine ilişkin hemşirelik alanında yapılan araştırmalarda son on yılda artış görülmekte ve bu araştırmalar bakıma yardımcı olma ve bakımı iyileştirme konularına dair ilerleme göstermektedir. Yapay zekânın sağlık alanında kullanımının artmasına yönelik teknolojik donanımların sağlanması ve bununla birlikte sağlık bakımında kilit rol oynayan başta hemşireler olmak üzere tüm sağlık çalışanlarının yapay zekâ teknolojisi konusunda hizmet içi ve dışı eğitimlerle sürekli eğitimlerinin sağlanması önemli görülmüştür. Bu alanda ilerleme kaydedebilmek için de öncelikle yapay zekâ teknolojilerinin üretilip, yine bu alanda yatırımlar yaparak gelişim gösterilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Hemşirelik, Sağlık Hizmetleri, Yapay Zekâ

Presentation ID / Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9561-8994

| 78

Kanser Tedavisinde Doğal Kaynaklı İlaç Adayı Moleküller

Assist. Prof. Dr. Nadire Özenver¹

¹Hacettepe Üniversitesi

Özet

Önde gelen ölüm nedenlerinden biri olan kanserin önlenmesi ve tedavisinde doğa, sahip olduğu olağan üstü çeşitlilik ile potansiyel ilaç adayı moleküllerin geliştirilmesinde yadsınamaz bir kaynak oluşturmaktadır. 1981 ila 2014 yılları arasında Birleşik Devletler Gıda ve İlaç Dairesi (FDA) tarafından kanser alanında onaylanan ilaçların çok büyük bir kısmı doğadan köken almaktadır. Son yıllarda in siliko uygulamalar ilaç araştırma ve geliştirme çalışmalarında zaman ve maliyet tasarrufu sağlayarak akılcı yaklaşımlar sunmaktadır. İn siliko ve in vitro yöntemlerin entegre edildiği araştırmalar doğal kaynaklı potansiyel antikanser ilaç adayı moleküllerin geliştirilmesinde önemli bir yaklaşımdır. Sunum kapsamında in siliko yöntemlerin in vitro yöntemlerle entegre edilmesi ile multipl myelomda etkili olabilecek doğal kaynaklı ilaç adayı moleküllerin keşfini hedefleyen araştırma projesinden söz edilmiştir. İn siliko sanal tarama ve moleküler doking çalışmalarına dayalı olarak bir aurora kinaz A inhibitörü olarak tanımlanan deskloroklorotrisinin multipl myelom hücreleri üzerindeki in vitro aktivitesi mekanizma temelinde deneysel olarak doğrulanmıştır. Ayrıca, deskloroklorotrisinin etki mekanizması hücre siklusu analizi, microscale thermophoresis deneyleri ve ayrıca floresans mikroskopunda mikrotübüller üzerindeki etkilerinin araştırılması ile tayin edilmiştir. İn siliko ve in vitro yaklaşımların birlikte kullanılması, doğal ürünlerin kanserde hedef moleküllerinin etkin bir şekilde belirlenmesini sağlamaktadır ve ileriye dönük çalışmalar için dikkate değer bilimsel kanıtlar oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İn Siliko, in Vitro, Biyoinformatik, Doğal Kaynaklı İlaç, İlaç Keşfi

Natural Drug Candidate Molecules in Cancer Therapy

Abstract

Nature, with its extraordinary diversity, constitutes an undeniable source for the development of potential drug candidate molecules in the prevention and treatment of cancer, one of the leading causes of death. The majority of drugs approved by the United States Food and Drug Administration (FDA) in the field of cancer between 1981 and 2014 originate from nature. In recent years, in silico applications have offered rational approaches by saving time and cost in drug research and development studies. The research integrating in silico and in vitro methods is an important approach in the development of potential anticancer drug candidate molecules of natural origin. Within the context of the presentation,

research projects focusing on the discovery of natural drug candidate molecules that may be effective in multiple myeloma were mentioned by integrating in silico and in vitro methods. The in vitro activity of deschlorochlorotricin, identified as an aurora kinase A inhibitor based on in silico virtual screening and molecular docking studies, on multiple myeloma cells has been experimentally confirmed on a mechanism basis. Additionally, the mechanism of action of deschlorochlorotricin was determined by cell cycle analysis, microscale thermophoresis experiments, and also by investigating its effects on microtubules via fluorescence microscopy. The combined use of in silico and in vitro approaches enables the effective identification of target molecules of natural products in cancer and provides remarkable scientific evidence for prospective studies.

Keywords: In Silico, in Vitro, Bioinformatic, Natural Drug Candidate, Drug Discovery

Presentation ID / Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9146-3841

| 80

Okskarbazepinin Dorsal Kök Ganglion Nöronları Üzerindeki Elektrofizyolojik Etkileri

Asst. Prof. Dr. Feyza Alyu Altınok¹, Ph.d. Cand. Abderaouf Boubekka¹, Ph.d. Cand. Ahmed Hasan², Asst. Prof. Dr. Ilhem Dallali³, Prof.Dr. Nurcan Bektaş Türkmen¹

¹Anadolu University

²University of Camerino

³KU Leuven

*Corresponding author: Feyza Alyu Altınok

Özet

Patch clamp yöntemi, özellikle ağrı ilişkili çalışmalarda geçerliliği literatürde ortaya konmuş ve yaygın olarak kullanılan bir yöntemdir. Bu çalışmada, ağrılı uyaran iletiminde periferden santrale geçişte rol oynayan dorsal kök gangliyon hücreleri üzerinde okskarbazepin uygulamasının elektrofizyolojik etkileri değerlendirilmiştir. Primer hücre kültürü eldesi ile etkinin çalışıldığı biyolojik materyal direkt olarak deney hayvanlarından elde edilmiştir. Tüm hücre konfigürasyonun altında K⁺ akımlarının gözlemlendiği voltaj protokolü ile elde edilen kayıtlarda okskarbazepin uygulamasının (10 ve 100 micromolar dozlarda) istatistiksel olarak anlamlı (P < 0.5) inhibisyon oluşturduğu gözlemlenmiştir. Akım-voltaj eğrisinde ortaya konan veriler +100 mV değerinde zirve akımında inhibisyon göstermektedir. +100 mV'de K⁺ için akım-voltaj eğrisinde gözlenen inhibisyon, voltaj kapılı K⁺ kanallarının duyarsızlaşmasından (desensitizasyon artışı) kaynaklanabilmektedir. Desensitizasyon artışı sonucu, repolarizasyon sağlayan K⁺ akımlarındaki inhibisyon, hücrenin önce repolarizasyon sonra da depolarizasyon fazına geçmesini olumsuz yönde etkileyerek yeni aksiyon potansiyeli oluşumunu zorlaştırır. Böylece hücrenin uyarılabilirliği azalmış olur. Okskarbazepin'in gözlenen bu olası etkisi, ağrı iletiminde önemli rol oynayan bu nöronlarda, iletimi azaltıcı etki gösterdiğini işaret etmektedir. Bu durum ise olası analjezik etkileri ortaya koymaktadır. Bu çalışma ile ağrı üzerine olumlu etkileri diğer çalışmalarda gösterilmiş olan fakat halen tam olarak kanıtlanmamış durumdaki farmakolojik ajan okskarbazepin'in etki mekanizmasının incelenmesi hedeflenmiştir. Primer dorsal kök gangliyon nöronları üzerinde potasyum akımlarında inhibisyon, ağrı transmisyonunda baskılamaya neden olmaktadır. Bu çalışma ile okskarbazepin'in klinikte ağrı ilişkili durumlarda değerlendirilmesi adına olumlu sonuçlar ortaya konmuş olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Patch Clamp Yöntemi, Elektrofizyoloji, Okskarbazepin, Dorsal Kök Ganglion

Electrophysiological Effects of Oxcarbazepine On Dorsal Root Ganglion Neurons

Abstract

The patch clamp is a widely used method whose validity has been demonstrated in the literature in pain-related studies. In this study, the electrophysiological effects of oxcarbazepine administration on dorsal root ganglion neurons, which play a significant role in the transmission of painful stimuli from the periphery to the central, were evaluated. The biological material on which the effect was studied by obtaining primary cell culture was obtained directly from experimental animals. It was observed that oxcarbazepine administration (at 10 and 100 micromolar doses) produced statistically significant ($P < 0.5$) inhibition in the recordings obtained with the voltage protocol in which K^+ currents were observed under the whole cell configuration. The data presented in the current-voltage curve show inhibition at the peak current of +100 mV. The inhibition observed in the current-voltage curve for K^+ at +100 mV could be due to an increased desensitization of the voltage-gated K^+ channels. As a result of an increase in desensitization, the inhibition of K^+ currents that provide repolarization negatively affects the transition of the cell to the repolarization phase and then to the depolarization phase, making it difficult to form new action potentials. Thus, the excitability of the cell is eventually reduced. This observed possible effect of oxcarbazepine indicates that it has a conduction-reducing effect in these neurons, which play an important role in pain transmission. These findings reveal possible analgesic effects. In this study, it was aimed to examine the mechanism of action of the pharmacological agent oxcarbazepine, which has been shown to have positive effects on pain in other studies but has not been fully proven yet. Inhibition of potassium currents on primary dorsal root ganglion neurons causes suppression of pain transmission. With this study, positive results have been demonstrated for the clinical evaluation of oxcarbazepine in pain-related conditions.

Keywords: Patch Clamp Method, Electrophysiology, Oxcarbazepine, Dorsal Root Ganglion

Presentation ID / Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8757-2970

| 82

Van İlinde Haemophilus İnfluenzae İzolatlarında TEM-1 ve ROB-1 B- Laktamazların Varlığının Araştırılması

Assoc. Prof. Dr. Ömer Akgül¹

*¹1. Department of Pharmaceutical Microbiology, Faculty of Pharmacy, Van Yüzüncü Yıl University, VAN,
Turkey*

Özet

Amaçlar: Dört yıl boyunca devam eden çalışmamızda (2019–2023) toplum kökenli solunum yolu enfeksiyonu olan hastalardan izole edilen Haemophilus influenzae izolatlarının TEM-1 ve ROB-1 beta-laktamazları yönünden pozitifliklerinin belirlenmesi hedeflenmiştir. Yaygın olarak kullanılan antibiyotiklerin ise bu izolatlara karşı aktivitelerinin araştırılması amaçlanmıştır. **Materyal ve Metod:** 560 H. influenzae için, NCCLS sıvı besiyeri mikrodilüsyon metodolojisi kullanılarak MİK testi yapıldı. 364 β-laktamaz pozitif (BLP) H. influenzae için TEM-1 ve ROB-1 genleri Taqman PCR yöntemi kullanılarak tespit edildi. **Bulgular:** β-Laktamaz pozitifliği genel olarak %65 idi ancak bölümlere göre büyük farklılıklar gösteriyordu (birkaç bölümde <%10'dan iken Acil serviste %69.9 idi). TEM-1 ve ROB-1 BLP H. influenzae prevalansları sırasıyla %91.7 ve %7.6 idi ancak ROB-1 izolatlarının neredeyse tamamı Acil servis, Göğüs hastalıkları servisi ve Göğüs cerrahi servisin'de bulundu. ROB-1 izolatları, TEM-1 izolatlarına göre sefaklor (%31.4'e karşı %89.6) ve sefprozile (%44.2'ye karşı %93.9) karşı daha az duyarlıydı. İki grup arasında kloramfenikol, ko-trimoksazol ve tetrasikline duyarlılık oranlarında da farklılıklar bulundu. **Sonuçlar:** H. influenzae izolatlarında ROB-1 β-laktamaz servislerde az dağılım göstermesine rağmen sefaklor ve sefprozil'e karşı TEM-1 β-laktamazdan daha aktifti.

Anahtar Kelimeler: H. İnfluenza, TEM-1, ROB-1, Sefaklor, Sefprozil

Presentation ID / Sunum No= 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-9432-8710

| 83

Xanthoparmelia Stenophylla ve Xanthoparmelia Consersaliken Türlerinin Kimyasal Kompozisyonlarının ve Antioksidan Aktivitelerinin Belirlenmesi

Ma. St. Muhammed Enes Akovalı¹, Asst. Prof. Dr. Selen İlgün¹, Assoc. Prof. Dr. Gökçe Şeker Karatoprak¹, Dr. Zekiye Kocakaya²

¹Erciyes Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

²Kayseri Üniversitesi Safiye Çıkrıkçıoğlu MYO

*Corresponding author: Muhammed Enes AKOVALI

Özet

Bu çalışma, Türkiye'de yayılış gösteren *Xanthoparmelia stenophylla* ve *Xanthoparmelia conspersa* liken türlerinden elde edilen metanol ekstralarının antioksidan aktivitelerini ve kimyasal kompozisyonlarını araştırmayı amaçlamıştır. *Xanthoparmelia* türlerinin liken asidi miktarları, Yüksek Basıncılı Sıvı Kromatografisi yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlara göre en yüksek miktar Salazininik asit (164,81 mg/L) olarak tespit edilmiştir. *Xanthoparmelia stenophylla* ekstresinin toplam fenol içeriği (206,33±3,93 mg GAE/g ekstre) ve *Xanthoparmelia conspersa* ekstresinin toplam flavonoid miktarı (56,20±0,26 mg CA/g ekstre) belirlenmiştir. Antioksidan aktivite değerlendirme için DPPH (1,1-difenil-2-pikrilhidrazil) ve ABTS [2,2'-azino-bis (3-etilbenzathiazolin-6-sulfonik asit)] yöntemleri kullanılmıştır. İki liken türü de güçlü antioksidan aktivite göstermiştir. *Xanthoparmelia conspersa* ekstresinin daha yüksek DPPH radikalini süpürücü aktiviteye sahip olduğu ve ABTS radikalini bütün konsantrasyonlarda güçlü bir şekilde süpürebildiği belirlenmiştir. Bu çalışma "Bazı *Xanthoparmelia* Cinsine Ait Likenlerin Farmakognozik Açından İncelenmesi" başlıklı yüksek lisans tez projesinin (TYL-2023-13013) bir kısmının oluşturmakta olup çalışmalar devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Xanthoparmelia stenophylla*, *Xanthoparmelia conspersa*, Antioksidan, Fenol, Flavonoid

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9146-3841

| 84

Yeni Pirazolin Türevlerinin Olası Antinosiseptif Etkinliklerinin Araştırılması

Ph.d. Cand. Nour Abdullah Musaoğlu¹, Prof.Dr. Rana Arslan¹, Prof.Dr. Mehlika Dilek
Altıntop¹, Asst. Prof. Dr. Feyza Alyu Altınok¹, Prof.Dr. Nurcan Bektaş Türkmen¹

¹Anadolu University

*Corresponding author: Feyza Alyu Altınok

Özet

Ağrı, hastaların yaşam kalitesini ve üretkenliğini kısıtlayan global bir sağlık sorunudur. Radikal tedavisi mevcut olmayan ağrı durumlarında kullanılan bir çok analjezik ajan mevcuttur, fakat bunların güvenlikleri ve yan etkileri konusunda ciddi endişeler bulunmaktadır. Bu durum da yeni ilaç adaylarının geliştirilmesi gerekliliğini öne çıkarmaktadır. Pirazolinlerin, antiinflamatuvar ve analjezik ajanlar olarak önem taşıdığı belirtilmektedir. Bu çalışma kapsamında, mevcut tedavilere alternatif olarak değerlendirilebilmesi yolunda veri elde etmek adına, yeni sentezlenen pirazolin türevi 14 adet bileşiğin periferik analjezik etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Test maddelerinin olası antinosiseptif özelliklerinin değerlendirilmesi için kullanılan bir yöntem olan % 0,6 asetik asit i.p. injeksiyonu ile indüklenen kıvranma testi kullanılmıştır. Her bir türevin (AE1-AE14) 0.1 ml içerisinde ve 10 mg/kg i.p. dozda uygulamasının 30 dakika sonrasında asetik asit enjeksiyonu gerçekleştirilmiş ve kıvranma testi uygulanmıştır. Pozitif kontrol grubuna ise 30 mg/kg dozunda diklofenak sodyum enjekte edilmiştir. Analjezik aktivitenin göstergesi, kıvranma sayısında azalma olarak kabul edilmektedir. AE-2, AE-3, AE-4, AE-7, AE-8, AE-9, AE-10, AE-11, AE-12 ve AE-14' ün asetik asit ile oluşturulan ağrı (kıvranma davranışı) davranışını farelerde istatistiksel olarak anlamlı derecede azaltarak potansiyel bir analjezik etki sağladığı gözlemlenmiştir (sırasıyla 63.64%, 63.64%, 53.16%, 60.91%, 50.44%, 52.25%, 73.64%, 59.09%, 51.35%, 69.55%). Gözlenen bu etki, bazı türevlerde diklofenak'ın ortaya koyduğu etkiye yakın bulunmuştur (%65.91). Elde edilen veriler ışığında, bu çalışma kapsamında değerlendirilen yeni pirazolin türevlerinin ağrı çalışmalarında değerlendirilmesi gerekliliği ortaya konmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pirazolin Türevi, Asetik Asit, Kıvranma Testi, Ağrı

Investigation of Possible Antinociceptive Activities of New Pyrazoline Derivatives

Abstract

Pain is a global health issue that restricts patients' quality of life and productivity. Although there are many analgesic agents available for pain conditions with no radical treatment, there are serious concerns regarding their safety and side effects. This underscores the necessity for developing new drug candidates. Pyrazoline derivatives have been suggested to be important as anti-inflammatory and analgesic agents. In this study, the aim was to investigate the peripheral analgesic effect of 14 newly synthesized pyrazolin derivatives to obtain data that could be considered as alternatives to current treatments. The writhing test induced by intraperitoneal injection of 0.6% acetic acid was used to evaluate the possible antinociceptive properties of the test substances. Each derivative (AE1-AE14) was administered at a dose of 10 mg/kg in 0.1 ml, followed by acetic acid injection and writhing test after 30 minutes. Diclofenac sodium was injected at a dose of 30 mg/kg to the positive control group. Reduction in writhing count was considered as an indicator of analgesic activity. AE-2, AE-3, AE-4, AE-7, AE-8, AE-9, AE-10, AE-11, AE-12, and AE-14 significantly reduced pain behavior (writhing behavior) induced by acetic acid in mice, providing a potential analgesic effect (63.64%, 63.64%, 53.16%, 60.91%, 50.44%, 52.25%, 73.64%, 59.09%, 51.35%, 69.55%, respectively). This observed effect in some derivatives was found to be close to the effect of diclofenac (65.91%). Based on the obtained data, the necessity for evaluating these new pyrazolin derivatives in pain studies was highlighted.

Keywords: Pyrazoline Derivative, Acetic Acid, Writhing Test, Pain

Presentation ID / Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-6483-6292

| 86

18-24 Yaş Arası Bireylerin Sağlık Okuryazarlığı İle Fiziksel Aktivite Düzeylerinin İncelenmesi

Ma. St. Buket Nur Yavuz¹, Assoc. Prof. Dr. Ayşe Göktaş²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Konya Beyhekim Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Buket Nur YAVUZ

Özet

Amaç: 18-24 yaş arasındaki üniversite öğrencilerinin sağlık okuryazarlığı ve fiziksel aktivite düzeylerini belirlemek ve aralarındaki ilişkiyi araştırmaktır. Yöntem: Kesitsel tipteki bu araştırma 21 Şubat- 3 Mart 2024 tarihleri arasında yapıldı. Çalışmaya 18-24 yaşları arasındaki 65 kişi dahil edildi. Öğrencilerin sağlık okuryazarlığı düzeyi “Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği- 32” ile, fiziksel aktivite düzeyi ise “Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi Kısa Formu” ile değerlendirildi. Verilerin özetlenmesinde tanımlayıcı istatistikler kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya 4’ü (%6.15) erkek, 61’i (%93.84) kız olmak üzere toplam 65 öğrenci katıldı. Öğrencilerin Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği-32 ortalaması $34,44 \pm 10,15$ olarak tespit edilmiştir. %15,38’inin sağlık okuryazarlığının yetersiz, %30,76’sının sorunlu-sınırlı, %26,15’inin yeterli ve %27,69’unun mükemmel olduğu belirlendi. Öğrencilerin 40’ının (% 61.53) fiziksel aktivite düzeyinin yetersiz, 16’sının (%24.61) yeterli ve 9’unun (%13.84) fiziksel olarak aktif olmadığı tespit edildi. Sonuç: Araştırmamızda katılımcıların büyük çoğunluğunun sağlık okuryazarlığı yetersiz olarak bulunmuştur. Yetersiz fiziksel aktivite düzeyi açısından, sağlık okuryazarlığı düzeyinin dikkatle değerlendirilmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Okuryazarlığı, Fiziksel Aktivite, Üniversite Öğrencisi

Presentation ID / Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6522-0918

| 87

Postpartum Dönemdeki Kadınlarda Gebelik Sırasında Klinik Pilates Yapma Durumlarına Göre Pelvik Taban Disfonksiyonu, Fonksiyonel Durum, Yorgunluk, Depresyon ve Yaşam Kalitesi Düzeylerinin Karşılaştırılması

Ma. St. Ceren Karapınar¹, Assoc. Prof. Dr. Manolya Acar¹

¹Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Ceren Karapınar

Özet

Bu çalışma gebelik sırasında klinik pilates eğitimi yapan ve yapmayan kadınların postpartum dönemde, pelvik taban disfonksiyonu, fonksiyonel durum, yorgunluk, vücut farkındalığı, bel ağrısı, depresyon ve yaşam kalitesi düzeylerinin karşılaştırılması amacı ile planlandı. Çalışmaya pilates eğitim grubu (n:34) ve kontrol grubu (n:35) olmak üzere postpartum 6.haftadaki 69 sağlıklı kadın katıldı. Pilates eğitim grubu, gebeliğinin en az 12 haftasında, haftada 2 seans klinik pilates yapmış annelerdi. Kontrol grubu ise gebeliğinde klinik pilates yapmamış annelerdi. Çalışmaya katılan tüm annelere sosyodemografik form, Vücut farkındalığı anketi (VFA), Pelvik taban distres envanteri (PTDE-20), Doğum sonrası yaşam kalitesi ölçeği (DSYKÖ), Edinburg doğum sonrası depresyon ölçeği (EDSDÖ), Doğum sonrası fonksiyonel durum envanteri (DSFDE), Çok boyutlu yorgunluk değerlendirme ölçeği (ÇBYDÖ) ve bel ağrısı için Vizüel analog skalası (VAS) uygulandı. Pilates eğitim grubu ile kontrol grubu kıyaslandığında, VFA ($Z=4.043$, $p<0.001$) ve DSYKÖ ($Z=3.283$, $p=0.001$) sonuçlarının pilates eğitim grubunda anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlendi. PTDE'nin alt boyutlarından sadece Kolorektal-anal Distres Envanteri (KRADE) kontrol grubu puan ortancasının, pilates eğitim grubundan anlamlı şekilde yüksek olduğu ($Z=2.180$, $p=0.029$), diğer alt boyutlar ve ölçek toplam puan ortancası açısından ise gruplar arasında anlamlı farklılığın olmadığı görüldü ($p>0.05$). EDSDÖ ($Z=4.641$, $p<0.001$) ve VAS ($Z=3.920$, $p<0.001$) puanı pilates eğitim grubunda anlamlı şekilde düşük çıktı. Sonuç olarak, postpartum dönemde, gebelikte klinik pilates eğitimi alan kadınların yaşam kalitesi ve vücut farkındalığı düzeylerinin daha yüksek, depresyon düzeyi, bel ağrısı şiddeti ve pelvik taban kolorektal- anal disfonksiyonlarının daha düşük olduğu görülür iken fonksiyonel durum ve yorgunluk düzeyleri fark yoktu.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Pilates, Postpartum Dönem, Pelvik Taban, Bel Ağrısı

Comparison of Pelvic Floor Dysfunction, Functional Status, Fatigue, Depression and Quality of Life Levels in Postpartum Women According to Clinical Pilates Practice During Pregnancy

Abstract

This study was planned to compare the levels of pelvic floor dysfunction, functional status, fatigue, body awareness, low back pain, depression, and quality of life in the postpartum period of women who performed and did not perform clinical pilates training during pregnancy. 69 healthy women in the 6th week postpartum were carried out in the study including pilates training (n: 34) and control groups (n: 35). The Pilates training group were mothers who had performed 2 sessions of clinical pregnancy pilates per week during at least 12 weeks of their pregnancy. The control group was mothers who had not performed clinical pregnancy pilates. The sociodemographic form, Body awareness questionnaire (BAQ), Pelvic floor distress inventory (PFDI), Postpartum quality of life scale (PQLS), Edinburgh postpartum depression scale (EPDS), Postpartum functional status inventory (PFSI), Multidimensional fatigue assessment scale (MFAS) and Visual analog scale (VAS) for low back pain were applied. When the pilates training and control group were compared, it was determined that the BAQ ($Z=4.043$, $p<0.001$) and PQLS ($Z=3.283$, $p=0.001$) results were significantly higher in the pilates training group. Among the sub-dimensions of the PFDI, only the Colorectal-anal distress inventory (CRADI) median score of the control group was significantly higher than pilates training group ($Z=2.180$, $p=0.029$), while there was no significant difference between the groups in terms of other sub-dimensions and scale total score median ($p>0.05$). EPDS ($p<0.001$) and VAS ($Z=3.920$, $p<0.001$) scores were significantly lower in the pilates training group. In conclusion, it was observed that while women who performed clinical pregnancy pilates training had higher quality of life and body awareness levels and lower depression levels, back pain severity and pelvic floor colorectal-anal dysfunction functional status and fatigue levels did not differ from women who did not perform clinical pregnancy pilates training in the postpartum period.

Keywords: Pregnant, Pilates, Postpartum Period, Pelvic Floor, Low Back Pain

Presentation ID / Sunum No= 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5502-7011

| 89

Sporcu Çocuklarda Göreceli Yağ Kütlesi (RFM) Değerlerinin Diğer Antropometrik Vücut Kompozisyonu Ölçüm Yöntemleriyle Karşılaştırılması

Doç. Dr. Defne ÖCAL KAPLAN¹

¹Kastamonu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Antrenörlük Eğitimi Bölümü

Özet

Vücut kompozisyonunu belirlemek için kullanılan yöntemlerin pek çoğunda cinsiyet, ırk, yaş ve bölgesel yağlanma gibi faktörler göz ardı edilmektedir. Diğer taraftan bugünkü teknolojiyle en doğru sonuçları veren DXA, sualtı tartı metodu, MR gibi yöntemlerin, büyük çalışma gruplarına zor uygulanabilir olmaları, maddi açıdan sağladığı zorluklar, alan araştırmalarında verimli olarak kullanılamayacak oluşları araştırmacıları, en az bu yöntemler kadar geçerli ve duyarlı, daha kısa sürede, büyük kitlelere uygulanabilirliği yüksek ve cinsiyet, yaş, bölgesel yağlanma gibi kriterleri değerlendiren farklı yöntem arayışlarına itmekte ve antropometrik ölçümleri baz alan formül geliştirme çalışmaları yapılmaktadır^{1,2}. Ayrıca çocukluk ve ergenlik dönemlerinde, antropometrik ölçümlere dayanarak erişkinlikteki vücut yağ %'sinin tahmin edilebilirliği gibi çalışmalarla birlikte³; antropometrik ölçümlere dayanan vücut adipozite indeksi gibi verilerle kardiyovasküler risk faktörleri değerlendirmesi yapılabilmektedir⁴. Çalışmanın amacı; sporcu çocuklarda göreceli yağ kütlesi (RFM) değerlerinin diğer antropometrik vücut yağ ölçüm yöntemleriyle karşılaştırılması ve duyarlılığının belirlenmesidir. Yöntem: Çalışmaya yaş ortalamaları 10,5 yıl olan 70 kız ve yaş ortalamaları 11 yıl olan 96 erkek sporcu gönüllü olarak katılmışlardır. RFM hesaplamaları kızlarda; $79 - (22 \times (\text{boy uzunluğu/bel çevresi}))$, erkeklerde $74 - (22 \times (\text{boy uzunluğu/bel çevresi}))$ formülü kullanılarak yapılmıştır. Vücut adipoz indeksi; $(\text{kalça çevresi/boy uzunluğu}^{1.5} - 18)$, VKİ; (kg/m^2) vücut ağırlığının boy uzunluğunun karesine bölünmesiyle elde edilen formülleri kullanılmıştır. Elde edilen sonuçlar, SPSS 23.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Her denklemin sonuçları Kolmogorov-Smirnov testi kullanılarak normallik açısından test edilmiş, veriler ortalama, standart sapma ve ortanca (25. persentil-75. persentil) ile sunulmuştur. Antropometrik ölçümlerin her iki cinsiyette de parametrik varsayımların sağlandığı durumlarda ortalamalarını karşılaştırmak için Student's t-testi, sağlanmadığı durumlarda ortancalarını karşılaştırmak için Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Kullanılan ölçüm metotları arasındaki ilişkinin yönünü ve gücünü belirlemek için Pearson korelasyon analizi; yöntemler arası karşılaştırmalar Bland Altman analizi kullanılmıştır. 0,05'den daha düşük bir p değerinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu şeklinde tanımlanmıştır. Bulgular: sonuç olarak; tüm vücut yağ %'sini tahmin etmek için basit antropometrik ölçümler kullanarak geliştirilen doğrusal denklemler ile elde edilen sonuçların VKİ'den daha fazla gerçeği yansıttığı ve RFM hesaplamalarının diğer antropometrik vücut kompozisyonu hesaplama yöntemlerinden daha duyarlı bir metot olduğu ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Vücut kompozisyonu, göreceli yağ kütlesi (RFM), antropometrik ölçümler, sporcu çocuklar

Comparison of Relative Fat Mass (RFM) Values in Athletes With Other Anthropometric Body Composition Measurement Methods

Abstract

In many of the methods used to determine body composition, factors such as gender, race, age and regional fatness are ignored. On the other hand, methods such as DXA, underwater weighing method, and MRI, which give the most accurate results with today's technology, are difficult to apply to large study groups, have financial difficulties, and cannot be used efficiently in field research. This leads to the search for different methods that have high applicability to large masses and evaluate criteria such as gender, age, regional fatness, and formula development studies based on anthropometric measurements are being carried out^{1,2}. Also, childhood and adolescence During periods, cardiovascular risk factors can be evaluated with data such as body adiposity index based on anthropometric measurements³, along with studies such as the predictability of body fat percentage in adulthood based on anthropometric measurements⁴. The purpose of the study is to compare relative fat mass (RFM) values in athlete children with other anthropometric body fat measurement methods and to determine their sensitivity. Method: 70 female athletes with an average age of 10.5 years and 96 male athletes with an average age of 11 years participated in the study voluntarily. RFMP calculations in girls; It was made using the formula $79 - (22 \times (\text{height/waist circumference}))$, $74 - (22 \times (\text{height/waist circumference}))$ for men. Body adipose index; $(\text{hip circumference/height } 1.5 - 18)$, BMI; (kg/m^2) formulas obtained by dividing body weight by the square of height were used. The results obtained were analyzed using the SPSS 23.0 package program. The results of each equation were tested for normality using the Kolmogorov-Smirnov test, and data are presented with mean, standard deviation and median (25th percentile-75th percentile). Student's t-test was used to compare the means of anthropometric measurements in both genders when parametric assumptions were met, and the Mann-Whitney U test was used to compare the medians when parametric assumptions were not met. Pearson correlation analysis to determine the direction and strength of the relationship between the measurement methods used; Bland Altman analysis was used for comparisons between methods. A p value of less than 0.05 was defined as statistically significant. It has been demonstrated that the results obtained with linear equations developed using simple anthropometric measurements to estimate whole body fat percentage reflect more reality than BMI and that RFM calculations are a more sensitive method than other anthropometric body composition calculation methods.

Keywords: Body composition, relative fat mass (RFM), anthropometric measurements, athlete children

Presentation ID / Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1044-1013

| 91

Akut Apendisit Ön Tanısı ile Opere Edilen Olgularda İnsidental Apendiks Tümörleri

Dr. Erhan Eröz¹

¹Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, Sakarya
*Corresponding author: Erhan Eröz

Özet

Amaç: Kliniğimizde tek cerrah tarafından akut apandisit ön tanısıyla apendektomi uygulanan hastalarda insidental saptanan apendiks tümörlerinin sıklığını belirlemek, tedavi ve takip verilerini sunmak Bulgular: Sakarya Sadıka Sabancı Devlet Hastanesi'nde Ağustos 2019- Mart 2023 tarihleri arasında akut apandisit ön tanısıyla apendektomi yapılan 440 hastanın demografik özellikleri (yaş, cinsiyet), ameliyat yöntemi (konvansiyonel/laparoskopik), histopatolojik bulguları retrospektif olarak incelendi. Hastaların 296'sı erkek (%67), 144'ü (%33) kadındı ve yaş ortalamaları 33,17 (16-79) idi. Hastalardan insuflatör arızası nedeniyle konvansiyonel apendektomi yapılan 2 hasta hariç geri kalan 438'ine laparoskopik apendektomi uygulandı. Hastaların apendektomi piyeslerinin histopatolojik incelemesinde 3 hastada (%0.68) düşük dereceli müsinöz neoplazi saptandı. 3 hastanın 2'si kadın (%66), bir tanesi erkekti(%33). Bu hastalardan kadınların yaş ortalaması 37.5 (37-38) iken tek erkek hastanın yaşı 28 idi. Çalışmamızda %0.68 olarak saptanan apendektomi uygulanan hastalarda insidental apendiks tümörü saptanma oranı, literatürde çeşitli yayınlarda verilen %0.5 - %2 oranı aralığında ve literatürle uyumlu bulundu. Hastaların tamamında tümör apendiks distal ucundaydı ve cerrahi sınırlar negatifti. Bu yüzden ek cerrahi prosedüre gerek duyulmadan apendektomi yeterli görüldü ve hastalar yakın takibe alındı. Takipleri sırasında malignite yönünden ek tetkikler yapıldı ve bunların sonucunda patolojik bir bulguya rastlanılmadı. Sonuç: Apendektomi yapılan hastaların histopatolojik incelemelerinde nadir de olsa apendiks tümörü saptanabilir. Bu nedenle hastalar ameliyat öncesi mutlaka bilgilendirilmeli, ileri tetkik ve tedavi açısından hazırlıklı olunmalı ve ameliyat sonrası histopatolojik bulguları yakından takip edilmelidir

Anahtar Kelimeler: Apendektomi, Laparoskopi Apendektomi, Apendiks Tümörü

Incidental Appendiceal Tumors in Cases Operated With the Preliminary Diagnosis of Acute Appendicitis

Abstract

Aim: To determine the frequency of incidentally detected appendiceal tumors in patients who underwent appendectomy with the preliminary diagnosis of acute appendicitis by a single surgeon in

our clinic, and to present treatment and follow-up data. Results: The demographic characteristics (age, gender), surgical method (conventional/laparoscopic), and histopathological findings of 440 patients who underwent appendectomy with the preliminary diagnosis of acute appendicitis at Sakarya Sadika Sabancı State Hospital between August 2019 and March 2023 were retrospectively examined. 296 of the patients were male (67%), 144(33%) were female and their average age was 33.17 (16-79) years. Except for 2 patients who underwent conventional appendectomy due to insufflator malfunction, the remaining 438 patients underwent laparoscopic appendectomy. In the histopathological examination of the patients' appendectomy specimens, low-grade mucinous neoplasia was detected in 3 patients (0.68%). 2 of the 3 patients were female (66%) and one was male (33%). While the average age of the women among these patients was 37.5 (37-38), the age of the only male patient was 28. The incidental appendiceal tumor detection rate in patients who underwent appendectomy, which was found to be 0.68% in our study, was found to be within the range of 0.5% - 2% given in various publications in the literature and was consistent with the literature. In all patients, the tumor was at the distal end of the appendix and surgical margins were negative. Therefore, appendectomy was deemed sufficient without the need for additional surgical procedures and the patients were followed closely. During their follow-up, additional tests were performed for malignancy and no pathological findings were found. Conclusions: Although rare, appendiceal tumors can be detected in histopathological examinations of patients who underwent appendectomy. For this reason, patients should be informed before surgery, be prepared for further examination and treatment, and postoperative histopathological findings should be closely monitored after surgery

Keywords: Appendectomy, Laparoscopy Appendectomy, Appendiceal Tumor

Presentation ID / Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1243-2057

| 93

Altmış Beş Yaş ve Üzeri Hastalarda Kalça Kırıkları Ameliyatından Sonra Osteoporoz Farkındalığı ve Etkileyen Faktörler

Dr. Mehmet Yiğit Gökmen¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

Özet

Amaç: Osteoporoz, morbiditesi, yaşam kalitesi üzerine olan olumsuz etkileri ve sağlık sunucularında oluşturduğu finansal yük açısından önemli bir sağlık sorunudur. Bu çalışmanın amacı kalça kırığı (femur proksimal uç kırığı) nedeniyle cerrahi tedavi uygulanan 65 yaş ve üzeri hastalarda osteoporoz farkındalığı ve etkileyen faktörleri değerlendirmektir. Yöntem: Çalışmaya Ekim 2022-Ekim 2023 tarihleri arasındaki bir yıllık periyotta kliniğimize başvuran ve basit düşme gibi düşük enerjili travmalar sonrasında femur proksimal uç kırıkları nedeniyle cerrahi tedavi uygulanan 65 yaş ve üzeri toplam 100 (n=25 erkek, n=75 kadın) hasta dahil edildi. Hastaların çalışmaya katılım onayları alındıktan sonra osteoporoz farkındalığı ile ilgili bir anket uygulaması yapıldı. Bulgular: Hastaların %30'unda osteoporoz farkındalığının olduğu, %70'inin farkındalığının olmadığı bulunmuştur. Çalışmaya katılanların eğitim düzeylerine bakıldığında, %62'sinin hiç eğitim almamış veya ilkökul düzeyinde, %38'i ise ortaöğretim ve üzeri seviyede eğitim aldığı görülmüştür. Osteoporoz farkındalığı ile eğitim düzeyi arasında istatistiksel olarak pozitif korelasyon olduğu saptandı. Hastaların osteoporoz konusundaki bilgi kaynakları sorulduğunda doktorlar %62 oranı ile ilk sırayı aldı. Sonuç: Altmış beş yaş ve üzeri hastalarda osteoporoz farkındalığının olması, tedaviye erken başlanmasına olanak sağlayarak gelişebilecek diğer kırıkları önlemek açısından önemlidir. Çalışmamızda femur proksimal uç kırığı nedeniyle cerrahi tedavi olan hastalarda, osteoporoz farkındalık düzeyinin eğitim düzeyi ile yakından ilişkili olduğunu ve pozitif korelasyon gösterdiğini bulduk.

Anahtar Kelimeler: Kalça Kırıkları, Osteoporoz, Eğitim Düzeyi

Awareness of Osteoporosis and Affecting Factors After Hip Fracture Surgery in Patients Aged 65 Years and Older

Abstract

Objective: Osteoporosis is a significant health problem in terms of morbidity, adverse effects on quality of life, and financial burden on healthcare providers. The aim of this study was to evaluate the awareness and factors affecting osteoporosis in patients aged 65 years and older who underwent surgical treatment for hip fracture (proximal femur fracture). Method: A total of 100 patients aged 65 years and older (n=25 males, n=75 females) were admitted to our clinic during a one-year period between October 2022 and October 2023 and underwent surgical treatment for proximal end fractures of the femur after low-energy

trauma such as a simple fall were included in the study. After obtaining the consent of the patients to participate in the study, a questionnaire about osteoporosis awareness was administered. Results: It was found that 30% of the patients were aware of osteoporosis, and 70% were not. Regarding the educational level of the participants, 62% had no education or primary school education, and 38% had secondary education or higher. There was a statistically positive correlation between osteoporosis awareness and education level. When patients were asked about their sources of information about osteoporosis, physicians ranked first with 62%. Conclusion: Awareness of osteoporosis in patients aged 65 years and older is essential to prevent further fractures by allowing early initiation of treatment. Our study found that the level of osteoporosis awareness was closely related to the level of education and showed a positive correlation in patients who underwent surgical treatment for proximal femoral fracture.

Keywords: Hip Fractures, Osteoporosis, Education Level

Presentation ID / Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3198-4706

| 95

Ameloblastomlarda Klinik ve Histopatolojik Parametreler ile BRAF Ekspresyon Profiline Karşılaştırılması

Assoc. Prof. Dr. Remzi Arslan¹, Inst. Dr. Serenay Demirci², Inst. Dr. Ali Kağan Özen³

¹Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi

²Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi

³Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Remzi ARSLAN

Özet

GİRİŞ: Odontojenik tümörler, oromaksillofasial bölgenin epitelyal, ve mezenkimal hücrelerinden köken alan oldukça heterojen tümör grubudur. En sık ameloblastomlar gözlenir. Bu tümörler Benign olmalarına karşın lokal agresif büyür ve nüks oranı yüksektir. Etyolojilerinde çok çeşitli nedenler yanısıra bireysel genetik faktörlerinin olduğu belirtilmektedir. Çeşitli çalışmalarda değişik BRAF gen mutasyonları tanımlanmıştır. BRAF V600E mutasyonu ameloblastomların %80-90'ında rol oynadığı ve ameloblastomanın agresifliği ile ilişkili olduğu iddia edilmektedir. Bazı çalışmalarda BRAF overekspresyonunun lokalizasyon ve nüks ile ilişkili olduğu ileri sürülmüştür. Çalışmamızda kliniğimizden tanı alan ameloblastomlarda BRAF ekspresyonunun profilinin tespiti, klinik ve histopatolojik parametrelerle karşılaştırması amaçlandı. **YÖNTEM:** Çalışmamızda kliniğimizden tanı alan toplam 38 olgu dahil edildi. Olgular yaş, cinsiyet, tümör lokalizasyonu, tümör boyutu, tümör büyüme paterni, ve nüks göre sınıflandırıldı. Olgulara ait uygun bloklara immunhistokimyasal olarak BRAF V600E antikoruna uygulandı. Boyanma derecelendirilmesi, hiç boyanma yok yada %50den az zayıf boyanma negatif olarak (skor1) ve %10dan fazla güçlü yada %50den fazla zayıf boyanma (skor2) pozitif olarak değerlendirildi. BRAF'ın belirtilen parametrelerle ilişkisi için spearman korelasyon testi uygulandı. **BULGULAR:** Olguların 21'i erkek, 17'si kadın idi. Yaş ortalaması 40,78 ± 18,96 dir. En küçük yaş 16 ve en büyük 77 idi. 16'sının tümör boyutu 4 cm'den az ve 22'si 4 cm'in üzerinde idi. 34 olgu mandibular ve 4 olgu maksillar lokalizasyonda idi. Mandibula lokalizasyonlarının 14'ü sol mandibula ve 20'si sağ mandibula lokalizasyonlu idi. Olguların 9'u unikistik, 15'i foliküler, 7'si solid ve 6'sı multistikistik patern göstermekteydi. 1'i de ameloblastik karsinom tanılı idi. 10 olguda nüks mevcut idi. Yapılan immunhistokimyasal çalışmada olguların 6'sında boyanma izlenmedi. 32 olguda değişik derecelerde BRAF pozitifliği izlendi. BRAF pozitifliği ile nüks ($p<0,05=0,013$) ve mandibular lokalizasyon ($p<0,05=0,010$) arasında anlamlı ilişki tespit edildi. **SONUÇ:** Çalışmamız mandibular lokalizasyonlu ve nüks gösteren olgularda yüksek BRAF ekspresyonu göstermiştir. Bu bulguların özellikle nüks açısından önemli prognostik veri oluşturduğu ve bu olguların yakın takip edilmesi kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastoma, BRAF, Nüks

Presentation ID / Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4437-9860

| 96

Atipik Yerleşimli Benign Kemik Kitlesi: Fleksör Hallucis Longus Tendonuyla İlişkili Heterotropik Ossifikasyon

Assoc. Prof. Dr. Mustafa Karakaplan¹, Exp. Dr. Muhammed Köroğlu¹, Exp. Dr. Hüseyin Utku
Özdeş¹

¹Orthopaedics and Traumatology Department, Turgut Özal Medical Center, İnönü University Medical School
*Corresponding author: Hüseyin Utku Özdeş

Özet

Ektopik kemik oluşumuyla karakterize heterotropik ossifikasyon (HO), yumuşak dokularda görülen benign bir kitledir. Bulunduğu bölgeye göre bası semptomlarının dışında eklemlerle ilişkili olduğu zaman mekanik blok yaparak, eklem hareketlerinde kısıtlılık gibi semptomlar da oluşturur. Kalça ve dirsek eklemi tutulumu çok görülmesine rağmen, bazen atipik yerleşimde de görülebilir. Travma, kafa hasarı, spinal kord yaralanmaları HO gelişiminde iyi bilinen risk faktörleridir ancak nadir de olsa bilinen bir risk faktörü olmadan atravmatik vakalar saptanır. Biz 58 yaşında fleksör hallucis longus tendonuyla (FHL) ilişkili, nadir görülen bir non-travmatik HO vakasını sunuyoruz. Bir yıldır sağ ayak 1. parmakta ayakkabı giymekle oluşan ağrı ve 1.metatarsofalangial eklemden hareket kısıtlılığı bulunan bir kadın hastada ayak plantar yüzde bir kitle saptandı. Bulunan kitleye yönelik yapılan incelemelerde matür HO kitlesi olduğu belirlendi. Cerrahi olarak tedavi edilen bu vakanın bir yıllık takiplerinde ağrı ortadan kalkmıştır ve eklem hareketleri normale dönerek, tatmin edici sonuca ulaşılmıştır. HO vakalarının bir çoğu travmatik lezyonlar olsa da bizim olgumuzda olduğu gibi bazen idiyopatik olabilir ve ön ayakta FHL gibi bir tendona eşlik edebilir. Patonegezi ve etiyojisi üzerine halen birçok araştırma yapılan HO vakalarının, benign tümörlerle ayırıcı tanı oluşturması ve hatta malign tümörlerle karışmaması açısından nadir görülen kliniklerin paylaşılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ayak, Heterotropik Ossifikasyon, Fleksör Tendon

Benign Bone Mass With Atypical Localisation: Heterotropic Ossification Associated With Flexor Hallucis Longus Tendon

Abstract

Heterotopic ossification (HO), characterized by the formation of ectopic bone, is a benign mass observed in soft tissues. Depending on its location, it can cause symptoms beyond compression, such as mechanical blockage when associated with joints, leading to limitations in joint movements. While involvement of the hip and elbow joints is common, sometimes HO can also be observed in atypical locations. Trauma, head injury, and spinal cord injuries are well-recognized risk factors for HO

development. However, on rare occasions, non-traumatic cases are identified without any known risk factors. Here, we present a rare non-traumatic HO case associated with the flexor hallucis longus tendon (FHL) in a 58-year-old individual. In a female patient who had been experiencing pain in the first toe of her right foot while wearing shoes for a year, along with limited mobility in the first metatarsophalangeal joint, a mass was identified on the plantar surface of the foot. Further examinations revealed that the identified mass was a mature HO lesion. Surgical treatment was administered, and during the one-year follow-up, the pain subsided, and joint movements returned to normal, resulting in a satisfactory outcome. While many HO cases are associated with traumatic injuries, as in our case, they can sometimes be idiopathic and accompany tendons such as the FHL in the forefoot. Given the ongoing research on the pathogenesis and etiology of HO cases, it is important to share rare clinical cases for differential diagnosis with benign tumors and to prevent confusion with malignant tumors.

Keywords: Foot, Heterotropic Ossification, Flexor Tendon

Presentation ID / Sunum No= 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8008-4712

| 98

Beden Kitle İndeksinin Böbrek Nakli Sonuçları Üzerine Etkisi

Dr. Rasime Sevgi Cenan¹, Prof.Dr. Yahya Ekici²

¹Gazi Üniversitesi

²Medicana International İstanbul Beylikdüzü

*Corresponding author: RASİME SEVGİ CENAN

Özet

Amaç: Böbrek nakli yapılan hastalar arasında, beden kitle indeksi (BKİ) 25'in altında olan bireyler ile beden kitle indeksi 25'in üstünde olan aşırı kilolu ve obez bireylerin greft fonksiyonu, greft sağkalımı durumu, akut rejeksiyon atağı ve postoperatif komplikasyon sıklığı gibi verilerinin karşılaştırılması planlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmada Mart 2005- Eylül 2014 tarihleri arasında Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Ankara Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde canlı donörden böbrek nakli yapılan 323 erişkin hastanın verileri geriye dönük olarak değerlendirildi. BKİ'nin greft başarısızlığı için bağımsız bir risk faktörü olup olmadığı Cox oransal hazard regresyon modeli ile değerlendirildi. BKİ gruplarına göre greft sağkalım eğrileri Kaplan-Meier yöntemi ile gösterilmiş ve sağkalım eğrileri arasındaki fark log-rank testi ile değerlendirildi. Bulgular: Akut rejeksiyon atakları açısından değerlendirildiğinde, beden kitle indeksi 25'in üzerinde olan bireylerde rejeksiyon sıklığının arttığı izlenmiştir. Aşırı kilolu ve obez olan hastaların, normal kilodaki hastalara göre daha yüksek bir komplikasyon evresinde olduğu gösterilmiştir. Gecikmiş greft fonksiyonu, beden kitle indeksi 25 ve üzerinde olan bireylerde istatistiksel olarak anlamlı bir artış göstermektedir. Log-rank testi sonucuna göre normal kilolu hastaların aşırı kilolu veya obez hastalara göre medyan sağkalım zamanı istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek bulunmuştur. Sonuç: Böbrek naklinin başarısını etkileyen pek çok faktör bulunmaktadır. Bunların bir kısmı organ nakli alıcısına, bir kısmı da vericiye bağlıdır. Ayrıca teknik yöntemler ve tedavi protokolleri de bu süreçte etkilidir. Bu çalışmada, alıcının beden kitle indeksinin, böbrek nakli sonuçlarına etkili bağımsız bir risk faktörü olduğu gösterilmiştir. Ancak daha geniş hasta serileri ile planlanacak çalışmalar ile yağ dokunun transplantasyon immünolojisindeki rolü hakkında net çıkarımlar yapılması mümkün olacaktır. Anahtar Kelimeler:

Anahtar Kelimeler: Böbrek Transplantasyonu, Canlı Vericiler, Beden Kitle İndeksi, Malnutrisyon, Obezite

The Effect of Body Mass Index On Renal Transplantation Outcomes

Abstract

Objective: In this study, we planned to compare renal transplantation outcomes (graft function, graft survival, acute rejection episodes and postoperative complications) of patients with BMI < 25 to patients with BMI > 25. Material and Methods: A retrospective analysis was undertaken of 323 consecutive patients who received a renal transplant at Baskent University Ankara Hospital General Surgery Clinic from March 2005 to September 2014. Kaplan-Meier method was used to determine the survival rate, log rank was used to test to compare survival curves, and the independent association of BMI with survival was determined using Cox multivariate regression. Results: Our results showed that frequency of acute rejection episodes were higher in patients with BMI > 25. Overweight and obese patient had more severe postoperative complications than patient with BMI < 25. there was a higher incidence of delayed graft function in overweight and obese patients. Graft survival was significantly lower in patient with BMI > 25 patients compared to patients with BMI < 25 upon Kaplan Meier analysis. Conclusion: There are many factors that impact renal transplant outcomes. Some of those factors are recipient related and others are donor related. It's also known that technical and clinical differences have an effect on this process. In our study, we showed that body mass index is an independent risk factor on renal transplant outcomes but further studies are needed to confirm these findings on the role of adipose tissue on transplantation immunology.

Keywords: Renal Transplantation, Living Donors, Body Mass Index, Obesity

Presentation ID / Sunum No= 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2617-2591

| 100

Bir Üniversite Hastanesinin Mesane Tur Materyallerinde 10 Yıllık Ürotelyal Karsinom Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Ayşe Nur Keleş¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

ABD’de her yıl 72000’in üzerinde yeni tanı almış mesane kanseri görülmekte olup, 15000’den fazla insan bu hastalık nedeniyle ölmektedir. Hastaların %75’i noninvaziv veya lamina propriaya sınırlı invazyon ile prezante olurken, %25’inde muskularis propria invazyonu ve %5’inde ise metastatik hastalık görülmektedir. E/K oranı 3-4:1’dir. Bu farklılık sigara içme alışkanlığı ve çevresel maruziyetle ilişkili olarak ortaya çıkmaktadır. Mesane malign tümörlerinin yaklaşık %98’i epitelyal kökenli olup, bunların %90’ını ürotelyal karsinomlar (ÜK) oluşturmaktadır. En yüksek insidans 6-7. dekadlarda görülmektedir. Çalışmamızda Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi (DÜTF) Patoloji Anabilim Dalı arşivi taranarak 2014-2023 yılları arasındaki bütün mesane TUR materyallerine ait rapor verileri dokümanite edildi. Ürotelyal karsinom tanısı almış toplam 600 olgu tespit edildi. 600 olgunun 527’sinin erkek (%87,8), 73’ünün kadın (%12,2) olduğu ve E:K oranı 7:1 saptanmış olup, cinsiyet dağılımında belirgin erkek baskınlığı dikkati çekti. 600 olgudan 246’sının (%41,1) düşük dereceli ürotelyal karsinom (DDÜK), 354’ünün (%58,9) yüksek dereceli ürotelyal karsinom (YDÜK) tanısı almış olduğu belirlendi. DDÜKların 211’inin (%35,2) noninvaziv, 35’inin (%5,8) invaziv olduğu saptandı. YDÜKların ise 66’sının (%11) noninvaziv, 288’inin (%47,9) invaziv olduğu saptandı. DDÜK olgularının %86,2’sinin erkek, %13,8’inin kadın olduğu ve kadın oranının tüm olgular içerisindeki oranına kıyasla daha yüksek olduğu görüldü. YDÜK olgularının ise %89’unun erkek, %11’inin kadın olduğu ve erkek oranının tüm olgular içerisindeki oranına kıyasla daha yüksek olduğu görüldü. Yüksek dereceli ürotelyal karsinom olgularında belirgin erkek cinsiyet baskınlığı gözlemlendi. Non-invaziv YDÜK olgularının %93,9’unun erkek, %6,1’inin kadın olduğu görüldü. İnvaziv YDÜK olgularının %87,9’unun erkek, %12,1’inin kadın olduğu görüldü. Erkek oranının gerek non-invaziv gerek invaziv olsun yüksek dereceli tümörlerde çok daha yüksek olduğu saptandı. Yaş ortalaması tüm olgularda 64,7 iken, erkek olgularda 64,2 ve kadın olgularda 68,4 saptandı. DDÜK olgularında yaş ortalaması tüm olgularda 63,3 , erkek olgularda 62,5 ve kadın olgularda 68,6 saptandı. YDÜK olgularında yaş ortalaması tüm olgularda 65,6 , erkek olgularda 65,3 ve kadın olgularda 68,2 saptandı. Tüm olgular içerisinde DDÜK oranı %41,1 iken, YDÜK oranı %58,9 idi. DDÜKların %85,8’ini non-invaziv tümörlerin, %14,2’sini invaziv tümörlerin oluşturduğu görüldü. YDÜKların ise %18,7’sini non-invaziv tümörlerin, %81,3’ünü invaziv tümörlerin oluşturduğu görüldü. Literatürle uyumlu olarak YDÜKların DDÜKlara kıyasla çok daha yüksek oranda invazyon gösterdiği saptandı. Verilerimiz literatürle uyumlu şekilde ÜKlardaki erkek cinsiyet baskınlığını, yüksek dereceli ve/veya invaziv tümörlerde bu baskınlığın daha belirgin olduğunu, kadın yaş ortalamasının tümör derecesi ve invazyon durumundan bağımsız olarak erkek yaş ortalamasından daha yüksek olduğunu gösterdi. Literatürle uyumlu olarak yüksek dereceli tümörlerde invazyonun çok daha yüksek oranda görüldüğü saptandı. Çalışmamız epidemiyolojik nitelikte olup, çevre illerden çok sayıda

konsültasyon alan DÜTF Patoloji Anabilim Dalı'na ait ürotelyal karsinom verilerinin literatürle karşılaştırılarak benzerlik ve farklılıkların ortaya konması ve yerli literatüre katkı sağlanması hedeflendi.

Anahtar Kelimeler: Ürotelyal, Karsinom, Cinsiyet, Epidemiyolojik

Presentation ID / Sunum No= 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2468-4155

| 102

Donuk Omuz Kliniğini Taklit Eden Nadir Bir Vaka: İntraartiküler Osteokondrom

Exp. Dr. Kemal Şibar¹, Exp. Dr. Erkan Akgün¹

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Kemal ŞİBAR

Özet

Giriş: Osteokondromlar, benign kemik tümörlerinin %20-50'sini oluşturan en yaygın kemik tümörüdür. Proksimal humerus, tibia ve femurun ardından üçüncü en sık görülen bölgedir ve en sık metafize yerleşir. Genellikle asemptomatiktir ancak kırık, deformite, nörovasküler yapılara bası gibi komplikasyonların gelişmesiyle semptomatik de olabilir. Radyografi tanı için yeterli olsa da medüller devamlılığı ve kırıldak şapka kalınlığını değerlendirmek için BT ve MRG kullanılabilir. Küçük, asemptomatik kitlelerde takip yeterliyken, büyüyen, semptomatik kitlelerde rezeksiyon önerilmektedir. Bu bildiri donuk omuz kliniğini taklit eden nadir bir intraartiküler osteokondrom olgusunu sunuyoruz. **Olgu:** 52 yaşında kadın hasta sol omuzda 5 yıl önce başlayan ve 1 yıldır artan ağrı, hareket kısıtlılığı ile başvurdu. Travma öyküsü yok. Hastaya 5 yıllık süreçte donuk omuz ön tanısı ile iki defa eklem içi kortikosteroid enjeksiyonu uygulanmış ve iki defa fizyoterapi programına dahil edilmiş. Fizik muayenesinde sol omuz fleksiyonu 80, abduksiyonu 80 derece. Karşı taraf ile mukayeseli değerlendirildiğinde dış rotasyonda 30, iç rotasyonda 20 derece kısıtlılığı mevcuttu. Kas gücü ve nörovasküler muayenesi olağandı. Radyografide sol humerus anatomik boyun inferomedialinden köken alan kitle görüldü. Bilgisayarlı Tomografi kesitlerinde yine humerus anatomik boynundan köken alıp aksiller poşa doğru uzanım gösteren kitle izlendi. MRG'de medüller ve kortikal devamlılık izlendi, kırıldak şapka kalınlığı en kalın yerinde 5 mm olarak ölçüldü. Cerrahi sırasında proksimal humerus intraartiküler kısmından köken alan ve kapsül içinde inferomediale doğru uzanım gösteren kitle görüntülendi ve eksize edildi. Histopatolojik incelemede atipi, binüklat kondrosit, nekroz izlenmedi ve tanı doğrulandı. Osteokondrom'un eklem içi yerleşim göstermesi oldukça nadir görülür. Olgumuza histopatolojik değerlendirme sonucunda benign osteokondrom tanısı koyuldu. rezeksiyon sonrası omuz eklem hareket açıklığı ve fonksiyonları tamamen normale döndü. Hareket kısıtlılığının sebebinin kitle ve glenoid arasındaki direkt mekanik sıkışma ve kitlenin aksiller reseste sebep olduğu gerginlik olduğunu düşünüyoruz. **Sonuç:** Bu bildiri eklem hareket kısıtlılığı ve ağrı ile başvuran, tedaviden fayda görmeyen hastalarda eklem içi kitleleri de ayırıcı tanıda değerlendirmek gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İntraartiküler, Osteokondrom, Donuk Omuz

Presentation ID / Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2468-4155

| 103

Epileptik Nöbet Sonrası Bilateral Glenohumeral Eklem Kırıklı-Çıkığı: Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Kemal Şibar¹

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: Bilateral omuz çıkığı nadir görülen bir yaralanmadır. Sıklıkla epilepsi ve elektrik yaralanmaları sonrası görülür. Bilateral omuz kırıklı-çıkığı ise çok daha nadir bir yaralanmadır. Şu ana kadar literatürde bildirilen sadece birkaç olgu mevcuttur. Bu bildiride epileptik nöbet sonrası gelişen bilateral omuz kırıklı çıkığı olgusunu sunacağız. **Olgu:** 20 yıl önce epilepsi tanısı almış ancak takipsiz olan 36 yaşındaki erkek hasta, geçirilen jeneralize tonik konvulzif nöbet sonrası her iki omuzda ağrı sebebiyle başvurdu. Her iki omuz eklemi hareketlerinde kısıtlılık ve krepitasyon mevcuttu. Hastanın bilateral üst ekstremitte nörovasküler muayenesi olağandı. Çekilen direkt grafilerinde bilateral proksimal humerus kırığına eşlik eden bilateral omuz ekleminin anteriora dislokasyonu görüldü. Hastanın sol omzunun daha önce defalarca disloke olduğu, sağ omzunun ilk dislokasyonu olduğu öğrenildi. Kapalı redüksiyon sonrası kontrol grafiler ve bilgisayarlı tomografi tetkikleri görüldü. Sol proksimal humerus parçalı kırığı ve geçirilmiş habitüel omuz çıkıklarına bağlı glenoid anteriorunda kemik defekti izlendi. Sağ tarafta ise tuberculum majus kırığı görüldü. Nöroloji ve ilgili branş önerilerinin alınmasıyla medikal olarak stabilize edilen hasta için cerrahi kararı verildi. Sol omuz için deltopektoral yaklaşım sonrası proksimal humerus plağı ile kırık fiksasyonu sağlandı ve habitüel dislokasyonlara yönelik latarjet prosedürü uygulandı, Sağ tuberculum majus kırığı için transdeltoid yaklaşım sonrası kanüle vida ile fiksasyon sağlandı. Hastanın taburculuk öncesi ilgili branş konsültasyonları ile epilepsiye yönelik medikal tedavisinin düzenlenmesi sağlandı ve postoperatif 1.günde her iki omuz için de pasif egzersizler başlandı, sağ omuza 4.haftada sol omuza 6.haftada aktif egzersizler başlandı. Fizik tedavi ve rehabilitasyon takibi sonrası postoperatif 16.haftada her iki taraf için de tam kaynama izlendi, eklem hareket açıklıkları ise tam ve ağrısızdı, Postoperatif 1.yılında bulunan hastanın bu süreçte nöbet sıklığının oldukça azaldığı öğrenildi ve geçirilen yeni nöbetler sonrası tekrar omuz dislokasyonu izlenmedi. **Sonuç:** Epilepsi sonrası gelişen habitüel omuz çıkığı olgularında cerrahi tedavi iyi bir seçenektir. Tedavi başarısını yükseltmek için epilepsinin düzenli takibi ve medikal açıdan kontrol altında tutulması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Proksimal Humerus, Dislokasyon,

Presentation ID / Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5964-3778

| 104

Göğüs Duvarı Deformitelerinde Noninvaziv Tedavi Yöntemleri

Dr. Kadir Baturhan Çiflik¹

¹Kızıltepe Devlet Hastanesi Göğüs Cerrahisi Kliniği

Özet

Göğüs duvarı deformiteleri ergenlik dönemlerindeki büyüme atakları ile kendini belli etmeye başlar. Her 300-400 doğumdan birinde görüldüğü bildirilmektedir. Özellikle 2000’li yıllarda başlayan minimal invaziv teknikler bu deformitelerde altın standart tedavi olarak kabul edilmektedir. Teknolojik gelişmeler ve özellikle hasta popülasyonun adölesanlardan oluşmasından dolayı non-invaziv tedavi arayışları günümüzde hala devam etmektedir. Özellikle simetrik deformitesi olan ve minimal pektus ekskavatum hastalarında uygulanan vakum cihazları popülerdir. Pektus karinatum için tercih edilen ortezler asimetrik deformitesi olan hastalarda da başarılı sonuçlar vermektedir. Uzun dönem hasta sonuçlarını içeren geniş serili çalışmalar olmasa da göğüs duvarı deformiteleri için uygulanan non-invaziv tedavi seçenekleri umutlandırıcıdır. Hastaların uyumu ve deformitenin vasfına bağlı tedavi sonuçları değişiklik göstermektedir. Özellikle küçük yaştaki hastalarda vakum cihazına ve ortezlere olan uyumsuzluk tedavi başarısızlığında kilit rol oynamaktadır. Noninvaziv tedavilerin uzun dönem sonuçları netleşene kadar minimal invaziv cerrahi tedavi seçenekleri altın standart tedavi olarak kabul edilemeye devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: Pektus Ekskavatum, Pektus Karinatum, Göğüs Duvarı Deformiteleri

Noninvasive Treatment of Chest Wall Deformities

Abstract

Chest wall deformities begin to manifest themselves with growth spurts during adolescence. It is reported to occur in one in every 300-400 births. Minimally invasive techniques, especially in the 2000s, are considered the gold standard treatment for these deformities. Due to technological developments and the fact that the patient population consists of adolescents, the search for non-invasive treatment still continues today. Vacuum devices are especially popular in patients with symmetrical deformities and minimal pectus excavatum. Orthoses preferred for pectus carinatum also give successful results in patients with asymmetric deformity. Although there are no large series studies with long-term patient outcomes, non-invasive treatment options for chest wall deformities are promising.

Treatment results vary depending on patient compliance and the nature of the deformity. Especially in young patients, non-compliance with the vacuum device and orthoses plays a key role in treatment failure. Minimally invasive surgical treatment options will continue to be accepted as the gold standard treatment until the long-term results of noninvasive treatments become clear.

Keywords: Pectus Excavatum, Pectus Carinatum, Chest Wall Deformities

Presentation ID / Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-0273-1400

| 106

HIV Negatif Kaposi Sarkomu Olgu Sunumu

Dr. Oğuzhan Çöğürlü¹

¹T.C. Sakarya Sadıka Sabancı Devlet Hastanesi

Özet

Giriş: Kaposi sarkomu (KS), anormal vaskülarizasyon, inflamasyon, fibrozis ile karakterize nadir görülen anjiyoproliferatif bir malignitedir¹. İlk kez 1872 yılında Moritz Kaposi adlı Macar bir dermatolog tarafından tanımlanmıştır². Etiyolojide hastaların %95'inden fazlasında insan herpes virüs 8 (human herpes virus-8) rol oynamaktadır. Bununla birlikte hastalık gelişiminde genetik, immünolojik ve çevresel faktörlerin rol aldığı multifaktöriyel bir patogeneze söz konusudur³. Amaç: Kliniğimize kollarında oluşan lezyonlar nedeni ile başvuran ve KS tanısı alan hastayı sunmayı planladık. Olgu: 62 yaşında kadın hasta, son 2 senedir her iki kolda oval şekilli, eritemli, sert kenarlı, yüzeyi kırmızı-bordo renkli skuamla kaplı nodüller nedeni ile tetkik edildi. Eksizyonel biyopsi sonucunda immunohistokimyasal boyamada HHV8(+) KS tanısı konuldu. Hastanın HIV serolojisi, Hepatit B ve C virüsü antikorları, gonore ve klamidyaya PCR ve sifiliz serolojisi negatifti. HIV RNA kantitatif PCR negatif saptandı. Etiyoloji açısından sorgulandı, kronik ilaç kullanımı, immünsüpresyon veya organ transplantasyonu öyküsü yoktu. Torakoabdominal tomografi ve gastroskopi taramalarında patoloji saptanmadı. Lezyonların tümü cerrahi olarak eksize edilen hasta rekürrens açısından izleme alındı. Şu anda stabil seyretmektedir. Tartışma: KS'nin epidemiyolojik olarak 4 alt tipi tanımlanmış olup bunlar klasik (Sporadik, Akdeniz) tip KS, Epidemik (AIDS ilişkili) KS, endemik (Afrika tipi) KS ve iyatrojenik (immünoşüpresif) KS'dir⁴. Hastamızı klasik tip KS sınıfı olarak değerlendirdik. Bu olguda olduğu gibi literatürde nadir olmayan HIV negatif KS için etiyoloji ayrıntılı araştırılmalıdır. Hastalığın tedavisinde uygulanan lokal tedavi yöntemleri cerrahi, radyoterapi, kriyoterapi, lazer ve intralezyonel tedavilerdir^{5,6}. Biz hastamıza lezyonların sayısı ve lokalizasyonu nedeni ile cerrahi tedaviyi uyguladık. Tedavi seçenekleri hastanın serolojisi ve kliniği ile dermatoloji-onkoloji-cerrahi gibi branşların ortak kararı ile değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kaposi Sarkomu, HHV8, Immünsüpresyon, Malignite

Presentation ID / Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0001-0150-4521

| 107

Kahramanmaraş Depreminde Acil Serviste Toraks Travmalı Hastaya Yaklaşımı. Türkiye'de 06. Şubat 2023 Depremi

Prof.Dr. Tahir Şevval Eren¹, Dr. Mahmoud Koulou¹

¹Istanbul Medeniyet Üniversitesi

**Corresponding author: Mahmoud Koulou*

Özet

06 Şubat 2023 tarihlerinde Türkiye'yi vuran 7,6 ve 7.8 büyüklüğündeki deprem, son on yılın en ölümcül depremlerinden biri oldu. Amacımız, büyük Hatay depremi sonucu oluşan ezilme toraks travmalarının klinik profilini belirlemektir. Göğüs travmaları için 19 müdahalenin retrospektif bir incelemesi yapıldı. Cinsiyet dağılımı 8 kadın ve 11 erkek yaralı hastaydı. Pnömotoraks, Hemotoraks ve kot fraktürü en sık görülen üç patolojiydi. (%95) hastada pnömotoraks veya hemotoraks vardı. Hastanenin tıbbi personel ve görüntüleme yetenekleri tanılama yetenekleri açısından yetersiz olduğu için, Hastalar hastaneye başvurduktan sonra, hastanın klinik muayenesine ve Torasentez yapılarak hastalara özel tedavi (3 saat içerisinde 19 tane göğüs tüpü dreni) uygulandı. Aynı zamanda, tıbbi müdahale stratejileri planlanırken travmatik göğüs yaralanması da göz önünde bulundurulmalıdır. Depremde, yaralı hastaların klinik ve fiziksel muayenesine bağlı olarak, radyolojik görüntülemeye dayanmadan torasik cerrahi müdahalenin faydalarını tespit ettik.

Anahtar Kelimeler: Toraks Travma. Klinik Muayene. Kosta Fraktürü. Hemo-Pnömotoraks

**"Approach to a Thoracic Trauma Patient in the Emergency Department During the
Kahramanmaraş Earthquake. Turkey, 06 February 2023 Earthquake."**

Abstract

On February 6, 2023, a seismic event with magnitudes of 7.6 and 7.8 struck Turkey, becoming one of the deadliest earthquakes in the past decade. Our objective is to determine the clinical profile of crush thoracic traumas resulting from the major Hatay earthquake. A retrospective analysis of 19 interventions for chest traumas was conducted. The gender distribution comprised 8 female and 11 male injured patients. Pneumothorax, hemothorax, and rib fractures were the three most commonly observed pathologies. Pneumothorax or hemothorax was present in (95%) of patients. Due to inadequacies in the hospital's medical personnel and imaging capabilities for diagnostic purposes, after patients presented to the hospital, individualized treatment was applied based on clinical examination and thoracentesis (19 chest tube insertions within 3 hours). Simultaneously, traumatic chest injury should be considered when planning medical intervention strategies. In the earthquake, we identified the benefits of thoracic

surgical intervention without relying on radiological imaging, based on the clinical and physical examinations of injured patients.

Keywords: Thoracic Trauma, Clinical Examination, Rib Fracture, Hemo-Pneumothorax.

Presentation ID / Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5767-5007

| 109

**Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim
Dalı'nda 2010-2017 Yılları Arasında Tam Almış Seçili Olgularda
İntradermal Nevüs, Primer ve Metastatik Melanomlarda Mikrosatellit
İnstabilite ve İmmün Kontrol Noktası İnhibitörlerinden PD-L1 ve Galektin-
9 Arasındaki İlişkinin Araştırılması**

**Asst. Prof. Dr. Gizem Teoman¹, Assoc. Prof. Dr. Mustafa Emre Ercin², Prof.Dr. Şafak Ersöz¹,
Prof.Dr. Murat Livaoglu³, Prof.Dr. Feyyaz Özdemir⁴**

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi TC Sağlık Bakanlığı Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

³Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi

⁴Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Onkoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Gizem TEOMAN

Özet

Malign melanom, nöral krest kökenli, epidermis bazal tabakasında pigment üretmekle görevli melanositlerin malign transformasyonu sonucu gelişen genellikle konvansiyonel tedavilere dirençli, metastaz kapasitesi yüksek agresif bir neoplazmdir. Malign melanom gibi yüksek oranda mikrosatellit instabiliteye sahip ve mutasyon yükü fazla olan tümörler immünoterapiden daha fazla fayda sağlamaktadırlar. Melanom sıklığı diğer birçok kanser türüne kıyasla daha nadir olmasına rağmen yüksek mortalite oranları sebebiyle büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle melanomun önlenmesi ve erken tanı ile potansiyel tedaviye hızlı erişimin sağlanması için yapılacaklar önemlidir. Çalışmamızda 2010-2017 yılları arasında bölümümüzde tanı almış ve seçilmiş 100 olguda (İntradermal nevüs(n=10), primer(n=60) ve metastatik(n=30) malign melanom) immünohistokimyasal olarak MLH-1, PMS-2, MSH-2 ve MSH-6 sonuçları ve immün kontrol noktası inhibitörlerinden PD-L1 ve Galektin-9 arasındaki ilişkiye bakıldı ve olguların klinikopatolojik özellikleri ile karşılaştırıldı. Çalışmaya başlamadan önce Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu onayı alındı ve proje Karadeniz Teknik Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri destek fonu tarafından desteklendi. İstatistiksel olarak p<0,05 anlamlı kabul edildi. Çalışmamızda literatürle uyumlu olarak metastatik malign melanomlarda primerlere göre daha yüksek oranda mikrosatellit instabilite saptandı. Metastatik olgularda primerlere göre PD-L1 ve Galektin-9 ekspresyonu pozitifliği anlamlı olarak daha fazla bulundu. Mikrosatellit instabil vakalarda Galektin 9 ekspresyonunun daha fazla olduğu, PD-L1 ekspresyonunun ise tam tersi daha az olduğu görüldü. Mikrosatellit instabilite durumu, PD-L1 ve Galektin 9 ekspresyonunun sağkalımı literatürle uyumlu olarak olumlu yönde etkilediği görüldü.

Ancak istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç elde edilemedi. Hasta sayısının sınırlı sayıda olmasından dolayı istatistiksel olarak anlamlı sonuç elde edilemediği düşünöldü. Sonuç olarak metastatik olgularda, hem mikrosatellit instabilite oranının hem de PD-L1 ve Galektin-9 ekspresyonunun daha fazla olması, tümör immünojenitesi arttıkça immün kontrol noktası inhibitörlerinin daha fazla eksprese edildiğini ve bu hastaların immünoterapi ilaçlarından daha fazla fayda sağlayacağını düşündürmüştür. Çalışmamız anti-PDL1 immünoterapisi dışında Galektin-9'u hedef alan yeni tedavi seçeneklerini gündeme getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Malign Melanom, PD-L1, Mikrosatellit İnstabilite,galektin-9

Presentation ID / Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8647-5709

| 111

Larenksin Skuamöz Hücreli Karsinom Varyantlarının Klinik Özellikleri ve Sağkalım Sonuçları

Exp. Dr. Mitat Selçuk Bozhöyük¹, Assoc. Prof. Dr. Zahide Çiler Büyükkatalay Yıldız²

¹Bitlis Tatvan Devlet Hastanesi

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları

*Corresponding author: Mitat Selçuk Bozhöyük

Özet

Giriş: Skuamöz hücreli karsinomlar (SCC) larenksin en sık maligniteleridir. Literatürdeki larenks maligniteleriyle ilgili çalışmalarda genellikle SCC'lerin klinik özellikleri, tedavileri ve takiplerine odaklanılmaktadır. Çalışmamızda literatürde sınırlı sayıda çalışma ve vaka sayısı bildirilen larenks SCC varyantları değerlendirilmiştir. Yöntemler: Ocak 2010'dan Kasım 2022'ye kadar Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Kliniği'nde larenks biyopsisi, açık larengeal cerrahi ve transoral lazer cerrahisi uygulanan 816 hastanın tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Histopatolojik sonuçları SCC varyantları olan 33 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik bilgileri, klinikopatolojik özellikleri, video larengoskopi bulguları, radyolojik görüntüleri, cerrahi tedavi, adjuvan tedavileri, nüks durumu ve takip süreleri değerlendirildi. Bulgular: Hastaların 31 (%94)'i erkek, 2 (%6)'si kadındı. Yaş ortalaması 58,84'tü. Ortalama takip süresi 82 aydı. Tümör yerleşimi 20 (%60,7) hastada glottik, 8 (%24,2) hastada supraglottik ve 5 (%15,1) hastada glottik+supraglottikti. 22 (%66,7) hasta erken evre (T1-2), 11 (%33,3) hasta ileri evre (T3-T4) tümöre sahipti. 33 hastanın 13 (%39,4)'ü verrüköz SCC, 12 (%36,4)'si iğsi hücreli SCC, 6 (%18,2)'si bazaloid SCC, 1 (%3)'i papiller SCC ve 1(%3)'i kistik SCC'idi. 3 hastaya kemoradyoterapi (KRT), 1 hastaya radyoterapi (RT), 29 hastaya ise cerrahi tedavi (transoral lazer cerrahisi, açık parsiyel/total larenjektomi) uygulanmış olduğu görüldü. Cerrahi uygulanan 1(%3,4) hastada perinöral invazyon ve 2(%6,8) hastada cerrahi sınır pozitifliği mevcuttu. Cerrahi uygulanan hastaların hiçbirinde lenfovasküler invazyon izlenmedi. 7 hastaya adjuvan KRT (2'si bazaloid, 2'si iğsi hücreli, 2'si verrüköz, 1'i kistik tip), 1 hastaya (verrüköz tip) adjuvan RT uygulandığı saptandı. 3 (%6,4) hastada lokal nüks izlendi (2'si iğsi hücreli, 1'i bazaloid tip). 5 yıllık ortalama sağ kalım %87,9, hastalıksız sağ kalım %90,9 olarak belirlendi. Sağ kalım için, bağımsız prognostik faktörün cerrahi sınır pozitifliği olduğu görüldü. Sonuç: Çalışmada larenks SCC varyantlarının klinikopatolojik özellikleri incelendi. Cerrahi sınır pozitifliğinin sağ kalım için bağımsız prognostik faktör olduğu saptandı. Larenks SCC varyantlarının klinik özelliklerinin, tedavilerinin ve prognostik faktörlerin daha iyi anlaşılabilmesi için geniş katılımlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Larenks Tümörleri, Skuamöz Hücreli Karsinom, Verrüköz Karsinom, Spindle Hücreli Karsinom

Clinical Features and Survival Outcomes of Squamous Cell Carcinoma Variants of the Larynx

Abstract

Introduction: Squamous cell carcinomas (SCC) are the most common malignancies of the larynx. Studies on laryngeal malignancies in the literature generally focus on the clinical features, treatments and follow-up of SCCs. In our study, laryngeal SCC variants with a limited number of studies and cases reported in the literature were evaluated. Methods: We retrospectively reviewed the records of 816 patients who underwent laryngeal surgery at Ankara University Faculty of Medicine Ear Nose and Throat Clinic from January 2010 to November 2022. 33 patients whose histopathological results showed SCC variants were included in the study. The patients' clinicopathological features were then recorded. Results: 31 (94%) of the patients were male and 2 (6%) were female. The mean age was 58.84. The mean follow-up time was 82 months. Tumor location was glottic in 20 (60.7%) patients, supraglottic in 8 (24.2%) patients and glottic+supraglottic in 5 (15.1%) patients. 22 (66.7%) patients had early stage (T1-2) tumors and 11 (33.3%) patients had advanced stage (T3-T4) tumors. 13 (39.4%) patients had verrucous SCC, 12 (36.4%) patients had spindle cell SCC, 6 (18.2%) patients had basaloid SCC, 1 (3%) patient had papillary SCC and 1 (3%) patient had cystic SCC. It was observed that chemoradiotherapy was applied to 3 patients, radiotherapy was applied to 1 patient, and surgical treatment was applied to 29 patients. There was perineural invasion in 1 (3.4%) patient who underwent surgery and positive surgical margins in 2 (6.8%) patients. Local recurrence was observed in 3 (6.4%) patients. The 5-year overall survival rate was determined as 87.9%, and recurrence-free survival rate was determined as 90.9%. For survival, the independent prognostic factor was found to be surgical margin positivity. Conclusion: In the study, the clinicopathological features of laryngeal SCC variants were examined. Surgical margin positivity was found to be an independent prognostic factor for survival.

Keywords: Laryngeal Neoplasms, Squamous Cell Carcinoma Variants, Verrucous Scc, Spindle Cell SCC

Presentation ID / Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8903-9993

| 113

Lokal İleri Meme Kanserinde Tuvalet Mastektomi

Assoc. Prof. Dr. Turgut Anuk¹

¹*Sağlık Bilimleri Üniv. Erzurum Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD*

Özet

Amaç: Kadınlarda en sık görülen kanser türü meme kanseridir. Günümüzde, yüksek teknolojinin hayatımıza girmesi ve meme kanserinin farkındalığının artmasına rağmen ileri aşamada meme kanseri ile karşılaşmaktayız. Lokal ileri meme kanseri nedeniyle tuvalet mastektomi prosedürü uygulanan hastayı sunmayı amaçladık. **Olgu:** 53 yaşında kadın hasta son bir yıldır sağ memede önce ağrı ve şişlik daha sonra meme derisinde akıntı ve kanama şikayetleri Genel Cerrahi polikliniğine başvurdu. Özgeçmişinde herhangi bir hastalık öyküsü bulunmayan hastanın daha önce hiç evlenmediği ve çocuk sahibi olmadığı görüldü. İkinci derece akrabasında meme kanseri öyküsü olduğu aile anamnezinden anlaşıldı. Her hastalıkta olduğu gibi anamnezden sonra fizik muayane yapıldı. Yapılan muayenede sağ meme dış laterinde cilde infiltrate, yüzeysel nekrotik, kanamaya meyilli ve akıntılı tümöral lezyon olduğu görüldü. Radyolojik değerlendirmede standart görüntüleme yöntemi olan meme ultrasonografi ve mammografi ile her iki meme ve bölgesel lenfatikler değerlendirildi. Meme MR yardımı ile multisentrik ve multifokal odak taranması yapıldı. Pozitron Emisyon Tomografisi (PET-BT) kullanılması ile hem lenfatiklerin hem de uzak metastaz varlığı araştırıldı. Radyolojik değerlendirme sonrası memedeki tümör lezyondan kalın iğne biyopsisi (tru-cut biyopsi) ve patolojik inceleme yapılarak lokal ileri meme kanseri tanısı konmuştur. Hastaya gerekli bilgilendirme ve onam alındıktan sonra tuvalet mastektomi prosedürü yapılmıştır. Sonuç Dünyada meme kanseri bir halk sağlığı problemi olup, erken tanı ve tedavinin hayat kurtarıcı olduğu tartışmasıdır. Lokal ileri meme kanserinin tedavisi hemen her zaman multidisipliner yaklaşım gerekmektedir. Tuvalet mastektomi, tümör dokusunun aşırı büyümesi sonucu oluşan cilde infiltrasyon gibi durumlarda tümör yükünün azaltılması ve meme kanserine bağlı oluşan morbidite ve mortaliteyi azaltmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Lokal İleri Kanser, Meme Kanseri, Tuvalet Mastektomi

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0253-9950

| 114

Lomber İntradural Disk Herniasyonu İle Kauda Ekına Sendromu

Dr. Luay Şerifoğlu¹

¹Ümraniye Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

İntradural disk herniasyonu (İDH), tüm disk hernisi vakaları arasında %0,2-2,2'lik bir insidans ile çok nadir görülen bir durumdur. İDH'de kauda ekuine sendromu görülme sıklığı ekstradural herniasyona göre daha yüksektir. Ameliyat öncesi tanı zordur çünkü değişken klinik ve radyolojik bulgulara sahiptir. Sunumumuzda tekrarlayan kauda ekuina sendromuna neden olan intradural disk hernisi tanısıyla opere edilen diskopati olgusu gösterilmiştir. İntradural disk herniasyonu, kauda ekinalı olgularda hatırlanmalıdır özellikle de tekrarlayan lomber disk olgularında ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İntradural Disk Hernisi, Lomber Diskopati, Kauda Ekuina

Lumbar Intradural Disc Herniation With Cauda Equina Syndrome

Abstract

Intradural disc herniation (IDH) are very rare entities with an incidence of 0.2–2.2% among all cases of herniated discs. The incidence of cauda equine syndrome in IDH is higher than in extradural herniation. Preoperative diagnosis is challenging because of variable clinical and radiological variations. We presented a recurrent lumbar discopathy case operated for intradural disc herniation with cauda equina syndrome. Intradural disc herniation must be remembered cases with cauda equina especially in recurrent lumbar disc cases and differential diagnosis must kept in mind.

Keywords: Intradural Disc Herniation, Lumbar Discopathy, Cauda Equina

Presentation ID / Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8314-0572

| 115

Nadir Bir Vaka: Gardner Sendromu; Tanı, Tedavi ve Takip Sürecimiz

Dr. Ömer Faruk İnanç¹, Prof.Dr. Wafi Attaallah²

¹Anadolu Sağlık Merkezi Genel Cerrahi Kliniği

²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Kliniği

*Corresponding author: Ömer Faruk İnanç

Özet

Giriş Gardner Sendromu (GS) otozomal dominant kalıtılan, nadir bir hastalıktır. Kolonik olarak adenomatoz polipler ile, ekstra kolonik olarak yumuşak doku tümörleri (desmoid ve epidermoid), kafatası osteomları, diş yapısal bozuklukları, retinal pigment epitel hipertrofisi ile karakterizedir. Çalışmamızda, genel cerrahi kliniğine ishal şikâyeti ile başvuran ve GS olarak değerlendirilen hastanın takip ve tedavi sürecini olgu sunumu olarak paylaşmayı amaçladık. Vaka: 25 yaşında erkek hasta kliniğimize günde 4-5 kez olan ishal şikâyeti ile başvurdu. Anamnezinde 6 ay önce, patoloji sonucu desmoid tümör olarak raporlanan, retroperitoneal kitle ameliyatı dışında özellik yoktu. Abdominal bilgisayarlı tomografide (BT), mezenter içerisinde 2,5 cm kalınlığa ulaşan yumuşak doku dansitesinde kitlesel lezyon ve kitle çevresinde, boyutları 1,5 cm'e varan lenf nodları vardı. Yapılan üst gastrointestinal sisten endoskopisinde, mide korpusunda çok sayıda (>100) çeşitli büyüklüklerde polipler gözlemlendi. Patolojik incelemede korpus poliplerinin fundik gland tipinde olduğu ve displastik değişim olmadığı raporlandı. Kolonoskopide, rektumda, inen kolonda ve ileoçekal valv ve appendiks kökü çevresinde polipler görüldü. Bütün poliplerin patoloji sonucu tübülovillöz ve tubuler tipte konvansiyonel adenom olarak raporlandı. Hastanın retroperitoneal desmoid tümörüne ek olarak kolon ve rektum poliplerinin saptanması klinik olarak poliposiz sendromları şüphesi oluşmasına neden oldu. Tekrar yapılan ayrıntılı fizik muayenede hastanın kafatasında şişlikler saptandı ve beyin manyetik rezonans (MR) inceleme planlanarak beyin cerrahisi görüşü istendi. MR sonucunda kafatasında multiple osteomlar saptandı. Hastanın yapılan göz dibi muayenesinde GS göz dibi bulguları (pigmente alanlar) ile uyumlu lezyon saptanmadı. Hastaya multidisipliner yaklaşım ile "sorefenib" tedavisi başlanmasına karar verildi. İlaç başladıktan 3 ay sonra yapılan kontrolde abdominal BT'de kitle boyutunun ve bölgesel lenf nodlarının küçüldüğü raporlandı. Hasta remisyon döneminde olarak değerlendirildi ve sorefenib tedavi devam kararı verilerek 3 ay sonra kontrole çağrıldı. Sonuç: GS kolonik ve ekstra kolonik karakteristik tutulumları olan, klinik şüphe üzerine tanıya gidilen dolayısıyla ilk fizik muayene ve tanı yöntemlerinin oldukça önemli olduğu bir hastalıktır. Tanıdan sonra multidisipliner yaklaşım ile ele alınmalı, takip ve tedavi edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gardner Sendromu, Familial Adenomatöz Polipozis

Presentation ID / Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0007-5125-5301

| 116

Pcos'lu IVF Hastalarında Granüloza Hücrelerinde Akt Sinyali

Dr. Fuat Zaman¹

¹Diyarbakır Diyarlife Hastanesi

Özet

Soyut Amaç: Granüloza hücreleri (GC'ler), yumurtalık folikül gelişiminde ve oosit olgunlaşmasında önemli bir rol oynar. Akt yolu, hücre büyümesi, hayatta kalması, metabolizması ve çoğalmasında rol oynayan çok önemli bir hücre içi sinyal yoludur. Bu araştırmanın temel amacı, infertilite nedeniyle PKOS'lu vitro fertilizasyona (IVF) kabul edilen hastalarda granüloza hücrelerinde Akt immün aktivitesini incelemektir. Gereç ve Yöntem: Bu araştırmaya Buhara Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği IVF merkezinde PKOS'lu 20 infertil kadın hasta dahil edildi. Granüloza hücresi içeren sıvı 3000 rpm'de 10 dakika süreyle santrifüj edildi. Örnekler sabitlendi ve rutin histoloji işlemine tabi tutuldu. Fiksasyonun ardından alkol serisi ve ksilene tabi tutularak parafin bloklara gömüldü. Parafin bloklarından alınan kesitler Akt ile immün boyamaya tabi tutuldu. Bulgular: PKOS'lu hastaları içeren IVF grubunda granüloza hücreleri ağırlıklı olarak düzensiz şekiller sergiledi ve çekirdekleri hiperplazi belirtileri gösterdi. Bazı hücreler soluk sitoplazma ve piknotik görünüm sergiledi. Ayrıca, yapısal bütünlüğün bozulması ve sitoplazma içinde hyalinize yapıların varlığı ile karakterize edilen granüloza hücrelerinde dejeneratif değişiklikler kaydedildi. Granüloza hücrelerinin apoptoza doğru ilerlediğini gösteren apoptotik değişiklikler ve pozitif Akt ekspresyonu gözlemlendi. Sonuç: Özetle, IVF tedavisi gören PKOS hastalarından alınan granüloza hücreleri düzensiz şekiller, hiperplazik çekirdekler ve yapısal bütünlüğün bozulması gibi dejeneratif değişiklikler gösterdi. Pozitif Akt ekspresyonu ve apoptotik değişiklikler, hücre apoptozuna doğru bir yol olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, IVF tedavisi sonuçlarını iyileştirmek için PKOS hastalarında foliküler gelişimin daha derinlemesine anlaşılması gerektiğinin altını çiziyor.

Anahtar Kelimeler: Akt, Pcos, IVF, Granuloza Hücreleri

Akt Signaling On Granulosa Cells in IVF Patients With Pcos

Abstract

Aim: Granulosa cells (GCs) play a crucial role in ovarian follicle development and oocyte maturation. The Akt pathway, is a crucial intracellular signaling pathway involved in cell growth, survival, metabolism, and proliferation. The primary objective of this investigation was to examine Akt immune activity in granulosa cells in patients admitted to vitro fertilization (IVF) with PCOS for infertility. Materials and Methods: This research enrolled 20 patients of infertile women with PCOS at the Buhara

Hospital Obstetrics and Gynecology Clinic IVF center. Granulosa cell-containing fluid was centrifuged at 3000 rpm for 10 minutes. Samples were fixed and underwent routine histology processing. Following fixation, they were subjected to an alcohol series and xylene, then embedded in paraffin blocks. Sections from the paraffin blocks were immunostained with Akt. Results: In the IVF group containing patients with PCOS, granulosa cells predominantly displayed irregular shapes with nuclei exhibiting signs of hyperplasia. Some cells exhibited pale cytoplasm and a pyknotic appearance. Furthermore, degenerative changes in granulosa cells were noted, characterized by compromised structural integrity and the presence of hyalinized structures within the cytoplasm. Apoptotic alterations and positive Akt expression were observed, indicating the progression of granulosa cells towards apoptosis. Conclusion: In summary, granulosa cells from PCOS patients undergoing IVF treatment showed irregular shapes, hyperplastic nuclei, and degenerative changes like compromised structural integrity. Positive Akt expression and apoptotic alterations suggest a pathway towards cell apoptosis. These findings underscore the need for deeper understanding of follicular development in PCOS patients to enhance IVF treatment outcomes.

Keywords: Akt, Pcos, IVF, Granulosa Cells

Presentation ID / Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1009-8219

| 118

Rektal Prolapsus Tedavisinde Uygulanan Cerrahi Yöntemlerin Etkinliğinin Wexner Skoru ile Değerlendirilmesi

Dr. Emre Mevlüt Onat¹, Dr. Nermin Damla Okay¹

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Emre Mevlüt Onat

Özet

Rektal prolapsus rektum ya da sigmoid kolonun tam kat olarak anal kanaldan dışarı sarkması olarak tanımlanabilir. Rektal prolapsusun tedavisinde trans-abdominal ve trans-anal yaklaşımlar mevcuttur. Bu çalışmada postoperatif evrede, uygulanan cerrahi yöntemlerin etkinliğinin Wexner İnkontinans skoru ile değerlendirilmesi amaçlandı. Bu çalışmada 2018-2019 Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi ve Mayıs 2019-2022 tarihleri arasında Ankara Şehir Hastanesi'nde rektal prolapsus nedeniyle opere edilen 22 hastanın verileri retrospektif olarak analiz edildi. Hastaların demografik verileri, uygulanan ameliyat tipi ve preoperatif ve postoperatif Wexner skorları değerlendirmeye alındı. Verilerine ulaşamayan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Çalışmaya dahil edilen 22 hastanın 8(%35)'i erkek, 14(%65)'ü kadındı. Bu hastaların ortalama yaşı 55,5 (Min: 29 – Max: 81) idi. Hastaların 14'üne Laparoskopik ventral rektapeksi 8'ine Altemeire prosedürü uygulandı. Postoperatif dönemde hastaların hiçbirinde komplikasyon gelişmedi. Laparoskopik ventral rektapeksi yapılan hastaların preoperatif Wexner skoru 10,57 iken postoperatif Wexner skoru 7,71 olarak bulundu. Altemeire yapılan hastaların ise preoperatif Wexner skoru 13,13 iken postoperatif Wexner skoru 18,13 olarak bulundu. Yapılan her iki ameliyatta da yaş ve cinsiyet açısından anlamlı bir fark bulunmadı. Altemeire ve Laproskopik Ventral Rektapeksi prosedürleri Wexner skorları açısından değerlendirildiğinde inkontinans açısından laparoskopik ventral rektapeksi istatistiksel olarak anlamlı bulundu($p<0.001$). Sonuç olarak rektal prolapsus tedavisinde Laparoskopik Ventral Rektapeksi prosedürünün post-operatif dönemde hasta memnuniyeti açısından daha iyi olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Rektal Prolapsus, Wexner, Altemeire, Ventral Rektapeksi

Presentation ID / Sunum No= 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

| 119

Rüptüre Endometrioma: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Ufuk Atlıhan¹, Exp. Dr. Hüseyin Aytuğ Avşar², Exp. Dr. Can Ata²

¹*Özel Karataş Hastanesi*

²*Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Ufuk Atlıhan*

Özet

Amaç: Tümör belirteçleri kanserli hastalarda kanda saptanan, çoğu protein yapısında olan kimyasal maddelerdir. İdrarda, vücut sıvılarında ve dokularda bulunabilirler ama sıklıkla kandaki düzeyleri incelenir. Sağlıklı kişilerde kanda belli bir düzeyde bulunabilirler. CA-125,over kanserinde, endometriozis gibi benign kitlelerde, CA 19-9 gastrointestinal sistem ve pankreas tümörlerinde, CA 15-3 ise özellikle meme tümörlerinde kullanılan bir tümör belirteçidir. Olgu sunumumuzda yüksek serum tümör belirteçleriyle ortaya çıkan ve rüptüre olmuş endometrioma vakasını sunmayı amaçladık. Bulgular: Daha önceden bilinen jinekolojik patolojisi tespit edilmemiş ve doğum öyküsü olmayan 24 yaşında hasta, 6 saattir devam eden bulantı, kusma, sık idrara çıkma ve künt karın ağrısı şikâyeti ile acil servise başvurdu. Hastaya yapılan ultrasonografide tüm rektouterin boşluğu dolduran 15 cm ve 11 cm boyutunda hangi adneksa ait olduğu saptanamayan kist endometrioma ile uyumlu olabilecek kistik kitle saptandı. Barsak ansları arasında yaygın sıvı izlendi. Tümör belirteçlerinde, CA-125:958 U/ml, CA 15-3:168 U/ml, CA 19-9:825 U/ml, AFP:2.16 IU/ml, CEA:0.712 ng/ml olarak rapor edildi. Hasta yaygın periton irritasyon bulguları ve over kist rüptürü tanısıyla acil şartlarda opere edildi. Sağ overde septalı yaklaşık 25 cm boyutunda rüptüre olmuş endometrioma saptanmış olup, sol over olağan izlendi. Hastaya sağ over endometrioma eksizyonu yapıldı. Hastanın histopatoloji sonucu endometrioma olarak rapor edildi. Postoperatif 6.Haftada CA-125:84 U/ml, CA 19-9:66 U/ml, CA 15-3:52 U/ml saptandı. Postoperatif 3.ayda tüm tümör markerları olağan saptandı.Sonuç: Endometriotik kistik kitlelerde başta CA-125 değeri olmak üzere, CA 19-9 ve CA 15-3 değerleri, serumdaki fizyolojik değerlere göre oldukça yüksek seviyelerde olmaktadır. Olgumuzda rüptüre olan endometrioma varlığına bağlı olarak peritoneal yüzeydeki içerik, serum tümör belirteçlerinin hızla yükselmiş olmasını tetikleyebilir. Bu nedenle benign kökenli olduğu düşünülen kitlelerde yüksek serum tümör marker varlığı rüptür varlığını düşündürülebilir. Bununla birlikte CA 19-9 değerlerinin yüksek saptanması atipik bir yükselme olarak düşünülse de intraabdominal periton irritasyon varlığının bu markerı yükseltebilecek olması mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Endometrioma, Kist, Over

Presentation ID / Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7308-010X

| 120

Skumöz Hücreli Karsinomun Nadir Lokalizasyonu

Dr. Ahmet Başak¹

¹Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Pilonidal sinus, sakrokoksigeal bölgenin orta bölümünde yerleşen, bir ya da birden fazla sinüs varlığı ile seyreden bir hastalıktır. Geçmişte kist Dermoid sakral, Epidermoid kist ve Berber hastalığı gibi birçok farklı isimde kullanılmıştır. Pilonidal sinus içinde serbest kıl, debris ve granülasyon dokusu bulunur. Sinüs duvarında ter bezi, yağ bezi, kıl folikülü ve erektil adale lifleri bulunmaz. Bu olgumuzda pilonidal sinus nedeniyle opere ettiğimiz ve sakrokoksigeal bölgede skuamöz hücreli karsinom bulunan hastayı sunmayı amaçladık. Olgu Genel cerrahi polikliniğine her iki gluteal arasındaki olukta şişlik ve ağrı şikayetleri nedeniyle başvuran 25 yaşında erkek hastanın özgeçmişinde şikayetlerine sebep olan şişliğin uzun zaman dan beri olduğu ve belli periyotlarda kızarıklık olduğunu ifade etti Yapılan fizik muayenesinde pilonidal sinüs un birkaç adet dış ağzı olduğu ve abse formasyonu olmadığı görüldü. Preoperatif tetkikleri yapılan ve spinal anestezi altında operasyona alınan hastanın pilonidal sinüs eksizyonu yapıldı. Eksizyon materyalinin morfolojik incelemesinde pilonidal sinüs içinde skuamöz hücreli karsinom olduğu görüldü. Postoperatif eksizyon materyalinin patoloji uzmanı tarafından detaylı mikroskopik incelemesinde skuamöz hücreli karsinom olduğu teyit edilmiştir. Ameliyat sonrası sorun yaşanmayan hasta şifa ile taburcu edilmiştir. Sonuç Pilonidal sinüs, genel cerrahi polikliniğine başvuru hastalıklar arasında en sık görülendir. Gençlerde daha sık ortaya çıkmaktadır. Erkeklerde kadınlara göre 3-4 kat daha fazla görülmektedir. Pilonidal sinüs şikayetleri ile genel cerrahi polikliniğine başvuran ve opere edilen hastalarda çok nadirde olsa skuamöz hücreli karsinom olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinus, Skumöz Hücreli Karsinom, Genel Cerrahi

Rare Localization of Squamous Cell Carcinoma

Abstract

Pilonidal sinus is a disease characterized by the presence of one or more sinuses, located in the middle part of the sacrococcygeal region. In the past, the cyst has been used under many different names, such as Dermoid sacral, Epidermoid cyst and Berber disease. There is free hair, debris and granulation tissue within the pilonidal sinus. There are no sweat glands, sebaceous glands, hair follicles and erectile muscle fibers in the sinus wall. In this case, we aimed to present a patient who was operated on for pilonidal sinus and had squamous cell carcinoma in the sacrococcygeal region. Case A 25-year-old male patient,

who applied to the general surgery outpatient clinic with complaints of swelling and pain in the groove between both gluteals, stated in his medical history that the swelling that caused his complaints had been around for a long time and that there was redness at certain periods. On physical examination, the pilonidal sinus had several external mouths and there was no abscess formation. was seen. The patient underwent preoperative examinations and underwent surgery under spinal anesthesia. Pilonidal sinus excision was performed. Morphological examination of the excision material revealed squamous cell carcinoma in the pilonidal sinus. Detailed microscopic examination of the postoperative excision material by the pathologist confirmed that it was squamous cell carcinoma. The patient had no problems after the surgery and was discharged with full recovery. Conclusion Pilonidal sinus is the most common disease among the diseases referred to the general surgery clinic. It occurs more frequently in young people. It is 3-4 times more common in men than in women. It should be kept in mind that, in very rare cases, squamous cell carcinoma may occur in patients who apply to the general surgery clinic with pilonidal sinus complaints and are operated on.

Keywords: Pilonidal Sinus, Squamous Cell Carcinoma, General Surgery

Presentation ID / Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8861-2922

| 122

Successful Management of a Paediatric Patient With Humeral Lateral Condyle Non-Union, Elbow Valgus Deformity and Ulnar Neuropathy: A Case Report

Dr. İdris Çoban¹

¹İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi

Abstract

Humeral lateral condyle fracture is the most common elbow fracture in children after supracondylar fractures. Non-union of these fractures may cause ulnar nerve deficit, deformity and loss of joint motion, which are difficult to manage. Treatment of lateral condyle non-union can be done in two stages or in one stage. However, despite all types of treatment, the chance of success is very variable. Many complications such as avascular necrosis, loss of motion, nonunion, chronic pain, and heterotopic ossification have been reported as a result of surgeries performed for lateral condyle pseudoarthrosis. In this article, we applied two-stage surgical treatment to a pediatric patient who developed ulnar neuropathy and elbow valgus deformity as a result of lateral condyle nonunion. In the first stage, we performed pseudoarthrosis surgery and ulnar nerve anterior transposition, and in the second stage, we performed elbow valgus deformity correction surgery. We achieved excellent clinical and functional results.

Keywords: Lateral Condyle Non-Union, Elbow Valgus Deformity, Lateral Condyle Fracture

Presentation ID / Sunum No= 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1540-1443

| 123

Ters Akımlı Superior Labial Arter Flebi ve Depressör Anguli Oris Kas Flebi ile Fonksiyonel Alt Dudak Onarımı

Assoc. Prof. Dr. Aydın Turan¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik Rokonstrüktif ve Estetik Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

GİRİŞ: Alt dudak defektleri genellikle tümör eksizyonları sonucu oluşmaktadır. Bu defektlerin küçük boyutlu olanları ($1/3 \leq$) primer olarak onarılabılırken, daha büyük defektler flep ile onarım gerektirirler. Flep gerektiren büyük defektlerin onarımında, bu güne kadar Webster-Bernard, Abbe-Estlander, Gillies gibi motor inervasyonu olmayan flepler ile anatomik onarım yapılmıştır. Karapandzic-fan flep ve daha sonraları inervasyonlu depressor anguli oris kas ve kas-deri flepleri ile fonksiyonel onarım yapılmıştır. **AMAÇ:** Büyük boyutlu alt dudak defektlerinin fonksiyonel onarımında ters akımlı superior labial arter flebi ve depressor anguli oris kas flebi kullanımının etkinliğini değerlendirmek. **GEREÇ ve YÖNTEM:** Yaş ortalaması 63 olan 7 erkek hastada tümör rezeksiyonu sonucu gelişen ve alt dudağın 1/3- 1/2' sinin kaybına neden olan tam kat doku (cit, kas ve mukoza) defektleri, ters akımlı superior labial arter flebi ve depressor anguli oris kas flebi kullanılarak onarılmıştır. Depressör anguli oris kas flebi motor inervasyonu korunarak alt dudağın fonksiyonel onarımında daha önceleri de kullanıldı. Ters akımlı superior labial arter flebi ise daha önce kliniğimizde kadın hastalarda alt dudağın mukoza ve cilt defekti onarımında kullanıldı. Bu çalışmada ise erkek hastalarda flep kıl (sakal) içerdiği için flebin mukozal yüzey onarımında kullanılan kısmı dezepitelize edilerek kullanıldı. Defekt alanın büyüklüğüne bağlı olarak yaklaşık 9 -10 x 3,5- 4,5 cm boyutlarında ters akımlı superior labial arter flepleri kullanıldı. Postoperatif 6. Ayda depressör anguli oris kasının fonksiyonunu kontrol etmek için EMG yapıldı. Hastalar ortalama 15 ay takip edildi. **BULGULAR:** Ters akımlı superior labial arter fleplerinin tamamı herhangi bir kayıp olmadan yaşadı. Mukozal yüzey onarımında kullanılan dezepitelize kısımlar yaklaşık 4. haftada epitelize oldu(mukoza ile örtüldü). Hastaların 6. aydaki EMG kontrollerinde depressör anguli oris kasının fonksiyonel olduğu ve klinik muayenede dudak sfinkter fonksiyonunun korunduğu görüldü. **SONUÇLAR:** Erkek hastalarda, inervasyonlu depressör anguli oris kas flebi ve superior labial arter flebi kombinasyonu geniş alt dudak defektlerinin fonksiyonel onarımında güvenli ve etkin bir seçenek olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Dezepitelize Ters Akımlı Superior Labial Arter Flep, Depressör Anguli Oris Kas Flebi, Fonksiyonel Alt Dudak Onarımı.

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 124

Toraks Duvarı Rekonstrüksiyonu Uygulanan Hastaların Analizi

Dr. Büşra Özdemir Çiflik¹, Prof.Dr. Yücel Akkaş²

¹Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Busra Ozdemir Ciflik

Özet

Benign ve malign tümörler, enfeksiyon hastalıkları, künt ve penetran travmalar sonrası oluşan göğüs duvarı defektlerinde tedavide temel hedef toraks duvarı stabilizasyonunu sağlamaktır. Göğüs duvarı rekonstrüksiyonu ile intratorasik organların korunması ve akciğerlerin fizyolojik fonksiyonunun devamı sağlanmaktadır. Çalışmamıza Ocak 2019 ve Haziran 2023 yılları arasında toraks duvarına yönelik rekonstrüksiyon uyguladığımız hastalar dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, hastanede yatış süresi, yoğun bakım yatış süresi, cerrahi türü, cerrahi uygulanan taraf, tüp takip süresi ve komplikasyon bilgileri kayıt altına alındı. Hastaların 13(%48,1)'ü travma, 14(%51,9)'ü kitle nedeniyle opere edildi. 13(%48,1) hastaya kot fiksasyonu, 14 (%51,9) hastaya parsiyel kot rezeksiyonu ve 14 (%51,9) hastaya göğüs duvarı rezeksiyon ve rekonstrüksiyonu gerçekleştirildi. Hastaların 4'ünde (%28,5) prolen mesh, 10'unda (%71,5) enstrüman kullanıldı. Travmatik veya maligniteye bağlı oluşan göğüs duvarı defektlerinde, nedenden bağımsız temel hedef göğüs duvarı stabilizasyonunu korumaktır. Her hasta kendi özelinde değerlendirilerek rekonstrüksiyon planı oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Duvarı,kot Fiksasyonu, Toraks Duvarı Rekonstrüksiyonu

Analysis of Patients Undergoing Thoracic Wall Reconstruction

Abstract

The primary goal in the treatment of chest wall defects caused by benign and malignant tumors, infectious diseases, and blunt and penetrating trauma is to stabilize the chest wall. Chest wall reconstruction provides protection of intrathoracic organs and maintains physiologic function of the lungs. Our study included patients who underwent thoracic wall reconstruction between January 2019 and June 2023. Age, sex, length of hospital stay, length of intensive care unit stay, type of surgery, side of surgery, duration of tube follow-up, and complications were recorded. Thirteen (48.1%) patients were operated for trauma and 14 (51.9%) for mass. 13 (48.1%) patients underwent rib fixation, 14 (51.9%) patients underwent partial rib resection and 14 (51.9%) patients underwent chest wall resection and reconstruction. Prolene mesh was used in 4 (28.5%) patients and instrumentation was used in 10 (71.5%) patients. In traumatic or malignant chest wall defects, the main goal is to maintain chest wall stabilization

regardless of the cause. Each patient should be evaluated individually and a reconstruction plan should be established.

Keywords: Chest Wall, Rib Fixation, Thoracic Wall Reconstruction

Presentation ID / Sunum No= 1

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

| 126

Vajinal Leiomyom: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Ufuk Atlıhan¹, Exp. Dr. Hüseyin Aytuğ Avşar², Exp. Dr. Can Ata²

¹*Özel Karataş Hastanesi*

²*Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Ufuk Atlıhan*

Özet

Amaç : Vajinal leiomyomlar genellikle vajen ön duvarda ve nadiren arka duvarda oluşan benign tümörlerdir. Vajinal leiomyomlar çok farklı semptomlara neden olabilir. Bu semptomlar, karın ağrısı, vajinal kanama, üriner obstrüksiyon, dizüri ve dispareni gibi çok değişik şekillerde olabilir. Olgu sunumumuzda nadir görülen bu leiomyom türü ve lokalizasyonuna yaklaşımı gözden geçirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: 39 yaşında, gravida 3, paritesi 2 olan hasta kliniğimize son 6 aydır devam eden dispareni, son 1 aydır devam eden postkoital kanama ve üriner sistem bası semptomları ile başvurdu. Hastanın bilinen ek hastalığı olmayıp, bir normal spontan vajinal doğum, 1 sezaryen, 1 abortus öyküsü mevcuttur. Bulgular: Jinekolojik muayenede vajina ön duvarına bası yapan ve serviksin vizüelize edilmesine engelleyen, eroziv ve kanamalı uterusun bağımsız solid kitlesel lezyon saptandı. Uterus 2 aylık gebelik cesametinde izlendi. Yapılan MRI görüntülemeye yaklaşık 8x8 cm çapında, uterus ön yüz ile mesane arka yüz arasında arasındaki kitleye myoma uteri ön tanısı koyuldu. Vajina anterior duvarının süperior kısmında yerleşim olması ve kitlenin büyüklüğü dikkate alınarak hastaya laparotomi yapıldı. Hastaya gebelik istemini tamamlaması nedeniyle total abdominal histerektomi yapıldı. Total abdominal histerektomi sırasında vajinal cuff seviyesinden 4 cm distale kadar longitudinal kesi yapıp myoma uteri vajen boşluğundan abdominal boşluğa tek dişli ile traksiyon ile çekildikten sonra uterus ve vajindeki myom total olarak çıkarıldı. Vajinal longitudinal kesi primer olarak onarıldıktan sonra vajen cuff kontinü kilitleyerek sütüre edildi. Sonuç: Leiomyomlar birçok bölgede lokalize olmakla birlikte, reproduktif çağda sık rastlanmaktadır. Vajinal leiomyomlar ise nadir görülen, sıklıkla 1-4 cm çapında olan ve soliter görünümdeki kitleler olarak kabul edilmektedir. Sıklıkla > 5 cm boyutlara ulaştığında dispareni, konstipasyon, üriner sistem semptomları ortaya çıkabilir. Leiomyomlar, vajinal düz kaslardan kaynaklanır ve gelişiminde östrojen ve epidermal büyüme faktörünün rol aldığı düşünülmektedir. Vajinal leiomyomlar genellikle vajinal yoldan eksize edilebilir. Bununla birlikte atipik yerleşimlerde ve büyük boyutlarda abdominal cerrahi tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Leiomyom, Myoma Uteri, Vajina

Presentation ID / Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9354-3519

| 127

Manyetik Rezonans Görüntüleme ile Beyinde Ex Vivo Görüntüleme

Asst. Prof. Dr. Sedat Aydođdu¹

¹ Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Konya

Özet

Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) kesit alma temeline dayalı beyin, omurilik, kas gibi yumuşak dokuların görüntülenmesinde en etkili görüntüleme yöntemlerinden biridir. MRG'nin rutin klinik kullanımında in vivo görüntüler elde edilmektedir. Ancak yüksek çözünürlükte ve düşük kesit kalınlığında görüntü elde etmek istendiğinde ex vivo veya postmortem görüntüleme tercih edilmektedir. Bunun temel nedenlerinden bazıları MRG'de tarama süresinin uzun olması ve hareketten kaynaklı artefaklardır. Bu zorlukların üstesinden gelmek ve yüksek çözünürlüklü veri kümeleri elde etmek için ex vivo beyin dokusundan görüntü elde edilmektedir. MRG ile in vivo görüntülemeye tarama süresi saatler ile sınırlı iken ex vivo taramalarda zaman kısıtlaması bulunmamaktadır. In vivo görüntüleme baş ve solunum hareketleri sonucu oluşan artefaklardan etkilenmektedir. Beyinde 200-300 µm kalınlığında neocortex katmanları ve subcortex'te bulunan küçük yapıların görüntülenmesinde pulzasyondan kaynaklanan hareket artefaktı da gözlenmektedir. Özellikle ultra manyetik güce sahip cihazlarda ex vivo görüntüleme ile bu yapılarından daha ayrıntılı görüntüler elde edilmektedir. Fresh veya formaldehit ile tespit edilmiş beyinlerin kullanıldığı görüntülemeye beyin nöroanatomisinin incelenmesinin yanında, beyine ait yapıların üç boyutlu modeli, postmortem beyin dokusuna ait şablonlar ve dijital atlaslar oluşturulmaktadır. Formaldehit ile tespit edilmemiş fresh beyinlerde otolizi önlemek için ötenaziden çok kısa bir süre sonra görüntü elde edilmektedir. Görüntüleme öncesi numunelerin hazırlanması ve tarama süresi düşünüldüğünde bu durum zaman kısıtlılığına neden olmaktadır. Bu durum özellikle tarama süresi uzun olan beyinde ak maddede bulunan traktusların görüntülenmesi ve modellenmesinde kullanılan Difüzyon Tensör Görüntülemeye (DTG) zaman sorununa neden olmaktadır. Formaldehit ile tespit edilmiş beyin dokusunda görüntü elde etmek istendiğinde ise karşılaşılan en önemli sorunlar, formaldehitin sinyal yoğunluğunu azaltması ile gyri ve sulci arasında kalan hava kabarcıklarının artefakta neden olmasıdır. Formaldehit sinyal yoğunluğu üzerindeki etkisinin ortadan kaldırılması için tarama öncesi numuneler çeşme suyunda veya farklı solüsyonlarda bekletilmektedir. Bunun sonucu gyri ve sulci arasında oluşan hava kabarcıklarının beyin dokusundan uzaklaştırılması için ise beyinler fomblin (perfloropolieter) veya vakum pompası yağında bekletilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beyin, Ex Vivo, MRG

Ex Vivo Imaging of the Brain with Magnetic Resonance Imaging

Abstract

Magnetic Resonance Imaging (MRI) is one of the most effective non-invasive imaging methods for obtaining high-resolution images from soft tissues such as the brain, spinal cord, and muscle. In general use of MRI, in vivo images are obtained. However, when obtaining images with high resolution and low thickness is desired, ex vivo or postmortem imaging is preferred. Some of the main reasons for this are the long-term scanning in MRI and artifacts caused by motion. Therefore, images are acquired from ex vivo brain tissue to obtain high-resolution datasets. While the scanning time in vivo imaging with MRI is limited to hours, there is no time limitation in ex vivo scanning. In vivo, imaging is also affected by artifacts resulting from head and respiratory motions. Motion artifact caused by pulsation is also observed in the imaging of 200-300 μm thick neocortex layers and small structures in the subcortex in the brain. Detailed images of these structures are acquired with ex vivo imaging, especially on ultra-high field devices. In imaging where fresh or formaldehyde-fixed brains are used, the neuroanatomy of the brain is examined in detail. In addition, three-dimensional reconstruction of brain structures, postmortem templates, and digital atlases are created. To prevent autolysis in fresh cadavers, images are acquired very soon after euthanasia. Considering the preparation and scanning process of samples before imaging, this causes time constraints. This causes time problems, especially in Diffusion Tensor Imaging (DTI, which is used to image and model the tracts in the white matter of the brain, where scanning time is long. The most important problems encountered in brain tissue fixed with formaldehyde are that formaldehyde reduces the signal intensity and air bubbles between the gyri and sulci cause artifacts. To eliminate the effect of formaldehyde on signal intensity, samples are kept in tap water or different solutions before scanning. As a result, the brains are kept in fomblin (perfluoropolyether) or vacuum pump oil to remove the air bubbles formed into the gyri and sulci from the brain tissue.

Keywords: Brain, Ex Vivo, MRI

Presentation ID / Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 129

Investigation of the Effects of High Intensity Interval Training and Repetitive Sprint Training on Aerobic Performance in Football

R. A. Emre Uysal¹, Prof. Dr. Ellie Abdi², Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan³, Assoc. Prof. Dr. Thomas Niznikowski⁴, Dr. Redha Taiar⁵

¹Karabük University Hasan Doğan BESYO

²Montclair University, ABD

³Akdeniz University Turkey

⁴Józef Pilsudski University, Poland

⁵University of Reims. France

Abstract

Introduction: Football is a sport in which different physical skills such as speed, endurance, and strength are integrated. Increasing aerobic capacity is a critical factor that determines players' performance. In this study, the effects of high intensity interval training (YSIA) and repetitive sprint training (TSA) were examined to improve the aerobic performance of football players. **Method:** The study includes an experimental group consisting of 30 randomly assigned amateur football players. Football players were randomly assigned to the control group (CG), YSIA and TSA groups. While the YSIA group was subjected to interval training including 4-minute high-intensity runs, the TSA group performed 20x30 meter repeated sprints. Both training groups trained three days a week for 8 weeks. Aerobic performance was measured by maximum oxygen consumption (VO₂max) and aerobic threshold velocity (AET). **Results:** The results of the study showed significantly increased VO₂max and AET in both YSIA and TSA groups ($p < 0.05$). However, it was observed that the YSIA group showed a more significant improvement. **Conclusion:** It was found that high-intensity interval training and repetitive sprint training were effective in improving aerobic performance in football players. However, considering that YSIA provides a more significant improvement, caution should be exercised in the selection of training programs. These findings highlight the importance of training intensity and duration when designing training programs to increase aerobic capacity in football players.

Keywords: Football, aerobic performance, intensity interval, repetitive sprint

Presentation ID / Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 130

Improving Endurance Performance in Football

Assoc. Prof Dr. Meriç Eraslan¹, Prof. Dr. Robert C. Schneider², R.A Emre Uysal³, Prof. Dr. Dusan Mitic⁴

¹*Akdeniz University, Turkey*

²*State University of New York, ABD*

³*Karabuk University, Hasan Doğan BESYO, Turkey*

⁴*Belgrade University, Serbia*

Abstract

Introduction: Football is a sport that requires both physical and mental endurance of players. Continuous activities such as running, fast movements and sudden turns during the game show that the endurance levels of the players are of critical importance. This study aims to investigate various training methods used to increase the endurance performance of football players. **Method:** The study includes an experimental group including 40 volunteer amateur football players. Football players were divided into two randomly assigned groups: control group (CG) and experimental group (DG). DG was subjected to various endurance training methods, three days a week for 8 weeks. These workouts include long-term running, interval training, hill climbing training and endurance-oriented strength training. CG, on the other hand, continued its traditional training program. **Results:** The results of the study showed a significant increase ($p < 0.05$) in the endurance levels of football players in DG. In particular, it has been observed that interval training and hill climbing training significantly increase endurance performance. It is also noteworthy that the risk of injury to players in the DG is reduced and their recovery time is shorter. **Conclusion:** The findings of the study show that various training methods are effective to increase endurance performance in football players. In particular, interval training and hill climbing training stand out as an effective and timely approach to increasing endurance. These findings suggest that football coaches and athletes consider a variety of training methods to make their training programs more efficient and effective.

Keywords: Football, performance, endurance

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Nursen ŞENTURK (0000-0003-1975-0103), Tuğçe Necla SELVİ (0000-0003-3425-3201), Hakan BİRİCİK (0000-0001-7051-1349), Sena ARDIÇLI (0000-0003-2758-5945)

| 131

Türkiye'ye İthal Edilen Wagyu Sığırlarında İskelet Kası Gelişimini Düzenleyen Genlerdeki Varyasyonun Değerlendirilmesi

Nursen ŞENTÜRK¹, Tuğçe Necla SELVİ², Sezen ÖZKÖK³, Büşra GÖKTEKİN³, Hakan BİRİCİK⁴, Sena ARDIÇLI¹

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Genetik Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

²Bursa Uludağ Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Zootekni Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

³Gebze Teknik Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Biyomühendislik Bölümü, Kocaeli, Türkiye

⁴Bursa Uludağ Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Hayvan Besleme ve Beslenme Hastalıkları Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

*Corresponding author e-mail: sardicli@uludag.edu.tr

Özet

Wagyu, Japonya'ya özgü bir sığır ırkıdır ve son derece yüksek mermerleşme oranı ve yüksek karkas yağı içeriğiyle ünlüdür. Wagyu sığırları Türkiye'de yaygın olmasa da, son yıllarda kaliteli ete olan talebin artması ve lüks et restoranlarının açılması bu ırkın ithalatına neden olmuştur. Bununla birlikte, Türkiye'de yetiştirilen Wagyu sığırlarının genetik özelliklerine ilişkin araştırmalar yetersizdir. Besi sığırları genetiğini anlamak, büyük ölçüde iskelet kası gelişiminin düzenlenmesiyle ilişkili biyolojik yolların anlaşılmasına dayanmaktadır. Bu nedenle; bu çalışmada, Türkiye'ye ithal edilen Wagyu sığırlarında iskelet kası gelişiminin düzenlenmesi ile ilişkili genetik varyasyonun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. 48 baş Wagyu ırkı sığırdan toplanan kan örneklerinden fenol-kloroform-izoamil alkol yöntemi kullanılarak genomik DNA elde edilmiştir. Genotiplendirme; et verimi ve kalitesi ile ilişkili aday genler olarak kabul edilen *OLR1*, *ANXA9*, *MYF5*, *IGF1*, *LGB*, *MYOD1*, *GHR*, *CAPN1* ve *LEP* belirteçlerini içeren gen panelini temelinde PCR-RFLP yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Heterozigotluk (He), polimorfizm bilgi içeriği (PIC) ve efektif alel sayısı (Ne) dahil olmak üzere popülasyon genetiği parametreleri hesaplanmış ve Hardy-Weinberg dengesine (HWE) uyum değerlendirilmiştir. *ANXA9*, *IGF1*, *CAPN1* ve *LEP* belirteçlerinin HWE ile uyumlu olduğu görülmüştür ($P>0,05$). Bunun yanı sıra, *OLR1-CC* ve *CAPN1-CC* genotiplerine sahip hiçbir hayvan tanımlanmamıştır. *CAPN1-GG* alelinin, 0,88 ile popülasyondaki hesaplanan en yüksek allel frekansına sahip olduğu tespit edilmiştir. *LGB* belirteci ise en yüksek heterozigotluğu göstermiştir (~0.50). *CAPN1* belirtecinin bilgilendiricilik düzeyinin düşük ($PIC<0.25$) olduğu hesaplanırken, diğer genetik belirteçlerin orta derecede bilgilendirici ($0.25<PIC<0.50$) olduğu belirlenmiştir. *CAPN1*'de *CC* genotipinin bulunmamasının sınırlı düzeyde varyasyona yol açtığı görülmektedir. Bildiğimiz kadarıyla bu çalışma, Türkiye'de yetiştirilen Wagyu sığırlarında yapılan ilk genetik araştırmadır. Bu bulgular (proje bütününden elde edilecek sonuçlarla birlikte), Türkiye'de Wagyu ırkına yönelik genetik çeşitlilik çalışmaları ve ıslah programlarına temel oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: Wagyu, genetik belirteç, popülasyon genetiği, besi sığırları, tek nükleotit polimorfizmi

Variation in Skeletal Muscle Development Regulator Genes in Wagyu Cattle Imported to Turkiye

Abstract

The Wagyu breed, native to Japan, is renowned for its exceptionally high marbling rate and abundant carcass fat content. While Wagyu cattle are not prevalent in Turkiye, the increasing demand for premium-quality meat and the emergence of high-end beef restaurants in recent years have facilitated the importation of this breed. Nevertheless, there remains a gap in research concerning the genetic characteristics of Wagyu cattle reared in Turkish environments. Understanding the genetics of beef cattle relies heavily on comprehending the biological pathways associated with the regulation of skeletal muscle development. Therefore, this study aimed to evaluate the genetic variation associated with skeletal muscle development regulation in Wagyu cattle imported to Turkiye. Genomic DNA was extracted from blood samples collected from 48 cattle using the phenol-chloroform isoamyl alcohol method. Genotyping was performed using the PCR-RFLP method, targeting a panel of genes including, *OLRI*, *ANXA9*, *MYF5*, *IGF1*, *LGB*, *MYOD1*, *GHR*, *CAPNI*, and *LEP* markers, which are recognized candidates associated with beef yield and quality. Population genetic parameters, including heterozygosity (H_e), polymorphism information content (PIC), and effective allele number (N_e), were computed, and adherence to Hardy-Weinberg equilibrium (HWE) was assessed. The *ANXA9*, *IGF1*, *CAPNI*, and *LEP* markers were found to be in accordance with HWE ($P > 0.05$). No animals were identified with *OLRI*-CC and *CAPNI*-CC genotypes. The *CAPNI*-GG allele exhibited the highest frequency in the population, calculated at 0.88. The *LGB* marker showed the highest heterozygosity (~ 0.50). While the *CAPNI* marker was calculated to be low informative ($PIC < 0.25$), other genetic markers were determined to be moderately informative ($0.25 < PIC < 0.50$). The lack of the CC genotype in the *CAPNI* led to limited variation. To the best of our knowledge, this constitutes the inaugural genetic investigation conducted among Wagyu cattle reared in Turkiye. These findings offer insights into Wagyu breed genetic diversity studies and breeding programs in Turkiye.

Keywords: Wagyu, genetic marker, population genetics, beef cattle, single nucleotide polymorphism

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 133

Türkiye'ye İthal Edilen Wagyu Sığırlarında İskelet Kası Gelişimini Düzenleyen Genlerdeki Varyasyonun Değerlendirilmesi

Nursen ŞENTÜRK¹, Tuğçe Necla SELVİ², Sezen ÖZKÖK³, Büşra GÖKTEKİN³, Hakan
BİRİCİK⁴, Sena ARDIÇLI*¹

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Genetik Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

²Bursa Uludağ Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Zootekni Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

³Gebze Teknik Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Biyomühendislik Bölümü, Kocaeli, Türkiye

⁴Bursa Uludağ Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Hayvan Besleme ve Beslenme Hastalıkları Anabilim Dalı,
Bursa, Türkiye

*Corresponding author e-mail: sardicli@uludag.edu.tr

Özet

Wagyu, Japonya'ya özgü bir sığır ırkıdır ve son derece yüksek mermerleşme oranı ve yüksek karkas yağı içeriğiyle ünlüdür. Wagyu sığırı Türkiye'de yaygın olmasa da, son yıllarda kaliteli ete olan talebin artması ve lüks et restoranlarının açılması bu ırkın ithalatına neden olmuştur. Bununla birlikte, Türkiye'de yetiştirilen Wagyu sığırlarının genetik özelliklerine ilişkin araştırmalar yetersizdir. Besi sığırı genetiğini anlamak, büyük ölçüde iskelet kası gelişiminin düzenlenmesiyle ilişkili biyolojik yolların anlaşılmasına dayanmaktadır. Bu nedenle; bu çalışmada, Türkiye'ye ithal edilen Wagyu sığırlarında iskelet kası gelişiminin düzenlenmesi ile ilişkili genetik varyasyonun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. 48 baş Wagyu ırkı sığırdan toplanan kan örneklerinden fenol-kloroform-izoamil alkol yöntemi kullanılarak genomik DNA elde edilmiştir. Genotiplendirme; et verimi ve kalitesi ile ilişkili aday genler olarak kabul edilen *OLRI*, *ANXA9*, *MYF5*, *IGF1*, *LGB*, *MYOD1*, *GHR*, *CAPN1* ve *LEP* belirteçlerini içeren gen panelini temelinde PCR-RFLP yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Heterozigotluk (He), polimorfizm bilgi içeriği (PIC) ve efektif alel sayısı (Ne) dahil olmak üzere popülasyon genetiği parametreleri hesaplanmış ve Hardy-Weinberg dengesine (HWE) uyum değerlendirilmiştir. *ANXA9*, *IGF1*, *CAPN1* ve *LEP* belirteçlerinin HWE ile uyumlu olduğu görülmüştür ($P>0,05$). Bunun yanı sıra, *OLRI-CC* ve *CAPN1-CC* genotiplerine sahip hiçbir hayvan tanımlanmamıştır. *CAPN1-GG* alelinin, 0,88 ile popülasyondaki hesaplanan en yüksek allel frekansına sahip olduğu tespit edilmiştir. *LGB* belirteci ise en yüksek heterozigotluğu göstermiştir (~0.50). *CAPN1* belirtecinin bilgilendiricilik düzeyinin düşük ($PIC<0.25$) olduğu hesaplanırken, diğer genetik belirteçlerin orta derecede bilgilendirici ($0.25<PIC<0.50$) olduğu belirlenmiştir. *CAPN1*'de *CC* genotipinin bulunmamasının sınırlı düzeyde varyasyona yol açtığı görülmektedir. Bildiğimiz kadarıyla bu çalışma, Türkiye'de yetiştirilen Wagyu sığırlarında yapılan ilk genetik araştırmadır. Bu bulgular (proje bütününden elde edilecek sonuçlarla birlikte), Türkiye'de Wagyu ırkına yönelik genetik çeşitlilik çalışmaları ve ıslah programlarına temel oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: Wagyu, genetik belirteç, popülasyon genetiği, besi sığırı, tek nükleotit polimorfizmi

Variation in Skeletal Muscle Development Regulator Genes in Wagyu Cattle Imported to Turkiye

Abstract

The Wagyu breed, native to Japan, is renowned for its exceptionally high marbling rate and abundant carcass fat content. While Wagyu cattle are not prevalent in Turkiye, the increasing demand for premium-quality meat and the emergence of high-end beef restaurants in recent years have facilitated the importation of this breed. Nevertheless, there remains a gap in research concerning the genetic characteristics of Wagyu cattle reared in Turkish environments. Understanding the genetics of beef cattle relies heavily on comprehending the biological pathways associated with the regulation of skeletal muscle development. Therefore, this study aimed to evaluate the genetic variation associated with skeletal muscle development regulation in Wagyu cattle imported to Turkiye. Genomic DNA was extracted from blood samples collected from 48 cattle using the phenol-chloroform isoamyl alcohol method. Genotyping was performed using the PCR-RFLP method, targeting a panel of genes including, *OLRI*, *ANXA9*, *MYF5*, *IGF1*, *LGB*, *MYOD1*, *GHR*, *CAPNI*, and *LEP* markers, which are recognized candidates associated with beef yield and quality. Population genetic parameters, including heterozygosity (H_e), polymorphism information content (PIC), and effective allele number (N_e), were computed, and adherence to Hardy-Weinberg equilibrium (HWE) was assessed. The *ANXA9*, *IGF1*, *CAPNI*, and *LEP* markers were found to be in accordance with HWE ($P > 0.05$). No animals were identified with *OLRI*-CC and *CAPNI*-CC genotypes. The *CAPNI*-GG allele exhibited the highest frequency in the population, calculated at 0.88. The *LGB* marker showed the highest heterozygosity (~ 0.50). While the *CAPNI* marker was calculated to be low informative ($PIC < 0.25$), other genetic markers were determined to be moderately informative ($0.25 < PIC < 0.50$). The lack of the CC genotype in the *CAPNI* led to limited variation. To the best of our knowledge, this constitutes the inaugural genetic investigation conducted among Wagyu cattle reared in Turkiye. These findings offer insights into Wagyu breed genetic diversity studies and breeding programs in Turkiye.

Keywords: Wagyu, genetic marker, population genetics, beef cattle, single nucleotide polymorphism